

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

Ročník XXIX.

CHICAGO, 15. PROSINCE 1907.

Číslo 12.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Nejsme z těch, jimž hned každé slovo pochvaly tisku cizího hlavy poplete, jako dobře víme, jak se podobné "vymoženosti" dají získati u lecjaké té "slavnostní" příležitosti, když si toho pana zpravodaje dovedeme jen trochu všimati (a tu ani šeské nevyjímaje) ale těší nás každé uznání práce opravdové. Dnes již v tisku anglickém nepíše se o nás jako turnerech, alebrž "Bohemian Sokols", jichž soustava se uznává a ti "Sokols" za příklad uvádí.

Před nějakým časem byli jsme požádáni cvičitelským sborem Sokola Chicago, bychom promluvili o tělocviku se stanoviska hygienického a když viděli jsme, s jakou účastí krátká přednáška naše byla sledována, jak dychtivě jednotliví členové hlásili se k slovu, žádajíce vysvětlení, při čemž kladli i různé otázky, tu bezděky napadlo nám: Jak pěkné a jak poučné byly by schůzky takové, kdyby účastníci se jich všichni cvičitelové našich jednot, jak volnou rozpravou by se jedni od druhých poučovali a tak rozhled svůj v otázce tělocviku šířili. Žel však, že vše, co dobrého, co užitečného a prospěšného, zůstatí musí u nás vždy jen při pouhém přání.

"Co jsou tyhle různé tělocvičné systémy, jak je reklama v těch kterých časopisech odporučuje pro úplné zdraví člověka atd." Takových a podobných dotazů dostaneme celé haldy. Systémy ty nejsou ani nic nového, ani nic původního a soustavně prováděnému tělocviku našemu se ani z daleka postavití nemohou. Jsou prostě analogou toho, co Kneipp, pro léčení vodou byl vykonal. A jako tu lékaři pravidelní v některých případech odporučují vodu jako lék, však lék, jenž ne na všechno a v každém případě se hodí, tak jest i s tělocvikem. Nápadným způsobem ku kterému ani věda, ani lékaři slušní snížiti se nemohou, tak zvaní vynálezci systémů upozorňují sice lid na věci lidskému zdraví prospěšné a tím získávají si trošinku zásluhy, avšak dosah účelnosti a účinnosti nevystihnou, metodu užití věci znetvoří a tím vedle trochy dobra získají si trošinku zásluhy, avšak účelnosti a účinnosti nevystihnou, metodu užití věci znetvoří a tím vedle trochy dobra natropí mnoho zla, nemluvě ani o humbuku.

Nenáležíme nikterak k těm, kdož by boreům každou radovánku, nějaký ten banket a taneček na

uvítanou před závody, at' již odbývají se v menších či větších rozměrech, nepřáli, ba právě na opak. To-li však musíme si již jednou doznati, že ty slavnostní pitky na uvítanou boreů a soudečů i jiných hostů mnohých, "velkolepé plesy" ku počtě závodníků a sester sokolek, prohýření nocí před závody, indiánské tance, budíček každé hodiny tak zvaného spánku, zejména pak v samý podvečer závodů, jen zatratiti dlužno. Borei nevyspalí, vlivem různých nápojů a těžké večeře někdy po půl noci podávané a někdy i dalekou cestou znavení do závodů na příští den přichází nepřipravení, seslabení, ne-li více. Američtí atleti by se nám a německým turnérům jen vysmáli, kdyby věděli, jak ti naši borei někdy k zápasu se připravují, protože u nich příprava děje se po delší dobu způsobem docela jiným, kde zejména střídmost v každém ohledu hraje úlohu hlavní, dosti spánku a žití naprosto pravidelné. Proto také bylo jejich vítězství při Olympiádě v Athénách tak velikých rozměrů, že nechali i ty řady turnérů německých hodně za sebou. Omlouvati pouze a výhradně tělocvikem soustavným Němců také nelze, protože turneři hned jak se ocitli v Athénách měli uvítací večírky jeden za druhým a "měli se", co zatím Američané cestou dalekou dosti seslabení nahražovali si klidem a spánkem dostatečným, střídmostí přímo vzornou. Americký fyziolog Dr. Smith v tom ohledu mnohé činil záznamy a libuje si, že Američané, atleti, proto v Athénách zvítězili, že podle toho se i chovali a vedli život správný, čehož nejlepším důkazem jest míra srdecí závodníků všech předsevzatá. Srdce turnéra jest veliké, rozšířené namnoze, čili takové, že mnoho nevydrží, co zatím nejlepší skokan americký měl srdce pouze 36.5 čtverečních centimetrů, jiní 36.5 až 91, v průměru 59.25 centimetrů, kdežto Němci stejným způsobem měření měli srdce nejméně 67.5 a 160.5, čili v průměru 91.4 čtverečních centimetrů. Američtí atleti lihovin nepili vůbec, účastníci se všech těch cvičení sportovních, jež podle jejich zkušeností, hlavně na srdce zdárný měly vliv. Uvádíme jen tak mimochodem a obraz našich dnů předzávodních tane nám ovšem na myslí.

Co špinavé práce vykonáno bylo vlivem dollarů, co ubohých obětí vyžádal si ten trošek stříbra, zlata, co na tom penízi lpí krve, potu, nepočetnosti, co hanby mnohdy, co stesku a bolů, jakž jen zaprodaj-

nost a kupčení však si vyžádaly. A přec těm pánům velebníčkům různých sekt není vhod, že tu největší pohanu jejich boha, tu největší urážku jeho odčinil ten náš pan prezident Roosevelt, když byl mincovně vládní dal nařízení, aby na dollarech nevhodné, neústavní a pitomé odstraněno bylo motto: "In God we trust." Tím prezident dokázal znovu, že člověk rázný, pevný a nás jen těšilo by, kdyby k tomuto pěknému činu přidal ještě jeden, jenž neméně byl by mužným a krásným. Myslíme totiž odvolání urážky velkého člověka, volného myslitele Tomáše Paine, jehož byl v knize své nazval "dirty infidel." Pohněval si velebníčky a kazatele prvním činem, však druhým dokázal by jen, že muž celý k chybě učiněné, když se byl přesvědčil o jiném, milerád se přiznává a nikterak zadati si nemůže. A což ostatně, aby sluhům božím navrholo se, že výše zmíněné motto dá se ulíti na každou dělovou kuli naší armády, aneb našeho loďstva. Hodilo by se asi zrovna tak, jako na dollary. Hodilo by se jako ti vojenští kaplani, aneb čtení bible vojínům spolkové armády, jako modlitba kaplana při zahájení kongressu a vše to, co na vzdor znění ústavy spolkové za peníze vládní se provádí zde, tam za peníze státní a jinde na obecní útraty lidu všech možných věr i svobodomyšlníků, nevěrců, liberálů, pokrokářů atd. Jinde opět snaží se zpátečníci dostati slova "allmighty God" do státních ústav, jako v Michigan na příklad a bibli do škol veřejných, jako v Chicagu a p. A nás jen těší, že tu Svaz svobodomyšlných, Stráž Osvojených a jinde opět naši toho kterého sboru sokolského spolu s turnéry jdou rukou v ruce a jsou na stráži, aby ti černí krtkové všelikých těch denominací nepodryli mohutné sloupy volnosti a ty velikolepé svatyně naší Svobody. Všude, kde naši jsou, kde takové a podobné choutky soustředěné moci církevní se vyskytují, měli by vždy státi v popředí každého pokrokového hnutí, za v čas protestovati, neb jinak zákonem zaručených práv svých občanských hájiti.

Zdá se nám, že již bude tak trochu na čase, abychem různé ty panáčky, již dnes dělají u nás "do zcela nové svobodomyšlnosti" a sotva se tu ohráli, dovedou radit hubou jen což, uvědomili, že byly to již řady sokolské v Americe, jež prvním volným sborem sokolským vedeným upřímnými svobodomyšlníky roku 1865 se vykázáti mohou. Veškerá pak napotomní práce osvětlná a vzdělavatelná konala se postupně, však jistě těmi sokoly na vzdor mnohých překážek, divných poměrů a ještě divnějšího materiálu členského po celou řadu let. Školství svobodomyšlné pod perutí sokolskou se zakládalo, knihovny obohacovaly, čítárny v život uváděly, besídky pro mládež též namnoze vedle divadel, koncertů a mnohých přednášek atd. A k tomu přidáme-li veškeru tu klidnou práci v tělocvičnách nezištnou a upřímnou, však naskrze volnou v celku, povíme-li, že zejména od té doby, co naše N. J. S. stává, na každém účastnili jsme se volném projevu volných lidí — můžeme se vykázáti prací a skutky. Skutky pravíme,

jež třeba nebyly vždy dokonalé, dojista jsou lepší osobních třenic, hádek a uchvatitelství všakého. To naše Sokolstvo združené v N. J. S. udržovalo vždy vřelé styky se svými tam doma, konalo práci svou tiše na záchranu toho lidu svého, utužení a uzdravení, co zatím ty jiné mnohé spolky a jejich vůdové spokojovali se pouhou frází, dupandou a 'očistou', jen když jich se netýkala a "business" prospíval.

V městech, kde více sokolských sborů stává, jako na př. v Chicagu a Clevelandu, značně prospělo by k oživení činnosti pravidelné vzájemné navštěvování se. Řekněme na př., že by první úterý každého měsíce byl určen pro tyto návštěvy. Cvičení při příležitosti takové řídil by domácí cvičitel — načež krátká schůzka a s případnou přednáškou a rozpravou byla by pěkným zakončením společného cvičení. Tím bychom docílili, že cvičitelové by snažili se pro takový večer připravit nějaké pěkné společné cvičení a tak jeden od druhého by se vzájemně poučoval, členstvo by se sbližovalo, seznamovalo, v rozpravě by se vzájemně k další práci povzbuzovalo a tímto pozvolným zblíživáním se snad přece jednou bychom byli s to nakloniti se té myšlence, že jen sloučení v jeden silný sbor mohli bychom docíliti toho, o čem jsme byli až posud jen mluvili — důstojného ústavu sokolského! č.

Jestli se někdy osvědčilo přísloví, že "Příklady táhnou" tož v plné míře platí tak o listu našem, jenž záhy dostal následovníky své, sokolské, vlastního rázu a to nejprve v řadách bratří našich slovenských a nyní bratří Poláků. Také ti již nahlédli, že třeba se hnouti, že nutno vytknouti si jiný směr, volnější, národní a čistě sokolský. Proto také budou vydávati si vlastní orgán, samostatný "Sokol", o 32 stránkách, kdež vedle prací odborných budou i jiné pro širší kruhy, ilustrace, články zdravotní atd. Tisknouti se má 2,000 výtisků. Pořadatelství nalézá se bude v rukou bratří St. Osady, dosavadního pořadatele části sokolské ve "Zgodě", A. Ruszezyka, náčelníka a M. Ulberta. A povážíme-li, že bratři Poláci mimo to pořádají si veliký společný kurs sokolský v Chicagu, rovněž podle vzorů našich, zdá se nám, že přec jen nadejdou někdy chvíle, kdy bude trochu více porozumění pro práci společnou a vzájemnou a méně poslušenství pouhé štvavé kleriky.

Věc na pohled nepatrná — ale u nás velice významná. Spolek, jehož hlavním účelem jest "povznášení a šlechtění" — jak se u nás stále a stále opakuje, pořádá řadu poučných přednášek. Spolek ten čítá — řekneme — na dvě stě členů — a pořádá přednášku v síni poměrně velmi malé. Kdyby polovina členstva se svými ženami poučné přednášky se účastnila, byla by síň plna. Ale kdyby se nebylo dostavilo několik nečlenů, byla by zůstala síň úplně prázdnou. Tak zachovává se členstvo vůči vzdělávací snaze spolku, k němuž náleží. A konečně tentýž vzdělávací spolek uspořádá zábavu — spíše

mohli bychom zábavu tu nazvat "legrací" — a síň je členstvem přeplněna. Ale to není vše — to je u nás zjevem až příliš všedním, nežli abychom se o něm zvláště rozepisovali. Druhý den čteme v novinách, jak ten a ten spolek "koná věrně své poslání v lidu našem, neboť" včerejší merenda korunována byla skvělým zdarem . . ." — Ký div, že vzdělávati náš lid legracemi vešlo u nás tak do zvyku, když jsme stále v "ušlechtilé" té práci tak povzbuzováni.

V minulém čísle vzpomněl si tiskářský šotek také jednou na nás, ač jsme přímo úzkostlivě opatrní. Přesunul nám jednotlivé štočky obrázků. V čísle tomto opravujeme, tou kojíce se nadějí, že bratři i sestry nám prominou již proto, že vinou naší nebylo. Snažíme se, však ale ani my nejsme neomylní a těšilo by nás velice, kdyby ve všech sborech našich i seter našich sokolek vzpomnělo se také jednou toho listu našeho "Sokola Amerického", jeho části obsahové a hlavně oznámkové. Číslem tímto končí ročník tento a my pro příští číslo a ročník nový i nové věci můžeme slíbiti, nové a takové, jež k zachování toho našeho vlastního rázu listu nejen přispějí, ale jistě budou se čísti se zájmem, budou na prospěch věci naší výchovné. Přičiníme se znovu a tolikéž dojistá máme právo očekávati od našich lidí všech. Což nemohlo by se ve sborech trochu na prospěch listu našeho zaagitovati, nemohlo by se přispěti ještě k většímu jeho rozšíření do všech vrstev lidu našeho, nemohlo by se něco učiniti na získání oznámek všude tam, kde sokolové a sokolky kupují v českých a jiných obchodech? Zkuste to a uvidíte, že výsledek půjde listu našemu jen k duhu každým směrem a zkusíte-li, učinili jste tak pouze a zase jen pro ten celek náš a s ním pro tu věc naši společnou.

Kolikráte měli jsme příležitost pozorovati ten práce běh, tu snahu mnohou a přičinlivost jednotlivých tak zvaných výborů stavebních všude tam, kde jednalo se o zbudování Sokolny. Sami na některých těch výborech jsme i účinkovali v těch kterých sborech, kde se stavělo, aneb ku stavbě tělocvičny přikročiti mělo a vidíte, skoro všude dnes na tu, aneb onu chybu se stěžuje, hlavně ale pokud se týče místností tělocvičny vyhrazených. Nejen zařízení týchž, ale vlastní stavba záhy ukázala se býti na nejvyšší nedostatečné. O moderních požadavcích, o ventilaci řádné, hygienických opatřeních, naprosté čistotě záchodků, šaten atd. leckde daly by se napsati celé kroniky a věrte, že nevyzněly by, zejména kde jsou i hostinské místnosti, moc pěkně pro pokrokové těleso, jakým chce být to naše Sokolství. V našem ústředí máme mimo Výkonného Výboru také výbor technický, k němuž bude dlužno přidělit rozhodně ještě odbor osvětový a vzdělávatelný, jakž na místě tomto již několikrát jsme si napsali, však vedle všeho toho snad mohli bychom i mít výbor, čili odbor stavební. Proč stavební? Inu, v tom našem ústředí více jest prostředků, spíše lze získati náležité plány na moderní budovy tělocvičné, zajistiti se dají odborní-

ci, již radou a pomocí by přispěli, když v tom či onom sboru Sokolnu by si chtěli budovati, nevědouce zrovna jak a dle skrovných po ruce se nalezajících prostředků co nejlépe provést by se dalo. Takovýto odbor stavební prohlížel by všechny mu předložené plány, dal by nejen svému architektovi k posouzení, ale přesvědčil by se, jest-li místnost tělocvičny vy- mezená, vyhovuje všem zdravotním předpisům i po- stránce sokolské a co kde dalo by se opravit. Prav- da, není nic nového, mají naši v Čechách i jiné- spolky tělocvičné, však před sjezdem dobře i na věc- tuto upozorniti.

Aspoň tolik může nám býti útěchou, že v tom žalování na tu naši mládež, na ten náš dorost, ne- jsme nikterak sami, ba co více němečtí turnéři jsou prý nás na tom ještě hůře. Také oni starají se v době poslední o to, jak ten dorost si zachovati, tu mládež vychovati po německu co nejvíce. Stěžují si do bý- valé své rozháranosti, lehkomyšlnosti, ledabylosti a neobětavosti a to slovy, jež hodila by se na nás zna- menitě. Také jim ti mladí utíkají do kostelů, také u nich "vyskytli se mnozí "spasitelové" svobodomy- slnosti, již dnes natloukají socialismus na brdo kato- lické, aby zítra vynadali všem těm "starším" pra- covníkům, již byli jim připravili plné nádoby a uká- zali cesty, po nichž dnes ušlapaných znamenitě se to cupe a místo ideálů všech, dělají se praprosté dollary. A jak se dělají, že až hnusno povídat. "Tak jest u Němců a turnérů zvláště. Nahlíží se všeobec- ně, že něco se státi musí, že výchova volných lidí i směry volnými pokračovati musí a proto také poří- dili si zvláštní volný list pro svou mládež, daleko- lepší všech těch našich pokusů, v němž i svobodo- myslnosti učí. List kupují jednotlivé spolky turnér- ské v mnoha výtiscích a mládeži své zdarma dávají s mnohou tou skvostnou ilustrací a ještě lepším obsa- hem. Také všem německým volným školám list se zdarma dodáván, zejména pro třídy nedělní, aby se paralisoval postup tak zvaných "Sunday-schools" křesťanských a jiných zpátečnických. Ve školách jejich nedělních nechťi sužovati více děti neslaným a nemastným povídáním učitelů a učitelek, jež nad trošek psaní a čtení německého sotva se dostali, ale učiti je budou praktickému nazírání na ten svět, volně mysliti a při tom i znalost němčiny jako dru- hého jazyka pochopovati a původu svého práce, vědy a umění německého si vážiti. Němci mají mnohé po- můcky k takovému vyučování, mají je své a původ- ní, čistě americké, jakž zdejší poměry a prostředí si jich vyžádaly a vedle těch mnohých škol nedělních amerických svobodomyšlníků, kde rovněž americké jsou pomůcky, pokračovati hodlají. A hle, ani Němci, ani turnéři nemohou se pochlubit prací volnou, lepší a osnovou svobodomyšlnější pro žactvo veškeré, zejména škol sobotních a nedělních, jako napsal na příklad své doby Národní Jednotě v New Yorku zvěčenělý prof. Lad. Klácel. Práce ta je pouze v rukopisu, dala by se na poměry nynější dobře upra- vit, byla by čistě naším vodítkem americkým. Ale k čemu a nač se namahat, ne-li?

PIVO A BIBLE.

Před nějakým časem rozčeřeny byly vlny chicagské veřejnosti otázkou: "pít či nepít pivo při nedělních zábavách." Svolána byla velká protestní schůze, do níž spolky ubíraly se v průvodech za zvuků hudby a jak jsme se v denních listech dočetli, tenkrát i sokolové průvodu se četně účastnili v stejnokroji a hrdě prý si vykračovali v tom průvodu, který demonstroval proti obmezování "osobní svobody". Pronesli jsme tenkrát o tom svůj úsudek. Řekli jsme, že rádi shledáváme se se sokoly v řadách živlu, jenž vystupuje proti každému obmezování svobody, ale že těžce nesem, když sokolové vůči vážnějším otázkám zůstávají netečnými a jen kde jedná se o pití nebo nepití, že rázem zaskví se četným počtem v průvodu. Těžce neseme, když při pěkné národní slavnosti sežene se hlouček sokolů kol praporu — a kde se jedná o pivo, tam shledáváme se s takovým počtem sokolů v kroji, jaký jsme před tím dlouho nebyli viděli. Prosíme, aby smysl slov našich nebyl zase mylně vykládán; nejsme proti pití, jsme proti obmezování svobody jakékoliv, jsme tedy i proti takovému živlu, který nám chce poroučeti, jak bavit se máme, co pítí máme a co ne — ale kde sokolové demonstrují proti obmezování osobní svobody jen tenkrát, kde se jedná o pití a vážnějších otázek si nevšímají, tím staví se před veřejností do podivného světla.

Kosteličkářský živel učinil v Chicagu zoufalý pokus o to, aby do veřejných škol zavedena byla bible. Všechny organizace, jimž záleží na tom, aby naše školství chráněno bylo před zhoubným vlivem veškerého sektářství, zaslaly školní radě rázný protest. Otázka zavedení bible do veřejných škol jest otázkou mnohem důležitější nežli otázka pití piva — neboť zdaří-li se pokus tento, bude za ním následovati útok nový.

A co učinily naše sokolské jednoty, které hlásí se přece k živlu svobodomyšlnému? V pivní demonstraci zastoupeny byly četně v stejnokrojích — byly prý ozdobou průvodu — ale k otázce tak důležité zůstaly úplně netečnými. Ani slovem neozvaly se proti tomuto zákeřnému útoku na veřejné školství!

At' podnikáme to neb ono, ve všem jsme polo-vičatými. Tělocvik pěstuje jen nepatrný zlomek členstva — a svobodomyšlnost jeví se u nás jen v psaných a pronášených slovech. Jsou to trpká slova — s truchlivými city přenášíme je na papír, ale zakrýváním svých slabostí a vad žádoucí ná-pravy nedocílíme!

ZÁBAVY.

V minulém čísle "Sok. Amer." uveřejněn jest dopis br. Fr. Skaly z Clevelandu, v němž pisatel obrací se na jednoho ze spolupracovníků orgánu těmito slovy:

"Již několikrát povšímnul jsem si v "Sok. Amer." redakčních poznámek br. Čermáka, který po-

řádání zábav neschvaluje a také opět v poslední čísle píše, že návštěvy zábav jsou věci vedlejší. Táži se Tě, sokole Čermáku, jakým způsobem jinak daly by se získati prostředky ku hrazení výloh sborových, tedy prostředky k udržení existence sboru. Mohu Tě přesvědčiti, že kdyby nebylo "zdařilých" zábav, totiž zábav s velikými úspěchy finančními, že by mnohý sbor ani existovati nemohl. Jak může sbor, který čítá na sto členů, krýti z členských příspěvků své vydání, které obnáší na padesát dolarů měsíčně? Mimo to ušlechtilé zábavy dlužno též považovati za potřebné a důležité ku osvěžení, k zapomenutí na ty denní starosti, k pobavení se v kruhu známých, s nimiž se jinde nesetká."

Již nejednou měl jsem příležitost stěžovati si, že mnozí z bratří našich smysl slov mých mylně si vykládají a zde nucen jsem stížnost tu opakovati. Br. Skala má za to, že jsem zaujat proti zábavám vůbec — a v tom se mýlí. Pokládám ušlechtilou zábavu každému člověku za tak potřebnou, jako cokoliv jiného. A pochybuji, že br. Skala jest větším milovníkem pěkné zábavy, nežli já. Každý zdravý člověk rád se veselí, rád se pobaví. Psal jsem proti tanci — a podnes zaslechnu-li nějakou "skočnou" rád vmísím se v rej taneční. Psal jsem proti tanečním "školám" — a při tom jsem zřizování škol tanečních doporučoval, ale ne "škol" takových, jaké máme. Kdo úvahy moje četl a jim rozuměti chtěl, těm žádného vysvětlování není zapotřebí, ale br. Skala se táže — a já mu tedy odpovídám.

Přečte-li si br. Skala mé poznámky ještě jednou, neshledá v nich zajisté zavrhování zábav. Právě jsem, že stěžuje se na ochablou činnost v sokolském sboru, nesúčastní-li se členstvo jisté zábavy. Řekl jsem to proto, že někteří vidí ochabující činnost v špatné návštěvě zábavy — a slabé návštěvy v tělocvičně, že si nevšímají. Mně jedná se na prvním místě o to, aby naše tělocvičné sbory svojí činností plnily své poslání, aby veškerou svoji snahu, svoji energii obracely k tomu, aby tělesná výchova dospěla k takovému stupni, na jakém v nynější pokročilé době u jiných národností se nalezá, mně jedná se na prvním místě o to, aby necvičil jen nepatrný zlomek členstva a většina aby se na ten zlomek dívati chodila, mně jedná se o to, aby v ústavech našich pěstována byla cvičení každému přístupná, ne eviky na okázalost vypočítané, ale zdravému vývoji sloužící — a pokud toho nedocílíme, čili pokud o to aspoň snažiti se nebudeme a svoji ochablost v tom hlavním účelu zakrýváti budeme lčením zdařilých zábav, po tu dobu ustavičné mluvení a psaní o zábavách se mi bude přičít. Souhlasím s br. Skalou, že sbory sokolské zábavy pořádají musí z ohledů finančních. To jest ta nejtruchlivější skutečnost v působení našich sokolských sborů. Ale není to vinou sborů samotných? Musí v jednom městě státi několik slabých sborů a musí každý z těch uvalit na se těžké břemeno? Při rychlé dopravě ve velkých městech mohli by všichni ti, kdož se k praporu sokolskému hlásí, míti společný, důstojný sokolský stánek bez dluhů — pokusili jsme se o to

někdy? (Pamatuji doby, kdy jsem byl členem evičitelského sboru sokola new-yorského, že jsem s četnými sokoly jezdil do těloevičny šest mil vzdálené — a nenapadlo nám si stěžovati.) I tam, kde silný jednotlivý sbor vládl dosti prostředky, že si mohl sám postavit slušnou těloevičnu — co učinil? Stavěl nádherné síně — staral se při shotovování plánů

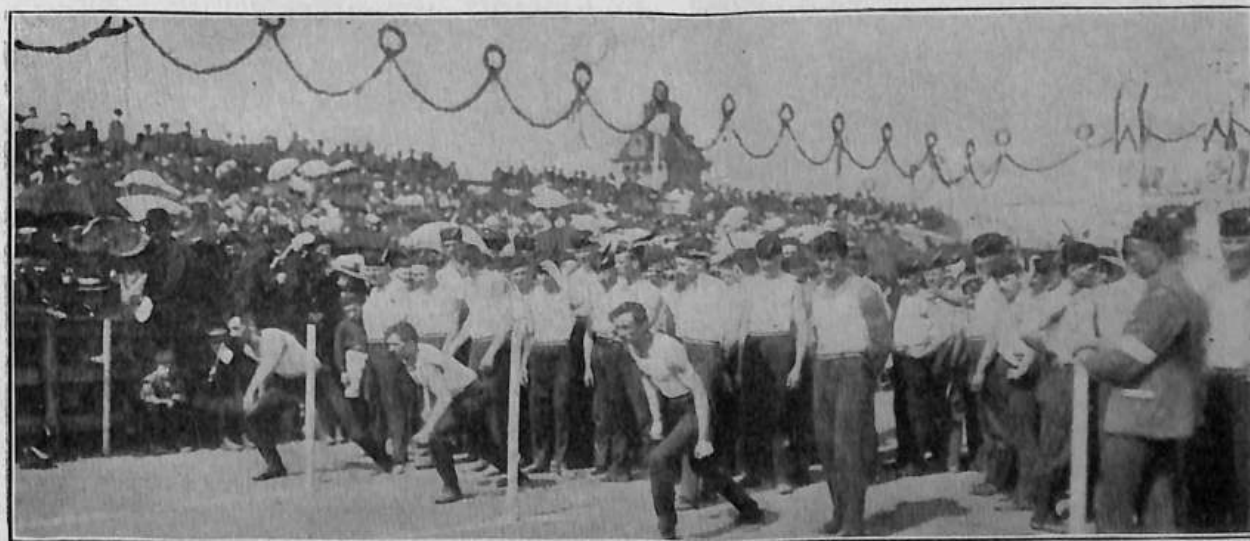
větší péči o všechno jiné, nežli o řádnou výchovu tělesnou, která jest přec jejich pravým a hlavním účelem.

Doufám, br. Skalo, že si nyní rozumíme. Až sokolové povznesou se nad řadu malicherností, žárlivostí, osobní nevraživosti a budou před sebou viděti jediný, společný, vážný cíl, pak, br. Skalo, s ra-

Pátý slet všesokolský v Praze.

Náčelník Č. O. S. Dr. Vaníček řídí prostná.

Běh o závod.

o to, aby cizí spolky měly pěkné místnosti k odbývání schůzí, aby ochotníci měli kde hrát divadlo, aby cizí spolky měly kde tančit — a na to hlavní, těloevik se při tom zapomínalo. Věřím, br. Skalo, že sbory jsou nuceny pořádati zábavy výdělkářské — ale svojí vlastní vinou, poněvač nejsou s to sjednotiti se k společné úspěšné práci, poněvač často měly

dostí budem všichni spěchati též do zábav, abychom se v přátelském kruhu pobavili, na tuhý boj o existenci zapomínali, vzájemně se k další práci povzbuzovali — ale pokud to se nestane, pokud těloevičny budou prázdné, potud pokládati budu za vedlejší, jsou-li zábavy čteně navštěvovány čile ne.
č.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODN. JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO.,
566 W. 18th St. Chicago, Illinois

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois

Pořadatelé:

Editors:

Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa
Části přírodovědecké, zdravotní, atd.
JOSEF ČERMÁK, 899 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill. Části žil. pověšné
A. HALLER, 845 So. Ashland Av., Chicago, Ill. Části technické

Všechné dopisy pro "Sokola Amerického" buďtež zaslány hlavnímu pořadateli:
Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa

UBSCRIPTION - - - - 75 cents per year
Predplatné 75 centů ročně - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné meziměstskou poštou, sděl tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateři V. V. Předplatné, jakož i osadníky do listu přijímá jednateř Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednateřové zveřejní.

JAN ČERNÝ, 437 E. 71st St. New York City, jednateř Výkonného Výboru

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou hlavního pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle, nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se sokol sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní sborů výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

NÁRODNÍ TISKÁRNA, 566 W. 18th Street, CHICAGO, ILL

FEUILLETON.

Chicago, v listopadu 1907.

Vytklo se mi kdysi, že až příliš často poukazuji na vady, slabosti a nedostaky — a těch dobrých našich stránek, předností a vlastností jako bych prý ani neviděl. Mám už ten šeredný zvyk, psát a mluvit bez ohledu na to, zdali se někomu zavděčím neb ne — bude-li se to čtenáři neb posluchači líbit anebo ne — ale po shora uvedené výtece umínil jsem si rozepsati se o jedné naší pěkné vlastnosti, které si u nás zase jiní nevšímali, která ale mne tak často div až k slzám nepohnula.

Vytýká se nám — a prosím, tyto výtky nečinil jsem já, nýbrž jiní, povolanější — že nedovedeme býti vděčnými za vykonanou práci. Že prý není jediného pracovníka, jemuž bychom za jeho snahu aspoň se nepokusili o to, život mu náležitě otrávit. Jak dalece jest tvrzení toto pravdivé, nevím; já také veřejně působil a nemohu si na nevděk stěžovati, poněvač jsem vděku nikdy neočekával a tak jsem si ušetřil spoustu zklamání. Je-li člověk na něco nepříjemného připraven, nezdá se mu to býti ani z polovice tak traplivým, jako když ho to pře-

kvapí nepřipraveného. Ale jiní si stěžovali a podnes stěžují, že prý jsme lidem nad jiné nevděčným — a tady umínil jsem si chopiti se pera a toto stále opakované tvrzení jednou pro vždy vyvrátiti.

Že často — ba skoro jest to u nás pravidlem — těm nejobětavějším pracovníkům vrazíme ze zadu do těla jedovatý šíp nízké pomluvy, zlehčování, podezřívání, nad tím se nesmíme tak pozastavovati. Každý lid, každá národnost má svůj oblíbený národní sport — a my si tento sport přinesli už ze staré vlasti a zůstáváme mu věrni. Vždyť i náš Svato-pluk Čech pje o našinci, že

“před cizím se podle svíjí,
svým pak vztekle syčí v sluch!”

To je tedy ten náš národní sport — ale řekne-li kdo, že jsme lidem nevděčným, tu jsem hotov každému takovému osočovateli našemu dokázati, že nás nezná a v této neznalosti své že nám šeredně křivdí — neboť vděčnějšího lidu nenalezne na celé zeměkouli nad lid český!

Divíte se? Mám ve zvyku, nežli něco řeknu, rozmysliti si, mohu-li to také odůvodnit. A neprohlásil bych náš lid za nejvděčnější lid na světě, kdybych neměl pro tvrzení to dosti pádných důkazů.

Všímejme si jen bedlivě našeho veřejného tisku — v každém listě naleznete známky naší nevyličitelné vděčnosti, z každého listu hledí na vás četné důkazy toho, co zde tvrdím.

Vezměme na příklad jen tu zcela obyčejnou věc, že si dá někdo postaviti dům. Po celou tu dobu, co staví, láteří na architekty i kontraktory, vypravuje každému, jak ho natáhli, že ho okradli na každém hřebíku, přísahá, že do smrti stavět nebude — a sotva že je stavba dokončena, už čtete v novinách “vřelé díkůvzdání za správné provedení stavby” a k tomu připojeno je “vřelé doporučení té a té svědomité firmy.” Proč to? tážete se. Proč vzdávat díky za něco, co jsme musili dobře zaplatit? Nu, poněvač jsme lidem vděčným a odměníme-li se někdy špatně za práci nezištnou, za obětavost, hledíme to zase vynahradiť tam, kde musíme náležitě zaplatit.

Někdo si dá trhat zuby. Zaplatí za to — ale díkůvzdání v novinách za to musí být. Povoláme si do domu babičku; zaplatíme jí a pak jí ještě k tomu přidáme v rámečku náramně pohnutlivé díkůvzdání. Zemře nám člen rodiny, který náležel k podporujícímu spolku. Platil si na “úmrtní podporu” dlouhá leta — spolek je povinen pozůstalým pojistné vyplátit. Kdyby se ten spolek k tomu neměl, pohnali bychom úředníky před soud — ale vyplatí-li pojistné, jak zákon nařizuje, překypujeme tak vděčností, že musíme dát za to “veřejné díkůvzdání” do novin, při čemž neopomeneme na papíru tomu spolku provolat naše “tříkrát hřímavé na zdar!” A když jsem už tak o ty mrtvé zavadil: Pohrobík toho zesnulého odvezl. Je to jeho obchod — vydělá na tom — často by ho čerti brali, kdyby toho mrtvého odvezl někdo jiný — my za to odvezení dobře zaplatíme, ale v “díkůvzdání”

jméno pohrobníkově scházet nesmí. Ještě dobře, že se vždy zvlášť podotýká, že se "děkuje za vzorné obstarání všeho" — jinak by obyčejný hloupý smrtelník mohl mít za to, že se děkuje prostě jen za to odvezení! Ano my v té své nevyčerpatelné vděčnosti jdeme často tak daleko, že jsem už také četl v řadě těch "posmrtních díkůvzdáních", jak také vzdávány byly díky — ošetřujícímu lékaři a chci se vsadit, že ten lékař o ty díky ani neřikal!

Nuže tedy, kdo chce tvrditi, že jsme lidem nevděčným? Postav se mi tváří v tvář a vyvrát' tyto důvody. Já nemusím ani slova promluvit — četba v rámečkách našich časopisů mluví za mne.

A zavrtí-li někdo přece nad tím hlavou a namítne: proč že nejsme tak vděčnými za nezištnou práci, vykonávanou obětavými jednotlivci ve prospěch nás všech, když tak oplýváme vděčností za to, zač musíme dobře zaplatit, tomu tu záhadu snadno vysvětlím. Nikdy nebyla u nás oceněna práce podle zásluhy, kterou ten neb onen vykonal z ochoty, zadarmo. Až si naši národní pracovníci dají za každý svůj krok dobře zaplatit, jako pohrobník, babička a j., pak snad se také dočkají, že jich snahu lépe oceníme a že jim za každou jejich práci nejenom pak dobře zaplatíme, ale dáme jim v rámečku ještě cituplné díkůvzdání a hřímavé nazdary. Kdo chce nás posuzovat spravedlivě, ten nás musí znát.

č.

VE SPÁRECH SVEŘEPÉHO MAĐARA.

Cedar Rapids, Ia., 19. listopadu.

Ctihodný Elihu Root, vládní tajemník, Washington, D. C.

Pane: Národní Jednota Sokolská ve Spojených Státech, vyslala v červnu t. r. k mezinárodním závodům tělocvičným a všesokolskému sletu v Praze v Čechách 24 Čecho-Američanů a 6 Američanů-Slováků, jako borce své. Mezi těmi nalezal se Fr. Polakovič z Chicaga, Ill., naturalizovaný občan americký. Sděluje se nám, že týž Polakovič úřady uherskými v Ružomberku v Uhrách, od 6. října vězněn jest bez příčiny. Týž byl zatčen ve Slanicích, stolice Oravské v Uhrách.

Ve jménu Národní Jednoty Sokolské zdvořile žádáme, aby tato záležitost vyšetřena byla a občan Polakovič propuštěn. Sděluje se nám zároveň, že týž Polakovič navštívil své rodiště za tím účelem, aby spatřil svou staříčkou a nemocnou matku.

Rychlé vyřízení této záležitosti bude jen vděčně přijato. Doufajíce v brzkou odpověď jsme zcela oddaní

Za "Sokol Americký"

Dr. J. Rudiš-Jičínský.

Department státní, Washington, D. C.

27. listopadu.

Dr. J. Rudiš-Jičínský, vrchní pořadatel "Sokola Amerického"

Cedar Rapids, Ia.

Pane: Jest mi potvrditi obdržení listu Vašeho ze dne 19. t. m. a to v záležitosti neoprávněného uvěznění v Uhrách Fr. Polakoviče, člena to Slovenské Tělocvičné Jednoty ve Spojených Státech, a poslaného jako jednoho z boreů Vašich k zápolu sokolů v Praze, v Čechách.

Opis listu Vašeho byl ihned odeslán na amerického vyslance ve Vídni, jenž zároveň byl náležitě poučen v této

věci. Vám pak dostati se má zvěsti neodkladné o vlastním výsledku. Jsem pane, Váš oddaný služebník

Robert Bacon, výp. tajemník.

Cedar Rapids, Ia., 30. listopadu.

Státní department ve Washingtoně.

Ctihodný Robert Bacon, výp. tajemník státu,

Washington, D. C.

Pane: Váš list, označený číslem pořadu 10025, s díky potvrzujeme. Jedná se o případ Frant. Polakoviče, člena Slovenské Tělocvičné Jednoty ve Spojených Státech, poslaného jako borce našeho v červnu t. r. do Prahy, v Čechách a uvězněného v Ružomberku, v Uhrách, a to bez příčiny. Dostali jsme následující podrobnosti, i máme tu čest' předložit je k rukoum Vaším k laskavému uvážení a uvědomění amerického vyslance ve Vídni.

Zástupci Česko-Americké Národní Jednoty ve Spojených Státech darovali dítkám sokolským v Praze, prapor americký Spojených Států. Slovenští zástupci a borci rovněž donesli do vlasti své americkou vlajku, však ale na nádraží v městě Turčanském sv. Martině, v Uhrách, byli uvítáni četníky i nebylo jim dovoleno rozvinouti prapor Spojených Států. Uvítání, jež bylo pro ně připraveno muselo být odvoláno a Slováci, američtí občané, rozhořčení nad takovýmto jednáním tamních úřadů, odjeli, až na jednoho, jmenovaného Fr. Polakoviče, který zůstal ve městě Slanice, aby navštívil svou starou a tou dobou chorou matku. Byl zatčen, obnos jeho peněžní korun 5,775.50 h., průvodní list a jeho občanské listy byly mu odňaty uherskými úřady, a od té doby, od 6. října nalezá se týž ve vězení v Ružomberku a sice na obvinění, že rozmlouval se svými soudruhy a přátely, Slováci doma o volných institucích země této, a jsa prý tak zvaný "panslavista" vybízel své krajany, aby věrní byli svému praporu a jazyku vlasti své, proti veškeré té tyranii a útisku Maďarů, Uhrů.

Název "Panslavismus" používá se a přičítá všeobecně vlivům ruským, pro mravní a vzdělavatelné spojení se vzájemně všech větví Slovanů a slovanského původu, v jedno těleso, jež mělo by pak jeden jazyk hlavní pro společný dohovor, společnou literaturu a jednotný postup společenský. Toto hnutí vyskytlo se as tak před 60 lety, vlivem slov, psaní a nabádání Gurowského, jakož i pracemi našeho Koláry, jež měly své doby dalekosáhlý vliv na všechny slovanské lidi v Evropě, ačkoli do dnes z celého toho hnutí praktických výsledků není žádných, pokud se vlastního panslavismu týče vůbec. A lidé slovanští ve Spojených Státech, zejména sokolové, na tomto základě navzájem spolu sympatizovali a ničeho více, získavše mnohé dobré výsledky v organizaci své, tělocviku a cvičení.

Naše Sokolství bylo založeno zde před 42 lety a jednota naše má dnes přes 5,000 členů, 3,000 jest Slováků, sokolů, vedle odborů ženských a mládeže škol tělocvičných. Úkolem našim jest povznesení a upevnění Sokolstva, tím že nabádáme lid náš, aby dbal prospívání a stával se účastným výhod amerického občanství.

Naše stanovy předpisují, že každý náš člen musí se státi občanem americkým. Máme naše tělocvičny po celé této zemi, vzdělávací odbory a pěvecké, ústavy vzdělavatelné naše vlastní, knihovny, a tři odborné listy věnované zájmům tělocvičným. Členové naši jsou v různých odborech práce, professi, obchodech a mnozí dělníci, poctiví a pilní, těšící se účtů jiných jednot atletických, jakož i občanstva vůbec. Náš úřední list snaží se v každém ohledu, aby po boku stál jiným a přičiňuje se, aby napravil kde jaká chyba zanedbaná vlivem naší výchovy, aneb útisku v rodné zemi naší. Naše jednoty pokrokové a volné, mají úděl kulturní a výchovy lidu v povinnostech jeho a požadavech pravého

občanství amerického. Slovanské národnosti jsou složeny z příčinných tříd přístěhovaleckých, chtivých, učenlivých a pilných. Mnozí z nich bojovali pod hvězdnatým praporem v zájmu Unie, jiní čestně sloužili průběhem války španělsko-americké, a mnozí sokolové jsou v přítomné době ve vojště a námořnictvu Spojených Států. Tot' jest ten celý "panslavismus", z něhož jmenovaný Polakovič mohl by býti obviněn, a ovšem bez jakýchkoliv jiných vlivů, leda snad amerických vůbec.

Naši "modři" hoši, sokolové, borci vešli v závod v červnu v Praze pod americkými barvami a jako američtí občané. Jak chovali se vůči nim v Uhersku, zejména vůči jmenovanému Polakoviči, jest takové povahy, že budeme věru jen rádi, když náležitě bude vyšetřeno.

Děkujeme Vám za laskavost Vaši, a v naději, že záhy uslyšíme o výsledcích v důležité věci této, jsme

s veškerou úctou oddaní

Za "Sokol Americký"

Dr. J. Rudiš-Jičínský.

ZA SLETEM.

Píše Jan Fryš. — Pokračování.

Hned po nás nastoupily dívky ku kroužení kuželů, jež včera zahnány byly bouří ze cvičiště. Vřak měly větší štěstí, an den byl překrásný. O nástupu jsem se zmínil již dříve, jen poznamenávám, jak úzkostlivě hledí se zde zákrytů při všem cvičení. Br. náčelník, jenž řídí veškerá cvičení nepočal by cvičení za celý svět, dokud každý nenalezá se na svém místě v zákrytu a my pro vždy zapamatovali si jeho povel, když stále před i mezi oddíly volal zákryt. Kroužení kůžely s postoji a obraty sestávalo z pěti oddílů; sestava byla dosti složitá a obtížná a přecvičená bezvadně, jen tu dovolím si učiniti poznámku, že všech 5 oddílů bylo složeno tak, že skoro se nic nerůznily a jen odborník mohl pozorovati změnu. Po cvičení dívky zůstaly na svých místech odloživše kužele, počaly cvičiti taneční rej, u nás zvané ozdobné (taneční) kroky. O toto cvičení jsem se nejvíce zajímal, hodlal jsem spatřiti něco nového, novou látku, však byl jsem sklaman. Taneční rej nevynikal ničím půvabným. Hudba složená z národních popěveků na způsob besedy. Krása scházela v obojím i nacvičenost nebyla úplnou; cvičeno se změnami, v dvojstupu, čtyř- a více stupech a v kruhu. Byl to ovšem prvý pokus, jak program naznačoval a tu jen přáním našim, aby obstálo. Cvičení jsou ta z nejkrásnějších a půvabnějších pro ženské odbory, jsou velmi vydatná pokud zdravotní stránky se týče, žena je ráda provádí, neb zdá se býti přirozeností ženy taký rej a tanec vhodný. Odložme cvičení na nářadí, jenž uráží cit ženy, a pěstujme cviky zrovna tak vydatné a ženu povznášející.

Následující číslo bylo cvičení slovanských hostů, což zahrnovalo i nás. Včerejší bouře zavinila, že tentokrát pořad byl skoro přeplněn i zdálo se nemožností jej prodělat. Vše muselo jíti rychle a některá čísla musela odpadnouti. Obávali jsme se, že snad i cvičení naše s míčem též odpadnou, jen stíží jsme se prodrali ku předu, skoro mohl říci, že drali jsme se v před za Bulhary, co zatím již i jiní nastupovali. Ted' přišel ten oříšek, jehož jsem se obával. Hudbu musel jsem odložit již předem neb jinak se nesrovnávala se cvičením. Cvičení samotné zdálo se, že nemožno přesně nacvičiti, neboť ti, co jej nejlépe znali, udělali chyby a to dosti často. Vřak mé obavy byly tentokrát planými. Hoši naši naplnili veškeré síly a tím stalo se, že naše společné cvičení odbyto bezvadně, až na malé dvě chybičky kde míč upadl. Cvičení libilo se, i gratulováno nám s mnoha stran, a samými odborníky. Jen lituji toho, že nedostali jsme se sami na cvičiště, neb současně s námi cvičili Bulhaři a tím

stalo se, že nenalezali jsme se uprostřed cvičiště, tak že malá část lidu cvičení naše viděla. Bulhaři cvičili pěkná prostná a mne nebylo možná je pozorovati. My doprovázení bouřlivým potleskem ustoupili jsme jiným. Po nás nastoupilo družstvo hostů, již cvičilo s puškami, cvičení to dosti obtížné a krásné spojené s úpoly. Hned na to nastoupilo se opět ku cvičením prostným, téměř jež cvičena včera. Nemohu nic jiného o tomto cvičení napsati, nežli co jsem již řekl. Jenom to podotýkám, že mohl bych se na toto cvičení dívat co den, bez únavy. Jak přál bych vám bratři ten skvostný pohled na to množství statných junáků, kteří vzpřímení stojí v přesných zákrytech jako sochy. Mně nikdy a nikdy nevymizí tento krásný obraz z mysle. Příštím číslem zahájeny závody Žup, jež zabraly veškerý čas tohoto dne. Milí bratři. Jak rád bych vám snesl veškerá ta cvičení v nichž závodil důmysl odborný, však jest to nemožností, neb časem až 5 Žup se činilo. Zrak můj bloudil od skupiny ku skupině neb veškerá cvičení byla poutavá. Vřak mám naději, že veškeré toto cvičení Žup vyjde tiskem, bylo by škoda kdyby tento skvostný materiál zanikl. Byly krásné skupiny prováděné až dvěma sty cvičenci, tu zas cvičení na dvacet hrazdách, jichž podpory sestávali z členů, jinde s pálkami, palcáty a štíty, hned vedle zase mlatici s cepy, opodál dívky a muži cvičení prostná, hned uprostřed skupiny, tu zas jiná Župa s puškami a nesmím zapomenouti na horníky jichž cvičení s křížáky poutalo největší pozornost a jiná úpolnická vesměs: řemdihy, holí, kopí, čakany atd., jež pro množství nemohu udati. Tak pořad ukončen a zastupům do tisíců jdoucím nezdálo se ještě sedadla opustiti.

Byl jsem jedním z těch posledních, již opouštěli Letnou. Ještě u vchodu se obrátím, ohlédnu se skoro již za soumraku, abych vřel si v paměť tu krásnou ohradu. Nemohl jsem se nijak sprátně s tou myšlenkou, že opět musím opustiti a to snad na vždy tuto zlatou, rodnou půdu, v níž tolik krásných dojmů jsem spatřil a zažil. Zamyšlení s br. Ant. Jahodou sedáme na pouliční dráhu, spěcháme do Královské obory, kde odbývána lidová slavnost. Byvše bez průvodce jeli jsme úplně jinam a tak stalo se, že jsme se této slavnosti nesúčastnili, možná pro naše dobro, neb někteří z našich slavili trošku déle a pak museli hezky pěšky domů. V Praze totiž zastaví jízda o 11. hod. v noci at' se to líbí komu aneb ne. Ráno v pondělí musili opět naši hoši někteří časné vstávat, neb připadaly závody zvláštní jako běh, vrhání krychlí, skok o tyči atd. V těchto závodech jsme nejlépe pochodili jakž snadno seznáte z udaných již bodů. Odpoledne bylo cvičení jízdy sokolské. Až jsem trávil v Praze již 14 dní, přec jsem ještě nečinil žádné zajímavé prohlídky, těšil jsem se, že tak učiním nyní, však bratři čeští mně opět vylákali na Letnou, abych viděl cvičení jízdného odboru. Nelituji, že změnil jsem svůj plán, neb metání aneb voltyžování na koni živém bylo velmi skvostným, krásné metání v běhu mne upoutalo, lehké odbočky, zánožky, přednožky, přešvihy, střihy, vše to prováděno velmi lehce, ano i jízdní rej se mne velice zamlouvala. Cvičení však se zbraní jako šavlí, kopím, sekání, terč, o tom se zmiňovati nebudu neb zdá se mne to býti jakési vojáčkování a militarism byl vždy proti mé mysli a zásadám. Po jždě opakoval se šachový turnaj a tím zakončeny slavnosti V. sletu. Na Letné opět zavládne ticho a Sokolstvo, jež může býti hrdě na tyto výsledky skvostné bude se tužiti a připravovati na slet příští, nový a další průkaz práce . . .

Tím skončil i náš dosti namahavý úkol a my těšili se, že dostane se nám částečného oddechu. Jest možné, že dotekl jsem se lečeho v mém skromném posudku, však nečiním tak zámyslně, ale s tím vědomím, že vytknutá chybička nás opravuje a poučuje. I my jsme se podrobili Vašemu posudku, a očekáváme, že nebudete nás šetřiti v ničem co kritiky zasluhuje. Oddech náš nebyl dlouhý, neb již při-

štiho jitra byl pořádán výlet do Turnova do toho českého ráje a to dost časné neb vlak vyjížděl v 6 hodin ráno. Však nám, již přijeli z tak daleka a jimž záleželo spatřiti tu krásnou naši vlast, nebylo za těžké opustiti lůžko. Někteří zaspali, aneb měli touhu jinou, možná že budou v celém životě litovati že nechali si ujíti tu příležitost spatřiti něco co Amerika ve svém nitru nechová. Nežli počnu vypisovati naše cesty po vlasti vrátím se ku našemu příchodu do Prahy. Již z předešlých výprav bylo známé uvítání, však uvítání naše žádné líčení nevystihlo by skutečnost. To nedá se nikým popsati, to musíš milý bratře a sestro prožiti. Do vlasti naši přijeli jsme kdy celé Čechy byly pohřženy v libý spánek, asi o 2. hod. ranní. Hned rychle do kroje, spěcháme k oknům, abychom i tou čirou tmou zahlédli vše, kam nás naše touha tak moeně hnala spatřiti: tu posvátnou nám zlatou a drahou vlast. My závodili o první pohled, jak

a opět vjíždíme v krásnou rovinu, jinde vroubí trat' hučivá řeka a tak ta cesta ubíhá, že časem přáli jsme si by ten vlak učinil jen malou zastávku, abychom se mohli pokochati těmi českými skvosty rozkošné krajiny. V tom vzkřikne někdo Beroun a v malém okamžiku již jsem se octnul se v objetí bratří Muehlbach a V. Urbánka z Prahy, kteří s br. starostou berounského Sokola nás očekávali na nádraží. "Tak jste tady již bratři! Vítáme vás vřele a to jste se nám nadělali starostí, my nevěděli kdy a kudy přijedete; to jsme rádi, že jsme Vás chytli atd." a vlak počal uháněti dál. My cestou vyřídili co třeba a již nás bratři upozorňují na Karlův Týn, tu chloubu českou, co zatím čas ubíhal tak rychle již, že k nám opět přisedlo několik bratří s br. Klecandou v čele. I ten potřeboval některé informace. Sděлил jsem mu vše o čem jsem žádal a v tom vlak pískne a br. Klecanda oznamuje, že jsme již v Praze. Vyhled-

Pátý slet všesokolský v Praze.

Frapory sokolské sklánějí se v holdu Praze.

šťastný každý z nás se cítil při vzpomínce po tak trapné a dlouhé cestě, že jsme již v objetí naší vlasti. Jen ten náš železný oř zdál se nám nějak zdoluhavý a my tak spěchali k cíli. V Plzni první zastávka v 3 hod. Tu již se rozednívalo. Všude ticho, zastávka 15 minut. My všichni spěcháme do restaurace, jedni chtějí okusiti ten pravý plzeňský originál, druzí kávu, zde nás chytí telegram oznamující, že v Berouně čeká vítací výbor. Jak záviděli jsme těm Plzeňákům ten sladký spánek, nebot' nám jej bylo též zapotřebí, vždyť nespali jsme již po dvě noci. Trošku posílnění, jedeme opět dál. V každém okně vlaku americký praporek a tolik hlav co se jich jen mohlo vejíti. Každý chce zřítí tu krásu po níž jsme tak dlouho toužili. A ona se nám objevila naše vlast také v plné kráse své. Obrovská panorama rozkládala se před námi. Ta něžná a až úzkostlivě upravená políčka a hned zase projíždíme skalnaté vrchy

nu z okna a tu spatřím nádraží přeplněné lidem. Na tisíce a tisíce jich. Vlak stane a nádražím zahřmí hromové Na zdar! Rychle spěcháme z vozů. Bratři pražští spojenými rukama činí špalír. My s našimi obtížnými zavazadly spěcháme skrz ten dav, jenž nepřestává nás zdraviti ohlušujícím Na zdar a jdeme do čekárny. Tam přímo je k umačkání. Starosta Č. O. S. Dr. Scheiner vítá nás tklivými slovy. V tu dobu zříš každé oko zarosené radostí, ba někteří pláčou hlasitě. Byla tklivá scena. Br. Jedlička třesoucím se hlasem a již také se slzou v oku děkuje br. Scheinerovi a všem přítomným za srdečné uvítání. Opět zavznělo hřímavé Na zdar a my nastoupili k odchodu. Paní a děvy v povozech a my jdeme průvodem do Měst'anské Besedy. Sotva dav uzřel náš praporek ve dveřích již opět zavznělo ranním tichem, jenž vznášelo se nad matičkou Prahou: Na zdar! Čeští bratři v kroji po obou stranách, my upro-

střed kráčeli jsme posvátnou matičkou Prahou za stálých pozdravů provázeni tím dobrým a srdečným pražským českým lidem, který jsme vyburcovali tak časně ze spánku. Týž práci opustil v ten den, jen aby nás mohl pozdravit, zpívaje nám "Kde domov můj", "Hej Slované", "Slovan jsem", atd. až na místo krásné zahrady Měst'anské Besedy, kde jsme se jak patří občerstvili. Nuž, ty pražský český lide! Nemáme ničeho čím bychom se ti za tvou laskavost odměnili, než tuto malou skromnou vzpomínku a nás všech nejsrdečnější dík a vzpomínku, již zanechal's v srdcích našich. Jsme tvými dlužníky a vždy ochotni vše splatiti dle možnosti. Sotva občerstvení, již nám vykázána místa, kde se máme ubytovati. To šlo vše tak rychle a hladce, jak se říká, jako na drátku. Nám určen Žižkovský Sokol a my vydali se hned pochodem na Žižkov. Ani kdybychom sami si místo vybírali nemohli bychom lepší nalézt. Ve vzdušné a prostorné místnosti jsme spali, pěkná tělocvična a letní cvičiště byly nám stále k dispozici a celé žižkovské okolí chovalo se k nám vždy na nejvyšší přátelsky. Necht' žižkovský Sokol přijme náš bratrský dík za hostění nás po tak dlouhý čas i vám jsme bratří dlužníky a neopomeňte nám dáti příležitost, abychom i Vám vše mohli oplatit. Celý pak prázdný čas byl věnován ku cvičení až do sletu. Že časté pozvání nás došlo ku zábavám a pod. není třeba podotýkati. Žižkovský Pěvecký kroužek nezapomněl na nás večírkem, Měst'anská Beseda, Pražský Hlahol, Národní divadlo, kamž nám br. Dr. Novotný vždy volné lístky obstaral atd. Vřelý dík br. Dr. Novotný! Měst'anský pivovár, Uranie divadlo, největší pražský závod neopomněly nám pohostinnost nabídnouti. Pražský Sokol, Smíchovský Sokol, Karlínský Sokol a více, více jiných starali se, aby pobyt nám zpříjemnili. Nemohu opomenouti Národní Radu, jež přijímala naše dopisy a vyřizovala naše veškeré záležitosti. Tímto jsem částečně popsal náš příjezd a pobyt v Praze. Jest nemožné podati skutečnost pouhým pérem, tu musí každý sám prožít, aby měl pravý úsudek o všem co nám bylo zažiti. Hned po sletu, jak jsem dříve naznačil, počaly naše výlety po vlasti. Některá města zaslala nám pozvání ku návštěvě jako Hora Kutná, Budějovice, Písek, Plzeň. My však Písku a Plzni nemohli vyhověti hromadně. Každý spěchal do svých rodišť a domovů. Abychom projeli aspoň částečně naší vlast', usneseno hromadně navštívit Turnov, Horu Kutnou, České Budějovice a Husinec. Tím projeli jsme českou drahou zem od severu k jihu. Kdo s námi navštívil Turnov, ten jistě v celém životě nebude toho litovati. Již samotné město skvostně dekorované nás převzele přijalo s hudbou na nádraží celý turnovský sok. sbor nás vítal a br. Jedlička jim děkoval. Skvostně krásnými ulicemi v dešti růží předvedení jsme byli před městskou radnicí, kde starosta města dojemnou a vlasteneckou řečí vítal všechny hosty a zvláště nás. Vzdali jsme mu několika slovy vřelý dík. Po občerstvení podniknut výlet do Českého Ráje, na Sedmihorky a Hrubou Skálu, asi hodinu od města vzdálené, kde všichni obdivovali jsme tu krásu přírody, ty obrovské kulaté, jako by ze země vyrostlé skály některé až přes sto stop k nebi se pnoucí, jako Dračí skála, o níž vypráví se různé báchorky. Zdá se, že vrchol její jest nepřístupný a přec tam dnes vlál český prapor, který tam sladovníci vtýčili na naší počest. V těchto obrovských skalních útvarích přichází na osamělou vesničku s pivovarem, v němž hmoždíři oznamovali náš příchod. Dříve bych byl se lečeho nadál, nežli že zde nějaké chaty uvidím však i zde člověk nalézá útulku a to snad dosti štěstí. Po skalách a horách vodili nás průvodčí až do šesté hodiny a my nebyli pranic unaveni, neboť krásu přírody nás sílila a my jen litovali, že tak rychle večer přikvapil. Při návratu do Turnova nás dešť přepadl a my bezbranní museli jsme nechat na nás jednoduše přetít, pro-

tože málo který s sebou nesl zbraň čili deštník. Opět jsme se posilnili a v dešti, jenž v tu dobu nejvíce řádil, v blátě s hudbou v čele ubírali jsme se na nádraží a zpět do Prahy. Někteří, již našli své známé ovšem zůstali v Turnově přes noc. Čtvrtý červenec, jinak náš "džulaj", slavili jsme též společně a to důstojně a sice dopoledne v Náprstkově Museu, kde Ústřední Matice Školská zastoupena svým předsednictvem vzdala dík všem americkým Čechům za ten vlastenecký a obrovský dar, který naši Matici přivezli. Tu odevzdán též americký prapor českým dítkám, prohlédnuto museum a vzpomenuť u popelnice našeho věrného přítele a vlastence Vojty Náprstka. Velmi dojala nás zpráva, že paní Náprstková, ta věrná vlastenka, nacházela se již na smrtelném loži a nám nebylo možné ji spatřiti. Jak chovala Američany v úctě tato vetchá na smrtelném loži ležící stařena dala na jevo tím, že museli ji s ložem na pavilion vynešti, aby mohla nás naposled aspoň spatřiti.

(Dokončení.)

PÁTÝ SLET VŠESOKOLSKÝ V PRAZE A ZÁVODY MEZINÁRODNÍ.

K. Vaniček. — Pokračování.

Ale teď k tomu průvodu. Přesně o 10. hodině hnul se, vykročiv na pout' v pravdě triumfální. Zahájila jej jízda sokolská počtem 220 jezdců, následovalo předsednictvo a výbor Č. O. S., američtí Slované a Čechové, Francouzi, Bulhaři, Chorvaté, Rusové i ruští Čechové, Slovinci a Srbové. Tento prvý oddíl průvodu zavírali čeští Sokolové zahraniční z říše německé, z Londýna a Paříže. Pak následovala župa dolnorakouská, jedenácte žup moravských, 24 župy z království a jednota Pražská, průvod zavírající; ve 12 hod. 20 m. poslední účastníci stanuli na Staroměstském náměstí.* Nezapomenutelným zůstane každému vítězoslavný pochod náš. Jako přiboj mořský neslo se nepřetržitě volání nadšeného lidu, po statisících trpělivě čekajícího od rána až do samého poledne. Oh jistě, že nás miluje, jistě že myšlénka sokolská nade vše jest mu dražší! Kéž by nám byl jenom trochu více místa přál, by pochod náš nemusel býti protlačováním se mezi dvěma těsně sevřenými zdmi živých těl! Ale i tak, díky, díky horoucí! Mimo hosty cizí a slovanské zvláště nadšeně pozdravena Vídeň, Morava a jednoty z území zněmčeného, zejména však Ervénice.

Na náměstí řadily se proudy sokolské kolmo proti radnici; dvě hodiny (od 11 do 12 h. 20 m.) trvalo, než prostor mezi Týnem a radnicí naplněn. Slavnostní tribuna obsazena představiteli města, poslanci s oběma ministry českými v čele, vzácnými hosty cizími a květem dam pražských. Před tribunou postaveni gymnasté, Sokolové američtí a slovanští, sem přinesen dar Č. O. S. městu Praze, kovová socha zápasníka od sochaře Halmana, sem v úchvatnou skupinu shromážděno přes 300 praporů sokolských, jež třikráte skloněny na počest Prahy i hostů jejích. Okamžik, jenž cizince mocně dojal. A již chopil se br. Scheiner slova, by mohutným hlasem, jenž zaléhal až k samotnému Týnu, v řeči jadrné a promyšlené vzdal hold královské Praze, načež odevzdán dar Sokolstva starostovi Dr. Grošovi, jenž přijav jej jménem obce, poděkoval Sokolstvu i všem hostům. Po té zapěna hymna "Kde domov můj", jejíž zvuky jako bouře nesly se širým prostranstvím — chvíle velebná. — Defilováním celého průvodu kolem tribun hostů zakončena

*) Na jiném místě byly podány přesné číslice účasti, zde stůj faktum, že vedle hostů (1250 čl.) čítalo domácí Sokolstvo české (počínaje župou dolnorakouskou) 12,555 účastníků, tedy dohromady téměř 15,000.

slavnost dopolední; byly právě 2 hodiny, když poslední proud zmizel v ulici Celetné...

A nyní oběd? Oběd sem, oběd tam, na cvičišti třeba býti ve 3 hodiny — tisíce cvičenců obědvalo po spartansku; jenže černou polévku tentokráte moderní párek zastoupil.

Cviciště zatopeno jasným slunečním. Prvý pohled platil zemi, jak asi vypadá po té zátopě věřejší? Ejhle zázrak! Cvičiště, nevyjímaje ochozy, suché jako mlat, jenom v seřadištích a šatnách zřítí stopy vláhy přebytečné. A zázrak ten provedl s četou dělníků svých br. Josef Kavalír, tento dobrý duch cvičiště našeho. Tvůrce cvičiště, br. L. Čížek, opatřil mu v osobě Kavalírově strážného genia, nad něhož by věru nenalezl lepšího. V pozdních hodinách večerních

Však zanechme úvah neveselých, nutno sebrati veškeru pozornost, pořad se začíná. Vchází družstvo Američanek s oprapovanými kuželi, aby provedly svou znamenitou rej, již jsme se již při zkoušce tolik obdivovali. Ten nácvik úžasný, ta souhra dokonalá, ty kombinace tak pestré a původní, věru název "číslo parádního", jenž tu v loži žurnalistické pronesen, jest přiléhavý a zasloužený právě tak jako nadšený potlesk, jímž obecenstvo zahrnovalo odcházející Sokolky zámořské. Odešly, by učinily místo svým sestrám ze staré vlasti — o 1/45 vcházejí odbory ženské mocným proudem do cvičiště.

Jakže, po té věřejší zkázce jest možno, by v úboru cvičebním nastoupily? Ano, zde druhý zázrak vykonán. Oceň-li byl po zásluze výkon kázně a oddanosti ze dne pře-

Pátý slet všesokolský v Praze.

Sokolstvo vzdává hold památce Fuegnera a Tyrše.

dal se br. Švalda (on odpustí, že uvádím tu názvisko jeho, běžné ve kruhu přátelském, chevalier-švalda) do díla odvodňovacího, strážkami vedl jezera v řadu jam, rychle dal sbíti dřevěné žlábků a těmi ty massy vod, ručními čerpadly na rychle zjednanými byvše zvednuty do výše nakloněných žlábků, vlastním spádem vyvedeny byly ze cvičiště. Ráno pomohlo sluníčko a zázrak dokonán.

Jaký pohled nádherný skytá cvičiště! Nestačím sice na popis jeho (ten v listu slavnostním bude obšírně podán), ale věru, líto je člověku, že dílo tak krásné, po stránce praktické a estetické tak dokonalé a vyhovující, nemůže trvale zůstat. Jsem přesvědčen, že z těch tisíců (návštěva druhého dne byla 108 až 110 tisíc!) návštěvníků velká většina želela, že po dnech slavnostních všecka ta krása propadne sekerě tesařské!

dešlého, jak oceniti nezdolnost přesvědčení, která nedala statečným sestrám s Jeremiášem hořkovati nad zříceninami úboru cvičebního, ale nastavila noc, by vše přivedeno pokud jen možno v lad a lesk? Což pak sestry z Prahy a okolí, ty doma vše poměrně snadno zřídily, ale ženské odbory venkovské, po tělocvičnách školních a j. ubytované, těm bylo hůře! Ale nic to; vařil se čaj (prostydlí chuděrky, v šatech veskrze promočených!), pralo, sušilo a žehlilo se — oh, Nezmare, jméno tvé jest žena! A ráno? Tu a tam nějaká rýma (co tu bylo večera sýčků!), snad i hlavička některá pobolívala, ale do cvičení odpoledního vše bylo zase jako na drátkách. Mám věru, sestry milé, ještě opakovati, co řekl jsem při posudku věřejším? Rád, velmi rád. Nemůže vám býti zapomenut den věřejší, ale že tou obětavostí nezdolnou umožnily jste i vystoupení nedělní, to písmem lapidárním

budiž zapsáno v dějinách vašich. Však vám to zřetelně pověděl potlesk, jenž hromem (ovšem příznivě se lišícím od věřejšího) vítal vstup, jenž příbojem moře vzbouřeného provázel odchod váš. Kdyby ještě to cvičení samo bylo, jak mělo býti, věru vystoupení vaše by bývalo v pravdě velkolepým. Takto jen připomenu, že tentokráte bylo spíš ještě o nějakou chybičku více než při zkoušce, nicméně však byl dojem celkový příznivý a do budoucnosti slibný. Jen prosím, přečtete si článek "K vystoupení ženských odborů o V. sletu" v č. 14. "Věstníka Sok."; sestra pisatelka za pravdivá, upřímná slova svoje zaslouží dík srdečný! Rád se kryje touto pavézou, nemám, čeho bych vytýkal více.

V 5. hod. vcházejí 43 Bulhaři, kteří ve středu cvičiště provádějí pěkně, úsečné cviky prostné. Hlučný potlesk obecenstva dokázal jim nejvíce, jak ono si dovede vážit junáků tak sympatických a obětavých. Současně s nimi provádí 24členné družstvo Sokolů amerických hru s velikým míčem házeným, tak totiž, že druhá a čtvrtá řada 6členná po 6 míčích hází cvičencům řady třetí a první, jež jim zase míč vracejí. Rozmanitost hodů, spojených s různými pohyby a obraty, činí hru neobyčejně zajímavou, a věřím, že s tímto krásným, od kopané tak příznivě se lišícím cvičením, o některém z nejbližších cvičení veřejných se potkáme. Souhra byla dokonalá.

Zatím trousily se členky odborů ženských přes pravý horní roh cvičiště, by usedly podle zábradlí ochozu, odkud by k dalšímu cvičení mohly přihlížeti. Proti tomu nemůžeme ovšem namítati ničeho, ale proč nevešly dvójstupem, jenž by, nepřetínaje roh cvičiště, přesně by šel podle zábradlí až na místo vykázané? To stále přebíhání tu dvou, tu tří, čtyř cvičenek působilo trapně; zapamatujtež si to pro budoucnost!

Ve ¼6 nastupuje 16 gymnastů francouzských ku cvičení na 4 bradlech (na konci); potlesk zasloužený odměnil velkou píli a znamenitý výcvik jejich.

Povědomé zatroubení s výše tribuny náčelníkovy (ku podivu, jak zvuk polnice za dne slunečného tak vesele zní proti tomu za věřejška, kdy za temna bouře až příšerně vzduchem se nesl) oznamuje vrchol dne — příchod členstva ku prostným.

Nebudu opakovat ličení, obsažené v posudku dne předešlého, zmínkou jen podotknu, že nástup nebyl tak dokonalý, jako včera, k čemuž asi přispělo i nutné doplnění dvou nebo tří proudů slabších (kam zmizeli cvičenci?) borci ze proudů sousedních. Nicméně však ohromnost a jistota nástupu zase svůj účinek přímo okouzlující prokázaly. Ale jaké nové, podivuhodné podrobnosti vnesl dnešní jasný svit sluneční do těchto cviků nádherných! Nejen že hra barev za sytého osvětlení dvojnásob naproti věřejšku vynikala, také prostý postoj v pohovu dnes byl obohacen úkazem optickým, velezajímavým. Bylo k šesté hodině odpolední a slunce pomalu k západu se beroucí stálo právě tak vysoko, že stín každého borce úhlopříčně vrhaný, o nic delší nebyl, než mezera od nohou cvičence řady první k patám borce šikmo za ním ve druhé řadě stojícího. A tak se ukázalo, že ten nádherný živý sad spojen byl na zemi šikmými čarami — to slunéčko ukázalo, že ani umění rastrovací mu není neznámo. Však i členstvo v tomto posledním vyniklo jak náleží, po odchodu jeho celá plocha cvičiště objevila se na dél i napříč čárkována, takže činilo dojem ohromného listu s povědomými čtverečky početnými. Však se do nich čestně zapsala číslíce imposantní . . .

Zmizely oba proudy ve branách seřadišť a s nimi jako sen obraz krásný, nezapomenutelný. Tak zakotvil na sítnici oka, že stačilo zavřít oči, by náhle zamíhaly se ti znova tisíce paží, a svit tisíce světlých těl problesknul temnou komorou oční . . .

Však hle, již nastupuje silná četa Bulharů ke cvičení s ručnicí. Cvičení u nás neobvyklé, poprvé letos župou Podbělohorskou předvedené. U Bulharů tomu ovšem jinak, tam zajisté cvičení s puškou domovem, vždyť jsou národem svéprávným — u nás by za tím věřilo se kdo ví co, třeba to povědomé, "široko daleko rozvětvené spiknutí" — Úsečné, pěkné pohyby a chvaty Bulharů zaslouhují plné chvály a měla v nich župa Podbělohorská soupeře nepřekonatelného. Však co to? Jaký to výjev, o němž tištěný pořad, br. Helle-rem tak pěkně sestavený, ničeho nepraví? Jakoby divá honba, dle staroněmecké pověsti o půlnoční lesem se ženoucí, vpadla do cvičiště! Ale jak přichází Jindra k úloze "divého lovece"? Inu, čtyřem silným mužům těžko se ubrániti, zvláště když k tobě přijdou skoro jako blahopřejná deputace a najednou tě chopí, vyzvednou, a než se naděješ, unášejí tě v čele množství, jásavě slavicího vítězství. Nebyla na pořadu ta ryčná oslava úspěchu, ale nebyla mu též na úkor. Šla ze srdce, jimž byla potřebou a platí v první řadě myšlenky společné, přenesena byla na osobu bratra z pracovních nejpilnějšího, ve skromných nejskromnějšího. A tak se to přehnalo kolem cvičících bratří bulharských ze brány jižní až do severní přes celé cvičiště jako zjevení z pohádky dobře končící, jako bouřný výjev z výpravy válečné. A jako každý pochod válečný má své opozdilce a marodéry, za hlavním vojem se táhnoucí, tak bylo i zde, a jest mi líto, musím-li zde poznamenati, že nejvýznačnějšími byly dvě sestry v obleku občanském, jež nerozpakovaly se klopýtavě běžeti přes celé cvičiště. Oh, jak jsem si přál v té chvíli, byste samy mohly se podívat na obrázek, jež jste poskytovaly, sestřičky milé! Rád uvažuji a oceňuji oddanost vaši věci sokolské, rád připouštím i účinek nadšení, ale hledím na úkol váš v Sokolstvu příliš vážně, než abych nevšímnul si toho, co postavení vašemu škodí. Věříte, že já, starý borec, byl bych se bál, ano, bál bych se, běžeti přes prázdné cvičiště před zraky těch stotisíců? Velká to byla úleva, když zmizely jste i vy ve braně jižní, ale rušivý dojem zůstal . . .

(Dokončení.)

VOLNÉ VÝKONY

na nářadí, provedené borci družstva Č. O. S. při mezinárodních závodech o V. sletu v Praze.

Přinášíme tuto sbírku volných cviků nejvybranějších boreů Č. O. S. při mezinárodních závodech o V. všesokolském sletu v Praze jako sbírku sestav vrcholových. Cvičitelé a borci mohou si dle nich učiniti představu o vysokých požadavcích kladených na borece v závodě tom. Ti, kdož libují si v sestavách dlouhých a obtížných, najdou tu mnoho látky, z které sami mnohemu přiučiti se a při různých příležitostech i upotřebiti mohou.

FRANTA ERBEN, PLZEŇ.

Bradla.

Z podporu o pažích u zákmihi vzpor a — kolo zánožmo v levo do přednosu — vahou stoj o rukou vzpor — předkmihem toč nazad do podporu o pažích — vzpor vzklopmo — kolo přednožmo pravou v levo s obratem střídnuř v levo — kotoul napřed prohnuté — kotoul napřed rozpažmo — u zákmihi vzpor a — kolo zánožmo roztožmo — předskok klicmo — výsed přednožmo roznožmo — přehmat napřed na konec žerdí, zdvihem stoj o rukou vzpor — předkmihem toč nazad do přednosu — zákmihi — předkmihem klicmo spád nazad do podporu vnesmo o pažích — zákmihem vzpor a — roznožka.

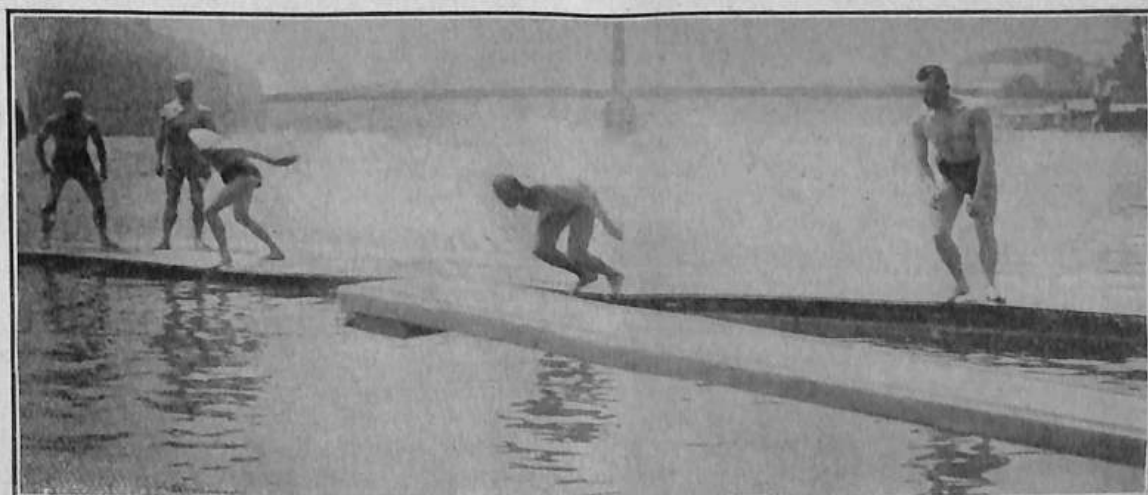
Pátý slet všesokolský v Praze.

Cvičení ženských odborů s kuželi.

Jízda sokolská řadí se ke cvičením s kopím.

Ze závodů v plování.

Hrazda.

Ze svisu vzepření tahem bez přehmatu — sešín napřed do váhy v předu — zvolna přednos — zvolna svis — kmihem vzepření vzklopno prohnuté (salonka) — přemýk předem o pažích napjatých do svisu — velpřemýk — ve stojí o rukou přehmat pravou přes levou a — veletoč nazad s obratem pravoruč v před do stoje o rukou podhmatem a — veletoč napřed a — přešvih odbočmo na levo do svisu v zadu — u zákmihiu obrat levoruč v před do visu vznesmo nadhmatem — vzepření vzklopno — přemýk předem o pažích napjatých do svisu — velpřemýk — ve stojí o rukou obrat levoruč v před s přehmatem pravé pod levou do dvojhmata a — přemet napřed do svisu — u zákmihiu vzepření s přehmatem levé do nadhmatu — přemýk předem do svisu — u předkmihi přemet nazad prostě.

Kůň na šíř s madly.

Ze stoje na zemi dohmat levou na zadní madlo, pravou na hřbet, přešvih odbočmo na pravo (bez dohmatu pravé na hřbet) a kolo přednožmo (snožmo) v levo po předu nad sedlem do vzporu v předu na madlech — kolo odbočmo na pravo — kolo přednožmo levou — kolo únožmo pravou — přešvih únožmo pravou — tři stříže odbočmo — přešvih únožmo pravou napřed — kolo odnožmo pravou nazad vně — přešvih únožmo levou nazad — stříž odbočmo na pravo — přešvih únožmo levou nazad — kolo přednožmo levou — tři kola odbočmo na pravo — zánožka kolem v pravo po zpátku nad krkem s obratem v levo (pravý bok u koně).

CZADA JOSEF, PRAHA-III.

Bradla.

Na začátku čelem zevnitř ze shybu stojmo výmyk — toč nazad do přednosu — vahou stoj o rukou vzporem — zvolna do váhy vzporem — předkmihi, záskok klicmo — odsun do podporu o pažích — kotoul nazad rozpažmo — u předkmihiu vzpor — kolo zánožmo v pravo (snožmo) s obratem střídnuř v levo — kolo zánožmo roznožmo — zákmihem stoj o rukou vzporem — obrat střídnuř v levo ve stojí — odsun do podporu o pažích — zákmihem vzpor — a přednožka v pravo přes obě žerdi.

Hrazda.

Z kmihiu podhmatem vzepření a — přešvih odbočmo na levo do svisu v zadu — u zákmihiu obrat levoruč v před do visu vznesmo nadhmatem — vzepření vzklopno — přemýk předem do stoje o rukou a — ve stojí obrat levoruč v před s přehmatem pravé pod levou do dvojhmata a — přemet napřed do svisu — u zákmihiu vzepření s přehmatem levé do nadhmatu — sešín napřed do visu vznesmo skrčím — trčením váha v předu — skrčím, průvlek a trčením váha v zadu — vzepření praporem v levo — spád nazad do visu vznesmo v předu — vzepření vzklopno — přemýk předem do svisu — veletoč nazad s obratem levoruč v před u předkmihiu do stoje o rukou podhmatem a — obrat pravoruč v před do stoje o rukou nadhmatem a — velkotouč nazad — přemýk předem do svisu — u předkmihiu přemet nazad prostě.

Kůň na šíř s madly.

Z náskoku kolo odbočmo na pravo — kolo přednožmo levou — kolo únožmo pravou s obratem v levo do vzporu v zadu — kolo únožmo levou nazad s obratem v levo do vzporu v předu — kolo přednožmo levou — přešvih odbočmo na pravo — kolo odnožmo pravou nazad — kolo odnožmo pravou nazad vně — přešvih únožmo levou nazad — stříž odbočmo na pravo — přešvih únožmo levou nazad — šest kol odbočmo na pravo — odbočka kolem na pravo nad hřbetem bez přehmatu pravoruč s $1\frac{1}{2}$ obratem v levo (levý bok u koně).

SÁL KAREL, PRAHA-II.

Bradla.

Z podporu o pažích u zákmihiu vzpor a — kolo zánožmo roznožmo — zákmihem stoj o rukou vzporem — předkmihem přemet nazad do podporu o pažích — vzpor vzklopno — kotoul napřed prohnuté — u zákmihiu vzpor — přednos — obrat střídnuř v levo v přednosu — vahou stoj o rukou vzporem — odsun do podporu o pažích — kotoul nazad rozpažmo — vzpor vzklopno — zánožka v pravo přes obě žerdi.

Hrazda.

U zákmihiu obrat levoruč v před do visu vznesmo podhmatem — vzepření vzklopno — stoj o rukou vzporem a — obrat levoruč v před do nadhmatu — veletoč nazad — velvýmyk — sešín nazad do visu vznesmo — skrčím, průvlek a trčením váha v zadu — výšin zadem s přehmatem do podhmatu — podmetmo do svisu v zadu — mezikmihem vzepření vzklopno v zadu — obrat levoruč v před do vzporu v předu nadhmatem — spád nazad do visu vznesmo — vzepření vzklopno — přemýk předem do svisu — velpřemýk do stoje o rukou — roznožka.

Kůň na šíř s madly.

Ze stoje na zemi dohmat levou do sedla, pravou v poloze malíkové na zadní madlo, přešvih zánožmo v pravo po zpátku do vzporu levá ruka na hřbetu, pravá na zadním madle — kolo únožmo pravou s obratem v levo do vzporu v zadu na madlech — kolo únožmo levou nazad — kolo odnožmo pravou nazad — přešvih odbočmo na levo nazad — přešvih únožmo pravou napřed — dvě stříže odbočmo — přešvih odnožmo pravou nazad — kolo únožmo pravou s obratem v levo do vzporu v zadu — přešvih odbočmo na levo nazad — kolo přednožmo levou — tři kola odbočmo na pravo — odbočka kolem na pravou nad krkem bez přehmatu pravoruč s obratem v levo.

KAREL STARÝ, PODĚBRADY.

Bradla.

Na začátku čelem dovnitř z náskoku přešvih roznožmo do přednosu — zákmihem stoj o rukou vzporem — předskok klicmo do přednosu — obrat střídnuř v levo v přednosu — vahou stoj o rukou vzporem — odsun do podporu o pažích — kotoul nazad rozpažmo — u předkmihiu vzpor — zákmihem stoj o rukou pobok na levé žerdi — skrčka.

Hrazda.

Z kmihiu podhmatem vzepření do stoje o rukou a — veletoč napřed — ve stojí o rukou obrat levoruč v před do stoje o rukou nadhmatem a — veletoč nazad — přemýk předem do svisu — u předkmihiu vzepření s obratem v levo do vzporu v předu nadhmatem — spád nazad do visu vznesmo — průvlek, vzepření v zadu přítrhem — spád nazad do visu vznesmo v předu — vzepření vzklopno — sešín nazad do přednosu ve svisu — vis vznesmo v předu — průvlek a trčením váha v zadu — vzepření praporem v levo — spád nazad do visu vznesmo — vzepření vzklopno — přípatka na přemet.

Kůň na šíř s madly.

Ze stoje na zemi dohmat levou na krk, pravou na přední madlo, přešvih odbočmo na levo (bez dohmatu levé na krk) a — kolo přednožmo (snožmo) v pravo po předu nad sedlem do vzporu v předu na madlech — kolo přednožmo pravou — tři kola odbočmo na levo — kolo únožmo levou — přešvih únožmo levou — dvě stříže odbočmo — přešvih odnožmo (přednožmo) levou nazad — kolo přednožmo pravou — přešvih odbočmo na levo (bez dohmatu levé na přední madlo) a — přednožka kolem v pravo po předu nad krkem (levý bok u koně).

BOHUŠ HONZÁTKO, PRAHA-III.

Bradla.

Ze vzporu knihem vysoký přemet napřed prostě do podporu o pažích — meziknihem vzpor vzklopno — zákmihem stoj o ramenou — zvolna kotoul napřed do váhy v podporu o pažích v předu — zákmihem do váhy v podporu o pažích v zadu — zvolna do stoje o ramenou — kotoul napřed do vzporu — zákmihem stoj o rukou vzporem — přehmatem levé na pravou žerď stoj o rukou pokos na jedné žerdi — zánožka v pravo.

Hrazda.

Ze svisu v předu — přednos — obrat pravoruč v před do přednosu dvojhmatem — průvlek, vzepření praporem v levo do kliku v zadu pravoruč — sešin napřed do praporu v levo a vzepření praporem v pravo do kliku v zadu levoruč — obrat levoruč v před do kliku v předu a vzepření tahem do vzporu v předu — knihem do stoje o rukou a — velkotouč nazad — podmetmo obrat levoruč v před do svisu podhmatem — vzepření vzklopno — velkotouč napřed do svisu — u zákmihu vzepření a — roznožka.

Kůň na šíř s madly.

Ze vzporu kolo přednožmo levou — tři kola odbočmo na pravo — kolo únožmo pravou — přešvih únožmo pravou — stříž odbočmo na levo — přešvih únožmo pravou napřed — kolo únožmo levou nazad — přešvih únožmo levou nazad — stříž odbočmo na pravo — přešvih únožmo levou nazad — kolo přednožmo levou — odbočka na pravo.

JOSEF SEIDL, PRAHA-III.

Bradla.

Na začátku čelem zevnitř z visu ležmo přednožmo výmyk do přednosu — skrčit, trčit do váhy — vahou stoj o rukou vzporem — předkmih, záskok kliem — odsun do podporu o pažích — kotoul nazad rozpažmo — kotoul nazad do vzporu — kolo přednožmo pravou v levo s obratem střídoruč v levo — zákmihem stoj o rukou vzporem — předkmihem toč nazad do podporu o pažích — u předkmihu vzpor — zákmihem stoj o rukou vzporem — půlobrat v levo do stoje pobok a — skrčka.

Hrazda.

Z kmihu podhmatem vzepření vzklopno — veletuč napřed do stoje o rukou a — přemet napřed do svisu — u zákmihu přehmat v nadhmat — velpřemýk — veletuč nazad — ve stoji o rukou přehmat pravou přes levou — u předkmihu vzepření s obratem pravoruč v před do vzporu v předu podhmatem — sešin napřed s přehmatem do visu vznesmo nadhmatem — průvlek a trčením váha v zadu — prohnuté do visu střemhlav — výšin zadem s přehmatem do podhmatu — sešin napřed do svisu v zadu — obrat levoruč v před do svisu v předu nadhmatem — výšin předem — spád nazad do visu vznesmo — vzepření vzklopno — toč napřed — skrčka na přemet.

Kůň na šíř s madly.

Ze vzporu přešvih únožmo levou vně — přešvih únožmo levou nazad — kolo přednožmo levou — dvě kola odbočmo na pravo — přešvih odbočmo na pravo — kolo odnožmo pravou nazad — přešvih odbočmo na levo nazad — přešvih únožmo pravou napřed — stříž odbočmo na levo — přešvih únožmo pravou napřed — přešvih odbočmo na levo nazad — kolo přednožmo levou — tři kola odbočmo na pravo — únožka kolem pravou bez přehmatu pravoruč s 1½ obratem v levo.

Z NAŠICH KRUHŮ.

Hlídka domácí.

— New yorský sbor sokolský bratří našich Poláků slavil dne 30. m. m. způsobem nad jiné vhodným své 15. výročí a u té příležitosti vydal skvostný "Památník", obsahující opravdově sokolského a s příspěvky mnohých čelných pismáků sokolských amerických i z vlastí starých. Že neschází tu ani příspěvek náš v českém i polském jazyku "V před a zase v před", můžete být jisti. K práci té se ještě vrátíme.

— Postarali jsme se důkladně o to, aby mad'arská sveřepost postavena byla před tiskem anglickým a vládou naší na pranýř a dali jsme spojenému tisku, aby o zatčení br. Polakoviče v Uhrách roznese po celé Americe. Také Župa Fugner-Tyrš poslala protest do Washingtonu v této věci, kdežto náš V. V. schválil zcela konání naše.

— V "Osvětě Americké" čteme: "Naši statní sokolici odbývali na den díkůvzdání, aneb jak my tomu říkáme, americké posvícení, slavnost odhalení praporu, kterýž věnovaly sboru některé příznivkyně jeho, kteréžto slavnosti účastnily se též řady Hvězda Svobody, čís. 45, Z. Č. B. J. a Jiří Poděbradský, čís. 72 Z. Č. B. J. V síni uvítal všechny hosty starosta zdejší obce sokolské, E. R. Tutsch. Pak řečnil starosta Župy Západní, sokol Mik a ve své velmi pěkné řeči pravil mezi jiným jak následuje: "My sokolové máme býti vzory národní obětavosti. Bud'me jimi a pracujme, plůme to prohlášení zásad, jež jsme si vytkli a na něž jsme při svém přijímání pod prapor sokolský skládali slib. Předním naším úkolem jest pěstovati soustavně tělověviku s plní neúpornou. Nebud'me sokoly jen na oko, jací, neplníce stanovami nám vytknuté povinnosti v žádném směru, stávají se zbytečnou a nepohodlnou přítěží těm, kdož jen práci sokolskou na zřeteli mají. Takoví parádní sokolové nemohou jinak než ztráceti úctu a vážnost v očích každého upřímného sokola. Nemysleme si, že zaplacením příspěvků učinili jsme zadost své povinnosti a že pohodlně můžeme skládati ruce v klín. Nikoliv! Nestavme na odív své členství při příležitostech kdy toho nejméně třeba, aneb dokonce na místech kdež je to jen na újmu, když jinak se spolkové práci vzdalujeme. Panáčkování takové dobré věci sokolské jen škodí. Chceme-li vystoupiti vůči veřejnosti s celou vahou našeho vyznání a programu národního, musíme opírat se ne o slova hlasná, nýbrž o skutky opravdové práce, musíme hleděti k tomu, by naše řady vykazovaly jen pracovníky opravdové, jimž blaho a rozkvet našeho lidu jde nade vše. V našich řadách není místa pro lenochy a trubce, již by svou nečinností a lhostejností pokrok a dobro práci na poli osvětovém a výchovném zdržovali a ztrpčovali." — Řeč jeho líbila se všem přítomným a proto byla též s neutuchajícím potleskem přijata. Pak měla řeč paní Antonie Horáčková, matka praporu, kteráž těšila se takové pozornosti, že bývalo by snad špendlík slyšet, kdyby byl padnul, což jest mezi námi neobvyklým a patrným důkazem, že řeč její zajímala. Proto také při jejím skončení nechtělo bráti provolávání slávy konec. Jak se dovídáme, obmyslila matka praporu sokoliky štědrým darem \$25,00 a ostatní kmotry též něco, tak že dary obnáší asi \$150,00.

— Bylo lecos v "Sokole Americkém" podáno na vysvětlenou, proč naši borci v Praze lépe nevynikli. Na to hlavní zapomenuto: Nezvyklost tamního nářadí. Kdo zvyklý jest po leta cvičiti na hrazdě zdejší železné a přijde pojednou na tamní dřevěnou, ten jest jistojistě ztracen, právě tak i ztracen jest na tamních pružných bradlích s žerďemi kulatými; do značné míry i jiná forma koně v Čechách používaná musí každého naš nezvyklého sraziti značně při mnohých výkonech. Nezvyklost nářadí, to byla hlavní brzda.

na výkonech našich hochů, vedle jiných četných, však podřízených překážek. Když vše uvážíme, musíme se věru jen obdivovati odvaze a vytrvalosti našich borců i pokládati výsledek jich závodů za přímo překvapující a nad očekávání dobrý. O nějakém zklamání nemůže tu věru býti řeči. Co vykonali, zaslouží uznání a pochvaly." — Potud znalec a odborník z našich nejlepších.

— V neděli, dne 24. m. m. hrála četa Plzeňského Sokola v Chicagu míč s četami turnerů Social a Central a sice v síni na Belmont a Paulina ul. Turneři byli našimi Plzeňáky poraženi, třeba v minulém období byli nad jiné vynikali. Central totiž porazila silnou četou Lincoln a byla championem v loni, kdežto letos tímto vítězstvím dostali se naši sokolci do popředí. A ku podivu, hry tyto přispěly i jinak. Tak sděluje se nám, že Plzeňáci vůbec se nyní opět lépe tuží a bylo by jen k přání, aby tak i zůstalo. Míčové hry k tomu hodně přispěly, aniž by vlastní tělocvik tím trpěl. Jen jednoho jest litovati, že sbor tento tak "pilného" zvolil si dopisovatele, že za celý jeden rok nenapsal do listu našeho ani řádky a my byli nuceni o sboru a činnosti jeho sbírat kde se dalo. O vítězství o němž výše se zmiňujeme, našli jsme v "Daily News", že zejména Miller, nadhazovač Plzeňských, budil pravý obdiv, vyrazil 28 hráčů. Získal pro čet 18 bodů proti 0. V četě české hrají: Čada, Babka, Miller, Hynouš, Kerner, Paul, Šilhánek, Vokoun, Štíma, Baumruker, Bláha. Táž četa hrála o díkůvzdání odpoledne s četou Aurora na Division a Ashland ave. a získala 25 bodů proti 9. Dále hráli s četou sboru Einigkeit v Plzeňském Sokole. Mimo to hráli s četou Tom Murray v Hull housu. Hry tyto budí všude zájem a jsou navštěvovány čteně. Peněz na vstupném vybraných používáno je ku šíření her těchto vůbec. Tolik jest jisto, že dnes mnozí atleti a turneři pohlíží k našim Plzeňákům s jakousi úctou. Vše sokolská přišla nyní trochu v širší známost a o tělocvičně Plzeňáků mluví se jako o jedné z lepších. Anglický tisk píše všude o nás jako sokolech a nikoliv již turnerech pouze a do každého cvičení sboru tohoto dostávají se hosté a cvičitelové mnozí, aby se na soustavnou práci sokolskou podívali, práci o které prý v poslední době toho tolik byli četli v listech odborných.

— Postarali jsme se o to, aby americký tisk zvěděl důkladně o surovosti maďarské, jejíž obětí se stal jeden z borců bratří našich slovenských ze sletu pátého v Praze, br. Fr. Polakovič z Chicaga, jakož i učinili jsme hned první kroky potřebné, jakž na jiném zvité místě tohoto listu.

— Výkonný Výbor amerického odboru na olympické hry, jež odbývají se budou v červenci příštího roku v Londýně, koná veškeré již přípravy k náležitému zastoupení a vyše družstva opět ta nejlepší. Za tím účelem pořizuje se již od nynějška fond, jenž dostupí výše \$50.000. Jaký to obnos, jenž věnuje se na průkaz práce tělocvičné. U nás želi se každé stovky a při tom vám dobrodinečkové naši, již tu a tam sedí za stolký redakčními různých také novin českých, vyčtou, že jeli jste na parádu, když jdete v zápol a ukázati, se i to Sokolstvo americké se tužilo.

— Američtí Slováci, bratři naši, poslali Národní Radě České v Praze dopis, v němž děkují vřele za všechnu tu lásku a uvítání borců jejich na pátém sletu všesokolském. Dopis čten byl ve schůzi ze dne 28. m. m., kdež zároveň bylo vzato na vědomí usnesení Č. O. S., jež doporučuje všem jednotám a sborům sokolským vůbec a tedy i v Americe, aby kupovali národní kolek Národní Rady České z Čech.

— Br. František Záruba, jeden z nejstarších osadníků v Alleghany, Pa., a člen tamní jednoty Říp, zemřel dne 1. prosince. Byl pilný to harcovník, ochotný a dobrý činovník. Manželka před smrtí jeho na několik jen týdnů vrátila se se synem z Prahy ze sletu všesokolského. Pozů-

stalým naše soustrast co nejpřímnější a starému svobodáři paměť na mnohá leta!

— Opět přibýlo jednotě naší o jeden sbor, jenž minule vstoupil v ten svaz náš N. J. S. způsobem jen vhodným. Jest to T. J. S. Horník v Dillonvale, O. Vítáme bratry do práce a těšíme se jen na zvěsti z kruhů jejich co nejpříznivější, zejména pokud tělocvik se týče. V novém roce bude díla dost a každého sboru, každého jedince již od nynějška jest povinností, aby připraven dostavil se na sněm náš v Detroit, Mich., ba aby i ty sbory nové tu byly.

— Chraňte se lidí, kteří do očí staví se vám přáteli naši věci, na pohled radují se, z každého úspěchu Sokolstva, na papíře a při tom vždy dbají jen vlastní kapsy. Jejich nadšení jde až do těch hrdel a kalného jejich péra, aby nadělali statků sobě. Takovíto a podobní "přátelé" čekají jen na příležitost, aby bodli vás do zad, kde nejméně očekáváte, kdy nejvíce by vám měli býti vděční, že ze samé shovívavosti trpěli jste je v řadách svých. Od nového roku o statně měla by všude státi se náležitá přehlídka našich řad, veškeré bejlí, zpátečnické živly a členstvo nemastné a neslané mělo by dostati na srozuměnou, že pro ně místa u nás není. Tam pak kde přímé a hrubé děje se porušování zásad sokolských, musí se jednati, jak T. J. S. v Omaze byla učinila. Tak čteme v "Osvětě Americké": "V minulých dnech rozesla se zpráva, že Ottokar Charvat, redaktor 'Pokroku Západu', byl u Těl. Jed. Sokol suspendován na neurčitou dobu pro 'poškození sboru zlehčováním téhož'. V tom vyvrcholilo zbytečné, zlomyslné, soustavné a nepřetržité štvání, podezřívání a hanobení druhého zdejšího českého listu, kteráž tento již po dva roky nepřetržitě provádí. Jak známo, my ignorovali toto jednání, nedůstojné časopisu, jsouce toho přesvědčení, že z osobních štvání, třenic, polemik a nadávek nemůže nikdy nic dobrého vzejíti a že v našich spolecích během minulých dvou roků zavládly spory a roztržky, které život spolkový i společenský otravují, o to jedinou má zásluhu onen list. Jestli snad události poslední povedou jej k poznání, že nalézal se na scestí, nebudou marnými. Dočati dlužno, že všeobecně má se za to, že Charvat je pouze beránkem, který snímá hříchy jiného."

— Psali jsme již několikráte o triumfu těch našich sokolů z New Yorku o pátém sletu všesokolském, jakož i po zásluze zmínili jsme se o vlastním tvůrci jejich cvičení s náčiním novým zpola kůžel, zpola ty ozdobenými americkými a českými praporky, br. Martynym. Sestry práci svého cvičitele uznaly i přivezly mu skvostný, stříbrný pohár z Čech, co zatím sbor obdaroval jej zlatými hodinkami. Práci čest a jestli kdy kdo pracoval pilně a svědomitě byl věru náš Ferda Martyny, jenž slíbil nám, že vlastní sestavu nadmínenou a v Praze o sletu provedenou pro list napíše i bude náležitě ilustrovati, tak aby ten kousek naší vlastní tvorby sokolské do budoucna se zachoval.

— Minule o tom "slavném důkázání" uvedli jsme nový sbor sokolský, jenž teprve asi tři leta jest v činnosti, když před tím sbory naše asi třikráte byly se rozpadly, a sice Česko Americká Jednota Sokol v St. Paul, Minn. V St. Paul býval již v těch dobách Slovanských Líp odbor sokolský a ještě dnes mnohý tu z té staré gardy pamětník a upřímný činovník, který ani nynějšmu malému sborečku přízně své neodpře. Naši hoši pokračují pěkně a na panující tam poměry, prostředí a materiál, s nímž jim jest zápolit, vedle živlů klerikálních, pokračují. Na vyzývavost klerikálů stěžovati si nemohou, ve cvičení mají náradí nejnútnější a při té pili a nadšení činovníků svých nynějších doufáme, že i přízeň lidu veškerého se získá, tělocvičná škola prospívati bude a také ty jaré děvušky, sokolky se přičiní. Byli jsme mezi těmi našimi hochy ihned jako doma, díky br. Matlachovi, jakož i všem těm druhým bratřím a sestrám sboru.

Rozumí se, že pověděli jsme jim u té příležitosti opět pár slov mužných, poetických a od plie, pár slov sokolských, jakž o nás již jest známo. Dnes sbor má 39 členů, evičičích 15 a asi 20 žáků, žákyně jen asi 4. Sokolek evičí 14 a jako jinde i zde jsou pouze odborem sboru, nikoliv sborem N. J. S., jakž všude by býti mělo a žel ne a ne dokázati. Ve evičičtelském sboru jest nanejvýš činný br. K. Kolářík, pak bratři Fritz a Vaněk. V katolické osadě místní jest tělocvičný klub český, ale necvičí a naši mají nyní pole zcela volné. Protože neradi píšeme sami o tom, kde bylo nám účinkovati, dovolte, abychom o vlastním uvedení sboru ne-

nímu sdružení tak organizaci národní, aby staly se vlivným tělesem u lidu jejich a všech vrstev jeho v této zemi. Místní sbor založen byl as před třemi lety a od té doby jen zdárně prospíval. Vedle řeči slavnostní, pořad vykazoval přednášky mnohé, zprávy, čísla hudební a orchestru."

— Veliká postihla nehoda bratra a činovníka nad jiné pilného, nehoda o nichž tak neradi píšeme, protože stala se v tělocvičně, protože postihla bratra upřímného, který byl zasvětil spolu s námi veškeré konání své a žití té práci naší sokolské, nezištné a často bagatelisované, práci, jež vyvrcholí, jakž doufáme přece jen někdy v těch tužbách na-

Vítězná četa Sb. sokolek Elsie, Baltimore, Md., jež obdržela 1. cenu při závodech Župy Východní v Newarku, N. J.

chali mluvit "St. Louis Pioneer Press", jenž napsal: "Uvedení místní organizace českých turnérů, sokolů, do N. J. S., stalo se událostí a u té příležitosti velikého shromáždění v síni Č. S. P. S., na Záp. Sedmé a Michigan ul., včera odpoledne. Řeč toho dne pronesl Dr. Rudiš-Jičínský ze Cedar Rapids, Ia., hlavní pořadatel úředního orgánu Národní jednoty Sokolské ve Spojených Státech. Dr. Jičínský mluvil hlavně o důležitosti přípravy mladého muže k zápasu životnímu, volnému, pokrokovému a to silným utužením se a výchovou tělocvičnou i vybízel mladíky národnosti své, aby přidávali se k místní jednotě a tak napomáhali jak míst-

ních společných v jednotném postupu a práci společné bez rozdílu smýšlení a kroje Sokolstva amerického. Podle toho již každý dojísta ví, o kom tu řeč. Týká se br. Jar. Košar v Chicagu. O nehodě vlastní žtli jsme ve "Svornosti", jak následuje: "Jaroslava Košar z čísla 454 Washburne ave. stihla včera v poledne velice vážná nehoda. Jako náčelník Sokola Slávského dohlížel br. Košar právě ku evičení dorostu a mužstva v Česko-Americké Síni, kde se jím konaly zkušky ku evičení veřejnému, jež bylo ustanoveno na příští neděli. Po skončeném evičení Jaroslav Košar ukazoval přítomným některé ze svých mistrných výkonů na hrazdě. Dělal právě

veletoč se sklopkou a při seskoku dopadl na levou nohu celou tíhou těla tak nešťastně, že si ji ve stehnu zlomil. K zraněnému Jar. Košařovi byl ihned přivolán Dr. Roth, který jej ambulancí z canalportské policejní stanice dal dopravit do jeho obydli, kde pak mu dal nohu, když ji byl narovnal, do desek. Jaroslav Košař nehodou tou bude přinucen asi 5—6 neděl strávit na lůžku. Zpráva o jeho nehoře rozšířila se velmi rychle po celé Plzni a všude vzbudila živý zájem a pochopitelné účastenství."

— T. J. S. ve Wilber, Neb., stanula v práci své již několikrát, však vždy našla se síla pracovní, jež znovu vyvolala nadšení a vedla ty hochy naše v před pokrokové, volné a poctivé. A jednou takovou silou nad jiné vyniknuvší byl přítel náš br. Dr. Karel Št'astný, zubní lékař, jehož mnohou práci sokolskou a písemní jste dojísta četli na své poučení i jiných. A dnes toho péra britkého a znaleckého není více. Odešel, skonav po operaci na neduh jaterní, dne 19. m. m. Týž narodil se 24. ledna 1870 ve Slaném u Prahy v Čechách a do Wilber přišel, když byl v různých oborech práce mnohé nasbíral zkušenosti praktické. Byl pilný student, dobrý sokol, dobrý člověk, otec a manžel a — dobrý Čech. Jen prostinký si přál pohřeb, jako šlechtitný byl celý život jeho. V kruzích sokolských o jednu mezeru je více, nové prolomení našich řad. Čest jeho památce a upřímná soustrast pozůstalým.

— Dne 16. prosince 1893 vydechl na posled neunavný člen sboru Čechie v Chicagu, jeden ze zakladatelů její, kdys pořadatel listu našeho a činovník nad jiné pilný br. Aug. Volenský. Kdo vzpomene si té dobré, bohé a upřímné povahy v den zítřejší?

— Dne 3. listopadu měl první slovenský sbor v Chicagu své 15leté jubileum. Gratulujeme! A ještě více nás těší vhodná toho oslava veřejným cvičením. Byly ovšem i řeči, ba i jedna taková, jež vyzněla rozhodně proti Jednotě Slovenské. Toho býti nemělo, kdo nevidí v mohutném celku prospěch jedinců, ten jednoduše nevidí si do huby při takovém a podobném povídání, aneb může se vykáztati asi "prázdným holubníkem". Kdo chceš, rozuměj! Jednotu zastupoval z pořadatelstva br. Milan Getting. V Chicagu jsou již čtyři sbory slovenské, jenže o "bratrství" mezi nimi jest asi takový pojem, jako jinde o důležitosti organizace samotné vůbec. Svorný postup jednotný jest asi takový jako u našich některých "volných lidí". Inu slovenské palice a málo v nich zde i onde a ještě k tomu hodně umíněnosti na obou stranách.

— V jednotlivých sborech konají se volby činovníků, jinde je již odbyli, však všude zodpovědné úřady činovníků nalezati by se měli v rukou lidí volných, ochotných ku práci, upřímných bratří a sester.

— Nový sokolský sbor Havlíček v Clevelandě, bez pochyby proto, aby se "vyhovělo" naléhavé potřebě, aneb proto, aby měli tam také "český kraj", uveden byl již v činnost a přidal se k Župě Fugner-Tyrš v Chicagu. Podrobné zprávy o této "velkopamatné udalosti" jsme z našich kruhů neobstali, bezpochyby si naši myslí nač dávat něčemu větší důležitosti, než třeba. Správně, zcela na místě, jenže pokud nás se týče my nikdy na rychle sbubnovaným sborečkům nevěřili mnoho, jako jsme litovali ty sokoly, již jednoty své zakládali někde po kavárnách, hospodách atd. Tak bylo kdys v Chicagu a nyní po letech přichází na řadu Cleveland, O. Litujeme a ještě více hněte nás, jakž přímo a poctivě napsala "Volnost", jež v tom našem Sokolství již zocelila a nebojí se povědit trochu té pravdy, co u příležitosti tohoto "slavného uvádění" se stalo. Jen čtěte a žasněte s námi: "Slavnost byla pěkná, až na dvě výjimky: narážku jednoho řečníka na Sokola Čech, že kdyby on byl konal svoji povinnost, nebylo by došlo k založení konkurenčního sboru. Sou-

těž je nutna za jistých poměrů, že by ale Sokol Čech nekonal svoji povinnost, to říci nelze. Ovšem není všecko zlato co se třpytí a dokonalost není možna, soutěž však mezi Sokoly, kde prosím, zůstane "bratrství"? Doufáme, že tato připomínka bude přijmuta tak jak byla míněna. Druhou nepřístojností, po našem náhledu, byl závěrek řeči chicagského zástupce župy: "Přisahejte, že budete věrně stát u naší Župy." Sokolíci odpověděli nadšeně: "Přisaháme". A když na to zástupce pravil: "Jménem Havlíčkovým spolčili jste se, zrádci nebudete a volám vám třikrát Na zdar", nadšení Sokolíci provolali si Na zdar! My voláme jim "Sláva!" — Pokud nás se týče, my přejeme novému sboru vše dobré, ale bagatelizovati práci sboru T. J. S. Čech nikdy nedovolíme. Kdo chce vědět co sbor ten vykonal, na kolik pracoval za smutných poměrů, v cizím prostředí nevládném a za jakého materiálu, at' přečte si ten náš "Památník" a pak může jít a konat zrovna tak, jen jestli dovede.

— S nemalým zájmem čtli jsme následující odvolání v orgánu Č. S. P. S., v němž br. Paldovi dostává se náležitého zadostiučinění a původci krtčí práce redaktorovi "Rozhledů" pořádného kopance čili vtiskuje se mu do čela ještě jedno znamení, ne horší onoho, o němž prozatím dnes mluvit nebudeme. Tak píše se: "V zájmu pravdy: V době poděkování se br. L. J. Paldy z redaktorství br. předseda Úřadovny obdržel od jednoho bratra dopis, v kterémž činěna zmínka, jakoby br. L. J. Palda v době orgánové pře roku 1904 a 1905 byl souhlasil s myšlenkou o odtržení se západních řádů Č. S. P. S. a připojení těchto k Záp. Česko-Bratrské Jednotě. Přesvědčili jsme se, že ono smýšlení bylo mylné a že br. Palda vzhledem ku rozmliskám nastalým a některými bratry obávané roztržce napsal panu J. Rosickému doslovně slova následující, jak svědčí jeho vlastnoruční dopis: "Kdyby se měl východ odtrhnout, bylo by asi nejlépe pro západ přidati se k Jednotě Vaší (Z. Č. B. J.), pak-li by tato k tomu svolila. Západní řády naše beztoho souhlasí s celým zřízením Vaší Jednoty a cítily by se v ní hned doma. Už mi to hezkou chvíli napadá. Tím způsobem nová roztržka blahodárně by se vyrovnala." Takové bylo smýšlení br. Paldy, ne jiné, a Úřadovna k žádosti a dostiučinění doslovně znění onoho dopisu ochotně otiskuje. Pravdu sobě mluvíme, dobří spolu bud' me." — Tož v zájmu pravdy! Br. Čejkovi poslal dopis onen "slovutný a přímý" také redaktor, jenž kdys "dělal do novin" též v Omaze, kde vyčetl prý ze soukromého — sic — dopisu br. Rosického, že Palda dopustil se "zrady" na tělese celém Č. S. P. S. A jak že se jmenuje člověk, jenž dovede takto tajně soudruha, jenž mu jinak nikdy neublížil ze zadu napadnouti? Dopis koloval před sjezdem svobodomyslných mezi delegáty jen, aby se starému pracovníku našemu ublížilo a co dělo se potom z těch a podobných pramenů "továrny na vyrábění jediné, té pravé svobodomyslnosti" na příklad vůči zasloužilému našemu bratru a vynikajícímu činovníku sokolskému F. B. Zdrábkovi v jistém listě a jiným, netřeba zvláště podotýkati. A s lidmi toho druhu, že my měli bychom zasedat v jednom a též výboru? Ani nám nenapadne, protože nám to Kainovo znamení na drzém čele jistých lidí jest až příliš dobře známo a víme, kdo je vypálil. Nuž, těchto pár slov jest snad dosti přímých, po sokolsku pronesených jen, aby se vědělo. Uvádíme pouze a výhradně na mnohý nás došlý dotaz, jako na obranu těch, kdož v práci volné a sokolské byli již sešedivěli.

— Sbor náš T. J. S. Říp v Allegheny, Pa., se v poslední době činí znamenitě. Nemine skoro ani týden, abychom se z řad těch hochů snaživých nedozvěděli něčeho potěšitelného v tisku anglickém, aneb českém, ba někdy i slovenském a německém. Sbor může mnohým býti vzorem, zejména i proto, že nyní i družstvo starších se zakládá, tak aby tomu do-

rostu, těm káňatům našim dán byl vhodný příklad i v tělo cvičení. Měli by i jinde následovati, co na tom jestli tu a tam, snad mnohý pokus tím směrem byl se nezdařil. Zkusme znovu a zase do nové se dejme práce, zejména nyní kdy ty večery jsou tak dlouhé a samým "buldozrem" nemůže být živ člověk každý.

— V "New Yorkských Listech" čteme: "Jak jsme oznámili, zápasily minule dvě čtyři při hře házení míče do koše (Basket Ball) v Sokolovně. Byly to čtyři Těl. Jed. Sokol a Prvního Veslařského Klubu. Zápas byl velice tuhý, až konečně četa sokolská odnesla palmu vítězství, získavši v zápase s četou Veslařského Klubu 20 bodů proti 4. Zápas konány u přítomnosti velice četného obecnstva, při čemž účinkovala uniiová hudba. Po skončené hře dohodly se oba "teamy", že při nejbližší příležitosti sehraji pět her o stříbrný pohár; na 3 hry z 5 připadne cena určená. Jména hráčů obou klubů jsou následující: Za sokolský klub: J. Ju-na, F. Kuchař, Jos. Čuchal, Jos. Kafka, W. Klein a A. Kell-ner; za První Čes. Veslařský Klub: F. Lazňovský, J. Polák, W. Wojtíšek, Fr. Zima, V. Prantner a Ch. Macháček. Kdy k novým závodům dojde, bude oznámeno v době nejbližší. Vítězství sokolského "teamu" jest již druhé v této sezóně a sokolici budou se zajisté tužiti, aby rekord svůj udrželi."

— Veřejné cvičení Česko Amerického Sokola v Chicagu, odbývané minule v Č. A. S. Škole, na 18. ul. zdařilo se velice pěkně. Bylat' účast lidu značná a jednotlivá čísla pořadu jen vhodná. Sbor podal opět jednou pravý důkaz práce, díky pilným činovníkům svým, a nás by jen těšilo, protože jsou tam bratři, s nimiž často jsme se setkávali v bývalém sboru starším a toho jména, kdyby Č. A. S. přistoupil k tomu našemu celku a pomohl budovati s námi. Řečníkem toho večera byl Dr. A. Mueller, evižitelem br. K. Vavřínek.

— Veřejné cvičení pořádané T. J. S. v Yukon, Okla., minulé měsíce zdařilo se po stránce mravní zcela, jinak po stránce hmotné. Nastala tíseň peněžní, jež i Oklahomu postihla, jako vůbec venkov, byla tu na závalu. Podrobně zvěsti chybí.

— Br. Rud. Fibingerovi, dobrému to činovníku sboru našeho v Omaze, Neb. a učiteli tamní svobodnomyslné školy dostalo se vřelého projevu důvěry správou této školy, jako na důkaz, že marno všechno snažení umlácit a zhanobit ty hochy naše, již s námi stezkou Pravdy jdou a nastavujíce hrdině prsa svá, ani nejhoršího nepřítele se nelekaají, opovrhující každou sketou neslanou a nemastnou, každým raménámem.

— Ve "Svornosti" čteme o našich v Baltimore, Md.: "American" ze dne 10. listopadu přinesl s velice pěkně provedenými obrazy čtyř sokolů a sokolek Sokolské Jednoty Blesk. Jsou to vítězné čtyři z posledních závodů Župy Východní a sice v první čtetě nalézají se sokolové: Václav Primus, Jos. Veselý, Fr. Kadaň, Jos. Mrázek, Em. Novák a Ed. Novák. V druhé čtetě jsou sokolové: Ant. Primus, Fr. Kraus, Rud. Sýkora, Viktor Probst, Jan Čermák a Al. Pokorný. V čtetě sokolek nalézají se sokolky: Emma Košťálova, Anna Veselá, Roz. Stiechova, Marie Ryšánková, Ida Neimanova, Anežka Beranova, Anna Neimanova a Jos. Cajdlova. S nimi fotografován jest i vrchní evižitel a náčelník Sokolské Jednoty Blesk Fr. Štětka. Před sokolkami na taburetu nalézá se jejich vítězná trofej, stříbrný pohár. Obrazy tyto provází i lehký člunek, kterýž, vzdor stručnosti, svědčí o správných informacích. Anglický čtenář dovidá se tam o mohutné a vzorné organizaci českého Sokolstva Národní Jednoty Sokolské, o prvních počátcích sokolské jednoty Blesk. I zařízení vzorné tělocvičny v nynější vlastní budově této jednoty jest náležitě popsáno, systematický rozvrh i hodiny cvičební. Článek dále vypravuje o vysokém stavu vzdělanosti členů sokolské jednoty Blesk, jich bodrosti a

vesměs ušlechtilých zábavách. Ku porovnání s počátky této jednoty jest tam i dnešní stav členstva, který budí zajisté podiv cizinců, kteří znali Čechy dosud jen z nesprávných informací. Po vyjmenování nynějších činovníků Sokola, upozorňuje pisatel i na velké veřejné cvičení, jež Sokolská Jednota Blesk jako každoročně pořádá na den 25. prosince. Článek vesměs psán jest tonem nám velice přátelským a ne-pochybujeme, že setká se se zamýšleným výsledkem."

— V Howells, Neb. nalezá se taktéž náš sbor sokolský, který pokud cvičení se týče ještě neměl příležitost síly své rozvinouti. Za to ale koná tak v práci jiné, národní, jako na příklad minule sebral slušnou částku k tomu cíli, aby přispělo se na zařízení české odbočky ve státní knihovně v Lincoln, Neb.

— T. J. S. Čech v Clevelandu, O. vyznamenával se vždy tím, že podporoval každý podnik humánní a poskytoval pomoc, kde bylo třeba. V době přítomné pak zaujal se o jistého nemocného krajana, pro nějž místo v chudobinci zajistil, žel však dobrá tato vůle narazila. Někdy můžete někomu i dobrodiní učiniti a dopadnete divně.

— Chicagští Slováci uspořádali si přednášku Slov. Lígy a mluvili tu mezi jinými Slováci upřímnými br. A. Šustek, jakož i A. Mamatej. Přednáška odbyla se 1. t. m. ve Walsh Halle, na Emma a Noble ul. Vzpomnělo se maďarského násilí spáchaného na Slovensku nejen na amerických sokolech, když byli jako borci pátého sletu z Prahy přijeli do Turčanského sv. Martina odevzdati americký prapor dar to dítě sokolských z Ameriky mládeži slovenské, jako neoprávněného uvěznění borce našeho br. Fr. Polakoviče a hromadné vraždy spáchané v Černově maďarským klerem a jeho pochopy vládními. Schůzi této přítomno bylo i mnoho našich.

— K bazaru T. J. S. Čech v Clevelandu vydal starosta sboru br. Charvát velice vkusnou, umělecky v barvách provedenou pohlednici sokolskou: "Vítěz, Sokol česko-americký." Učinil tak vlastním nákladem a čistý výtěžek připadne sboru, jenž pořádá bazar jen za tím účelem, aby tím spíše konati mohl úkoly své na zvelebení tělocvičny a školy pro mládež. Pohlednici doporučujeme i hojněmu rozšíření ve všech druhých sborech našich, jakož i českých kruzích vůbec. Jest jen pěkná práce A. Satry.

— Slovenský sbor sokolský číslo 87, sídlem v Pittsburgu, Pa., teprve před 6 měsíci si mohl poříditi náradí a dne 18. m. m. již uspořádal své veřejné. Tak vhodně zahájil činnost svou a účast lidu byla tu značná. Úkaz jen potěšitelný, když uvážíme, že naši v práci té byli vždy pomahateli upřímnými a ochotnými.

— Sekretář české sekce Volné Myšlenky z Prahy obě. Karel Pelant přijel na návštěvu české Ameriky a již o prvé jeho přednášce v New Yorku, tamní Svobodnou Obel pořádané, dostalo se mu vřelého přijetí. Přednášel: "O původu a vývoji náboženství." Také jinde mají přednášky jeho zajištěny.

— Jest sice pravda, že na Slovensku upí ten lid nejen pod knutou maďarské hrůzovlády, ale že s touto pojí se i násilí a ohlupování lidu klerikály, však to nikterak nemělo by nám lidem volným vaditi, abychom v nynější truchlivé době zuboženého Slovenska nepomohli, kde jen trochu lze. Maďar nejvíce se bojí vzdělání lidu slovenského a amerického dolaru, protože obyčejně v zápětí tohoto dolaru amerických Slováků, jde i poučení o národním uvědomění, ne-li více dobrého. Slováci američtí pilně v tom ohledu pracují a sbírají. V našich sborech sokolských mohli bychom snad také trochu přispěti. Pouhé papírové projevy nestačí, jsou ovšem laciné, však od skutků vlastních daleko. Proto pomozte kde můžete, jděte do protestních schůzí Slováků, poučte se o jejich poměrech doma i zde, pomahejte jim zakládati zejména sbory sokolské a posílají na Slovač ty nej-

lepší a neúčinnější prostředky agitační ve způsobě našich listů a co hlavního i nějakých těch dollárů. Samo sdružení Volné Myšlenky uznává, že takovou práci se utiskovaným pomůže nejlépe, zejména když lid slovenský prohlédne, nejen panstvo maďarské, ale i to, jež ve jméně kříže dává doh střílet a "krví slovenskou" posvětit chce jim vlastní jejich chrámy, ty tak zvané domy boží.

Věci české a slovanské.

— Mezi tím co vám tady povídají mnozí náramně "učení" a nad jiné "povolání" svobodomyšlníci — sic — že tryzny bělohorské bychom neměli odbývat, děje se tam u nás v Čechách trochu jináče. Tamní Sokolstvo pořádá nejen tryzny, ale z Prahy poutě na Bílou Horu. Letos účastnilo se na 10,000 lidí, hlavně sokolů. Na jetelišti byla postavena tribuna, dekorovaná barvami národními, prapory a chvoji ozdobená. Po zapění chorálu "Kdož jste boží bojovníci" vystoupil na tribunu nář. sociální říšský poslanec Lisý, který ve znamenité své řeči vylíčil význam nešťastné bitvy. Mezi řeči byly sbírány příspěvky na mohylu bělohorskou. Po zapění národní hymny "Kde domov můj" nastoupen po 4. hodině pochod zpět ku Praze. Pravda, tohle jest zcela jiná, tu nemluvil žádný br. Zdrůbek, ani br. Palda a proto je "na allrajtě." My v tom Sokolství americkém byli svobodomyšlníky dříve, nežli leckdo jiný a divíme se jen co tak všeho schopna jest "konkurenční zášť" některého toho "second hand" papírku v té slavné Americe.

— Starostu Č. O. S. Dra. Scheinera došel minule tento telegram: "Valný sjezd Unie gymnastů francouzských po zprávě Dra. Lachanda, posílá českým svým přátelům Sokolům jako projev nevyhladitelných vzpomínek vřelý pozdrav. Cazalet, president Unie gymnastů francouzských."

— Moravsko-slezská Obec Sokolská nalezá se nyní pod právomocí a vedením České Obce Sokolské, jsouc s touto sloučena.

— Na Rus odebralo se opět několik nových cvičitelů, sokolů z Čech, jako učitelové tělocviku, jsou to bratři F. Steiner, Zajbrlych a J. Inemann. Všichni mají vzdělání středoškolské a jsou ovšem schopni jazyka ruského.

— O sletu polského Sokolstva ve Lvově šlechta nechtěla mít se Sokolstvem ničeho a proto uspořádala si dostihy koňské. Jaký div? Šlechta a konina byly vždy spolu a s klerikalismem. Toho posledního pak ani polské Sokolstvo se ještě nezbavilo, ať mělo by.

— Dne 26. října zemřel v Karlových Varech dobrý stoupenec Tyršův, pilný a boдрý pracovník, znamenitý lékař, odborník a poslanec Dr. Em. Engel, jenž lid svůj nade vše miloval a veškeré služby své mu byl zasvětil. V tom Sokolství nacházel největší oporu svých snah a instituci výchovnou, jejíž výsledky vždy sledoval se zájmem nejvyšším. Politicky, žurnalisticky i odborně mnoho pracoval a pro menšinu v Karlových Varech byl silou vůdčí, již sotva bude lze tak záhy nahraditi. Engel 1864 byl ve cvičitelském sboru, vedením Tyršovým a od té doby stále čilým u věci sokolské. Odešel, zanechav tu mnohou památku práce své. Čestná budiž mu vzpomínka.

— Dne 24. m. m. odbývala se schůze výboru Č. O. S. v Praze, kdež podány byly zprávy odborné o sletu, jakož i jednalo se o volbě do předsednictva.

Sokolky.

— New yorské sokolky jsou již všechny doma a tot' se ví, že na počest jejich i tu uspořádán byl večírek. Zaslouží si plnou měrou, držely se statečně a mohou jiným sborům sokolek býti jen vzorem. Neradi zbytečně chválíme, ale ze sboru new yorského můžeme mít jen radost, protože

zde ani toho listu našeho se nezapomíná a píše se ob čas. Jinde si sestřičky myslí dosud, že jim do N. J. S. není ničeho, nevidí v práci společné prospěch svůj — a proto bezpochyby s námi mluví o sokolské práci nezištně.

— Jestli jest někde nějaká "ušlechtilá zábava", nějaký ten "velkolepý" ples jsou ty sestřičky naše mnohé vždycky při tom. Stačí jen pokrýt zástěrkou, že koná se na prospěch sboru a tančí se a zase tančí. Jak ale jest ve cvičárně, darmo mluvit.

— Jest před sjezdem, který připadá na rok příští a do Detroit, Mich. Sokolky měly by zvoliti si v těch kterých sborech činovnice, jež by měly také trochu zájem o ten náš celek N. J. S. Píšeme v každém čísle, opakujeme stále, však sestřičky snad ani nečtou. Bylo by možné, aby i ony byly "negratní"? Litovali bychom opravdu.

Dorost a žactvo.

— Učte se bruslit! Kdo neumí požádej cvičitele, aby jeho vedením uspořádali jste si výlet na místo bezpečné, kde ledu dost a na bruslích mnoho zdravé a pěkné užití se dá zábavy. Mohou hoši i děvčata se účastnit, poslednější třeba za dozoru některé starší sokolky. Jet' rovněž těla cvičení užitečné a pěkné.

— Ve městech, kde jsou školy pokračovací, vyšší, můžete dohonit v tom či onom oboru co jste u vzdělání svém byli kdy zameškali a netřeba při tom školy tělocvičné zapomínati. Ti pak, kdož neznají jazyka anglického, necht' navštěvují veřejné školy večerní.

— Povězte nám co čtete za nymějších delších večerů a my povíme vám čeho v tom ohledu měli by jste se vystříhati. Nelze všechno čísti, jako dobře poučení získávati i cestou četby zábavnější, jen když vhodné a ušlechtilé.

— Řekněte vašemu cvičiteli, že by jste rádi napsali něco do "Sokola Amerického" o posledním vašem veřejném cvičení, porad'te se s ním a pak pište. Chyby opravíme, jen žádný strach, za to ale více dobré vůle.

DOPISY.

Buenos Aires, Argentina, 30. října.

Kdykoliv přečtu si Tvé řádky a úvahy v dopise v "Sokole" pražském, kdež věrně snažíš se podati obrazu toho života vašeho sokolského ve Spojených Státech, navazuje bratrské styky s těmi našimi tam doma, potěším se jen, jako obdivuji statečné péro Tvé jako pořadatele listu Vašeho, jenž žel jen zřídka kdy do rukou se mi dostává. Však také pochopuji stíznosti vaše na nedostatek cvičitelů. A tu mi jest bolno, smutno — protože sám byl jsem tolik nadějí si zakládal na práci tělocvičnou tam u Vás ve Spojených Státech amerických, myslel jsem si, že ze skrovných sil svých a zásob mohl bych pomoci na díle Vašem, jemuž dnes nikdo ani odpůree největší upříti nemůže uznání. Ano, o tom Sokolství americkém i zde jsem se dozvěděl, zejména u příležitosti zde odbývaného sjezdu Volné Myšlenky, kdež zdravotice Vaše vyvolala jen upřímné nadšení, jakoby na důkaz, že již od dávných let i to Sokolstvo české v Americe bylo vždy v řadách prvých, volných a pokrokových, co zatím práce jeho tělocvičná i dále pronikla. Osud pokud mně se týče chtěl jinak, zavál mně do Ameriky Jižní.

Nejprve jsem byl v Brazílii a chtěl jsem se i zde tělocviků účastniti a sice s Braziliány. Záhy však seznal jsem, že opravdově neví. Jel jsem sem, vyhledal jsem si francouzskou jednotu a evičiti nemohu zase. Jest za prvé hodně daleko, pak ta doba evičební od půl deváté do jedenácté, máje časné vstávati, nemohu evičiti opět ani při vůli nejlepší. Ve druhém spolku tam při evičení koufí, není kážně vůbec a pak co je to za tělocvik. Darmo mluvit. Rozhodl

jsem se tedy psáti na list Váš. Mohl by mně tam některý sbor zaměstnat jako cvičitele a vedle to některý bratr vlivem svým opatřiti nějaké zaměstnání? Mohlo by být třeba na venkově, zaměstnání jakéhokoliv se nelekám, takto jsem však řezbář. Byl jsem po leta členem cviř. sboru v Kutné Hoře — viz Sborník 1906, kdež mně byl svěřen dorost a náčelník br. Hanousek mně zapracovával do tělocviku ženského. Z jara mohl bych se vydat na cestu.

Na zdar!

Tonda Čermák.

Než o tom veřejném, jak sokol Č. píše: Kdo seznámen jest s poměry této osady, ten ví, jak těžké začátky byly pro br. Kotrbatého co cvičitele. Ano, bolno o tom psát, předpovídáno nám bylo dvacetileté rozpadnutí. A hle, kdo byl přítomen veřejnému, učinil sobě zcela jiný úsudek. Srdce muselo zaplesat každé upřímné sokolce, vidouce tolik dívek cvičících, dorostu to sokolek a budoucích národních pracovnic. Sokolky tužily se seč mohly, budiž jim čest za jejich vytrvalost a pílí. Co se sokolů týče, zaslужují též

Vítězná četa Sok. Jed. Blesk, Baltimore, Md., jež obdržela 1. cenu v oddělení druhém při závodech Župy Východní v Newarku, N. J.

Chicago, Ill., 12. listopadu.

Přicházím příliš pozdě podávat zprávu o našem veřejném cvičení, čekali jsme říjnové číslo "Sokola Amerického", jaká tam bude zpráva ze sboru Sokol Praha z Town of Lake, a ono nic od našeho dopisovatele. Sokol Č. vzpomněl si na nás v jeho poznámce. O kéž vícekrát jest nám věnována vzpomínka a pobídka ku větší činnosti. Máme již tu dědičnou povahu, jak se začnou nad náma stahovat mraky, tu se vzhopíme, máme plno názorů, plno plánů do budoucna, ale jak se mraky přezemou, složíme ruce v klín, oddechem sobě a jsme rádi, že máme zase pokoj.

veškeré uznání, jelikož jsou to hoši většinou mladí a ne-cvičí všichni dlouho. Scházelo mezi ně těch našich pár "dobráků". Čekaly jsme jak sokol Klaus bude povolovat pásek, co je doma z Čech zase přibral na váze a sokol Hauser ten již chudák prý se také ani na bradla nedostane. Doufejme, že na to dvacetileté si to vynahradí.

Ano, dvacetileté! Jako sen prehnul ten čas! Vidím sokola Vonáška jako mladička, pro věc sokolskou nadšeného, jak capal pěšky z Plzně k nám promoklý a skřehlý, jen aby se cvičilo, pracoval po léta za nepatrnou odměnu. Jak sokol L. Široký a ještě několik dobrých sokolů nezištně

po léta pracovalo a nyní — tělocvičnu máme, cvičební pomůcky též a přece takový malý zájem o cvičení.

Podrobíme-li kritice činnost naší dobou poslední, musíme však přece jevit jen uspokojení s prací vykonanou. Avšak jak velký máme ještě úkol před sebou, abychom mohli sloužit pravými sokoly a sokolkami? Pracujme všichni společně za vytknutým cílem. Sestry sokolky! postavte se v jeden řád s našimi bratry sokoly a pracujte s nimi v národním snažení, hleďte hlavně dorost náš naklonit pro věc sokolskou, a seznáme pak, že jen národu našemu ze řad sokolských vzejdou osvojení vlastenci a vlastenky.

Tužme se sokolky! at' záští se chystá
zřítit se na nás, at' zbraň zní světem půlí,
však bud' me lepšími, sket
odrážet musíme zpět; nepřítel slet,
sokolskou láskou, svorností a dobrou vůlí.

Josefa Havlíková.

Baltimore, 13. listopadu.

Na stěně visící kalendář, k němuž náhodou jsem vzhlednul, připoměl mi opět dopisovatelskou moji povinnost. Nejen to připomněl mi i brzké zakončení tohoto roku, a s připomenutím dostavily se i obvyklé myšlenky a úvahy, jež hlavou člověka vždy na rozhraní roků prolétnou. Jest ku podivu jak bleskurychle řítí se ten čas v před, nepozorovaně téměř, že uvědomiti si můžeme tu rychlost, když již zas jeden rok zapadne v minulost. Běda tomu však, kdo stále jen za sebe se dívá a jen do minulosti pohlíží, neb snad z liknavosti nedrží stejný krok s rychle v před se ženoucím časem. Než se nadá, jest již pozadu, a tu pak těžko jest každý krok doháněti. A neopozoruje-li o pozdílce ihned svoje opozdění, bývá mu obyčejně osudným. Než kam zabíhám? Naposled by mi mohli bratři ještě vytknouti, že začínám se také opozdováti, neb minulý měsíc jsem opět nezaslal dopis do Sokola. Nestalo se tak z liknavosti bratři, zaslal jsem čtyři obrazy od nás ku reprodukci v našem listě, a tu jsem myslil, že zaběříme místa v minulém čísle právě dost. Žel však nedošly v čas. Když jsem však již začal s tím ukončením roku, tož můžeme v těch úvahách pokračovati, ovšem v tonu rozumnějším, beze vši sentimentálnosti.

K roku letošnímu upíraly se velké naděje nás všech, a brzo budou nás k němu poutati jen upomínky, buď milé a veselé, buď nepříjemné a smutné. Poslední budou snad tu a tam platiti jednotlivcům, snad i celým jednotám, však pro ten veliký celek náš platiti budou rozhodně jen upomínky prvně jmenované. Rozhlédnem-li se po těch událostech, jež se tohoto roku sběhly, a jež se přímo nás dotýkají, tu může zmocniti se nás jen pocit spokojenosti nad dílem vykonaným. Již závody Župy Západní setkaly se s výsledkem znamenitým, a i práce br. Slavětinského tam vykonaná má velkou cenu nejen pro bratry na Západě, ale pro náš celek vůbec. Druhá událost, jež hlavní význam má pro nás, Sokolstvo, a to nejen ve vlasti, ale i za hranicemi, a tu opět na prvním místě pro nás, Sokolstvo česko-americké, byl pátý slet všesokolský v Praze. Upomínky a dojmy z téhož jsou příliš čerstvy a dosud v paměti všech, kdož s účastí sledovali tuto ohromnou manifestaci tělocvičnou, že netřeba se tu dopodrobna zmiňovati o vlastním významu sletu pro nás.

Další událost, jež týkala se svobodomyšlného živlu česko-amerického v Americe, byl červnový kongres v Chicagu. I tam Sokolstvo naše stálo v řadě nejpokrokovějších, pracovalo ku zdatu věci, a není-li vše tak, jak bychom toho sobě přáli, není doajista vinou naší a našich předních lidí.

Dějištěm další události, o níž se chce zmíniti, stala se

opět naše "máti měst", Praha. Mním tu světový kongres "Volné Myšlenky", kterýž veliký měl kulturní význam pro národ náš, a jehož odbývání v zemi mocnářství rakouského bylo charakteristickou známkou doby. Byť i mnohé kruhy ve vlasti nás ve věci této zklamaly, Sokolstvo české nezklamalo a stálo opět v řadě lidí pokrokových. Z toho účastenství Sokolstva dalo by se mnoho vyvoditi pro poučení těch neslaných a nemastných taky-sokolů u nás.

A konečně byly tu závody Župy Východní, kteréž také byly velice užitečné a poučny v mnohém ohledu a měly zvlášť velký význam pro jednotu naši v Baltimore. Nuže, když k těmto událostem připočteme všechnu tu drobnou práci sokolskou, jež zaznamenána byla během roku v našem listě, a i tu o kteréž ani nevíme všichni, kteréž ale přece vykonána byla, tu snadno vysvětlí se ta naše spokojenost s tímto končícím již rokem. Že mohlo býti vykonáno více? Inu, ovšem, mohlo, ba v samotné jednotě naší mohlo býti vykonáno dvakrát tolik, kdyby nebylo těch — jak je honem pojmenovati?

V říjnovém čísle br. pořadatel ve svých článcích, úvahách i menších, přímých poznámkách řekl směle tolik pravdy o těch škůdcích z vlastních řad, že stojí za uvážení. Bylo sice adresováno někam na druhou stranu, na Západ, ale sem k nám se hodilo jakoby na míru ušito, a mnohý od samého nosení na obou ramenách pokroucený taky-sokol, byl as zlostí celý pryč, jak to zreadlo věrně ukazovalo. Děkujeme bratře, kéž by se to neminulo aspoň s částečným výsledkem a to péro v pořadatelstvu ničím nedalo se zaleknouti — neochablo!

Rok budoucí musí zastati nás připravené ku velké práci, jež čeká nás o sjezdu našem v Detroit, Mich. Zajisté všichni upřímní sokolové přejí si, aby i tam opět učiněno bylo několik kroků ku předu, a nikoliv nazpátek, jak snad namnoze jinde se děje. Sjezd st.-louiský přinesl nám mnoho dobrého, na čemž však přestati nikterak nemůžeme, a proto náš sjezd příští musí na usnesení sjezdu minulého navázati další usnesení pokroková. Že rozšíření listu našeho a uvedení jej v nynější směr a přímo vlastní jeho ráz, bylo k velkému užítku, uznáme zajisté všichni. A nám musí záležeti na tom, aby směr tento i jeho ráz nezkalený byl i na dále udržen, aby prohloubeno bylo myšlení ve volném směru, aby rozšířena byla činnost naše i po stránce vzdělávací. Souhlasím plně se slovy: Není místa v jednotách našich pro ty, kdož jinak cítí, jinak mluví a jinak jednají. Necht' jdou všichni ti, kdož vetřeli se v řady naše, třeba i činevníky byli, ku škodě volného smýšlení, toho kterého sboru, necht' jdou, kteří svobodomyšlností plná ústa mají a bez kněze se neobejdou, ba s ním se puntují jak by směru volnému sboru sokolského mohli uškodit, jak br. pořadatel správně napsal. Oh, vyjímá se to pěkně, když vám takový rozumný pantáta vykládá, co byste dělat měli a co nikoliv, co zatím jeho děti v Sunday school sedí, a nábožně poslouchají výklady z bible. Nevím, co si takový větší kluk o takovém svém tátovi myslí, ale pěkně ta dvojakost na jeho mysl aspoň později, když sám již chápati počne, působiti nemůže. A proto potřebujeme tu toho listu našeho, potřebujeme těch bitkých pér, jež nás učí vychovávat charakter a to jest bez odporu jediné pravé! Jinak nemůžeme se diviti mnohému činovníku, když zhnušiv si tu všelijakou čeládku, v jejíž společnosti nucen byl se pohybovati, odchází, aby po vysilujícím zápasu nových nabral síl . . .

Nu, a teď nastává čas, abych se rozloučil s povinností dopisovatele. Měl bych sice ještě psáti o veřejném cvičení, jež připravuje náš sbor na den 25. prosince, ale ponechám to péru povolnějšímu, abych nemusel zase výtek nerozumných vyslechnout. Odcházím, snad na čas, snad na vždy, snad — kdož to ví? Necht' na činnost moji pohlížej

se jakkoliv, doufám přece, že mně aspoň žádný neupře, že měl jsem vždy jen prospěch všech nás na zřeteli. Snahou mojí bylo vykonati ještě více, však nestalo se. Vinou koho? Mojí ne dozajista. Ti, kdož vázali mé ruce, necht' vyrovnají se s vlastním svědomím, mně dostačí vědomí vykonané povinnosti. Nemohu však odejít bez upřímného slova mého vřelého díky všem těm sokolům pravým, mužům celým, od nichž čerpal jsem mravní posilu pro duševní práci moji, a kteří stáli při mně ve chvílích mnohdy kritických. Tu přední dík patří bratřím pořadatelům, jímž přeji mnoho zdaru v té práci záslužné, již se podjali. S přáním mnoha zdaru Sokolstvu veškerému, jsem váš

Karel Matoušek.

Oklahoma City, 20. listopadu.

Po tři měsíce již nepodal nikdo z našeho sboru zprávu

ně doma, snad je oslava nebaví, aneb dokonce stísněné poměry přinutily je odřici si tuto zábavu.

Program pozůstával pouze z přednášky br. Čapka, ačkoliv bylo více ještě připraveno, ale to vztahovalo se k těm starším, kteří zůstali doma. Br. Čapek vylíčil boj našeho sboru za dvě leta, obětavost bratrů, cíl a povinnosti sokolů a povzbuzoval k neúnavné činnosti. Kéž by několik těch jeho slov padlo na úrodnou půdu.

V neděli konala se řádná sokolská schůze a dostavilo se pouze sedm členů. Po schůzi konaná schůze "zábavná" a ku podivu, ta prodloužila se přes půlnoc a dostavilo se k ní též několik nečlenů. Mluveno hlavně o novém státu, prohibici, finanční situaci, a rokováno, jakých prostředků užití, aby malá naše osada se sjednotila k jednotné práci národní.

Minulý měsíc hostili jsme v naší Sokolnici br. Jaro-

Pátý slet všesokolský v Praze.

Lidové tance. — Skupina Slovaček na Letné.

do našeho milého orgánu a to pohnulo mne, že píš. Novinek tu máme mnoho, že by se s nimi i objemný časopis vyplnil, pouze skromňoučké novinky z našeho národního a sokolského života.

Po veřejném cvičení a závodech v Praze ochabla činnost našeho sboru a nynější tíseň zasadila nám nejhorší ránu, neboť vyhnala z města několik našich členů a dobrých přátel Sokola. Cvičení uvázlo, na jak dlouho, těžko říci, není dost cvičenců, ale přece jen doufáme, že nový příliv přistěhovalců řady cvičenců sesílí. Co zatím v tělocvičně je smutno, rozvíjí sbor, těch několik starších členů, činnost vzdělávací a doufáme, že již na den díkůvzdání otevřeme čítárnu a knihovnu.

Od veřejného cvičení pořádali jsme tři večírky v naší tělocvičně a tento měsíc oslavu dvouletého trvání Sokola v městě. Návštěva dívek byla četná, přes padesát, ale hochů do dvaceti, a ze starých patronů Sokola dostavili se pouze rodina Karbosických, a pí. Clarková, naše nová policejní matrona. Těch patnáct sokolských rodin zůstalo pěk-

slava Vránu ze St. Louis, který spolu s obě. Hrdličkou a Klibrem jsou členy Seymourové kapely, jež účinkovala při státní výstavě. Br. Vrána jest jedním ze zasloužilých Sokolských horečovníků Sokola St. Louis a byl našimi bratry vřele přijat a uhostěn. A líbil se mu náš malý upřímný sokolský kroužek.

Ze sboru, pro neplacení příspěvků byli jsme nuceni vyložit dva staré "vlastence" oklahomské br. F. Beneše, policistu, a br. Jozu Ambrože, dále br. Rozla a Šrámk. Jeden náš člen, br. Mařík odjel nám do Denveru, jeden br. Žahourek nevrátil se ještě ze sokolského sletu v Čechách a k tomu měli jsme obavu, že ztratíme i dobré naše bratry, Sopra a Pokorného, kteří nuceni byli uzavřítí svůj hostinec, poněvač nešťastná prohibice uvalena na Oklahomu pro dobu 21 let. Ale finanční krize zdržela je mezi námi, poněvač nemohli z bank dostati své peníze. Začnou holírnu, jídelnu a kulečnickovou místnost.

Náš doživotní účetník, jeden z nejnadanějších sokolů br. Král taktéž chystá se opustiti Oklahomu, jej snad bude

následovat br. Skalka, br. Dvořák mladší snad již odjel a tak zbyde nás asi osmnáct.

Chystáme se k humoristickému večírku o Sylvestra a sestavení programu svěřeno br. Královi a V. Dvořákovi. Naše sokolky ještě nám zpět do města nepřijely a snad teprve po vánocích bude opět zahájena jejich činnost. Jedna z nich, ses. Melicharova z Billings, provdala se za obě. Růžka z Tonkavy.

Právě došla mne zvěst, že cvičitel Župy Záp. br. Slavětinský zavítá k nám do Oklahomy. Bude to nejlepším povzbuzením našich bratrů a snad cvičení tím získá nových cvičenců. Dosud cvičili jsme bez cvičitele, částečně nám vypomohl br. Švanda Petr, který cvičil krásně, pouze nezná theorie, žel však že po třech cvičeních cvičírnu opustil. Pak br. Sádlo dojížděl sem z Prahy a to nám také trochu vypomohlo. Br. Slavětinský zajisté vycvičí nám některého bratra na dobrého cvičitele.

Kéž i u nás však ta nenávisť vůči nám vymizí, a konečně nastane pospolitá práce na půdě národní. K tomu necht' směřují snahy všech našich sokolů.

F. D. Novák.

Racine, Wis., 25. listopadu.

V racinské Těl. Jed. Sokol Mladočech opět zavládl ruch a napjetí, které asi skončí na škodu a ujmu pravé myšlenky a účelu čistě sokolského. Těl. Jed. Sokol Mladočech po způsobu jiných podpůrných spolků, ne jednot sokolských, před několika hálo roky provedla opravu stanov do nichž na základě inkorporační listiny vložila a zavedla nemocenskou a úmrtní podporu. Když se stanovy na základě tom opravovaly byl jsem jako tajemník a nejstarší člen jednoty ve výboru na opravu stanov a sám jsem tehdy — myslel že to bude dobré — pro zavedení podpory nemocenské jsem též hlasoval. Avšak za krátkou dobu přišel jsem k poznání a k tomu názoru, že zavedení nemocenské podpory bude pro jednotu naší zlo, od kteréhož si pak z těžka pomůžeme, aneb vůbec se jej ani nezhostíme. Do jednoty na základě nemocenské podpory dostali se živlové nemající o Sokolstvu a účelu jeho ani ponětí, spíše myšlenky sokolské nepřátelští. Sám vida jaký obrat věc pro jednotu bře varoval jsem před navrhováním a přijímáním takových čekanců a radil jsem k opatrnosti. K tomuto škodlivému kroku zavedení do jednoty sokolské nemocenskou podporu přimělo tehdejší přemrštěné jednání místního podporujícího sboru "Národní Jednoty", která vkladné neb zápisné v takové míře zvýšila, že kol sebe postavila čínskou zed'. Následkem toho se T. J. Sokol Mladočech stala konkurenčním podporujícím spolkem místní "Národní Jednotě" a počala trpěti a ztráceti významu jako jednot sokolská. Do jednoty se vloudily živly úplně myšlenky sokolské škodlivé a jednotu vyssávající. Znam příklady, kdy člen za pouhé škrábnutí prstu, na základě 50centového lékařského vysvědčení, za 75c do pokladny jednoty vložených, z této pokladny dostal a vyplaceno býti muselo \$12 a když se jednalo o zakoupení potřebného náradí ku cvičení, aneb jiného vydání k účelům sokolským, tací členové obyčejně protestovali a překážky vlastní práci sokolské kladli. V přítomné době, kdy opět počal svěžejší duch sokolský, obzvláště mezi mladšími členy zavládati, vznikla i myšlenka nemocenskou podporu zrušiti a do svazu některých jednot sokolských přistoupení a také v této záležitosti v říjnové řádné schůzi návrh podán byl, o němž v druhé pravidelné schůzi dne 21. listopadu po druhém čtení za hojného účastenství členů na zkoušku hlasováno bylo. Výsledek byl 12 hlasů pro zrušení a 30 pro udržení podpory nemocenské. Z toho vidět jaký výsledek v třetí prosincové schůzi následovat bude. V uvážení, že inkorporační listina jest ve smyslu nemocenské podpory psaná a

stanovy dle ní sestavené jsou, dle mého náhledu nemocenskou zavedenou podporu ani většina neporazí, poněvadž se menšina bude opírat o dotyčnou listinu. Inkorporační listina zaručuje toto zlo jednoty a toto zlo v inkorporační listině bylo spácháno nevědomostí pisatele a sestavovatele listiny, jenž o myšlenky a účelech Sokolstva buď ničeho neb málo věděl, a psal listinu na základě stávajících podpůrných sborů a ne na základě zásad a cílů jednot sokolských. Jest tedy veškerý odpor proti nemocenské podpoře marný a škoda rozdmýchovati rozkol ve sboru když úplného souhlasu se nedocílí. Raději tomuto zlu jiným způsobem čeliti a u mladších v tělocvičné činnosti neochabovati. Vždyť tu lze spoletati na mravní souhlas i mnohých starších členů. T. J. S. Mladočech dnes vlastní cenný majetek, který byl zbudován v prvních letech obětavosti, nezištnosti a upřímnou láskou členstva lnoucího výhradně k myšlenky sokolské a není pravdou jak pravil místní list a někteří šalamounští mudrci, že to co jest postavili oni t. j. z příspěvků nemocenské pokladny, a kluci že jim nyní to bourati chtějí. Oni jsou to právě ti "podpůrní", kteří v poslední době ochudili pokladnu téměř o \$2000 a ničeho tím ani nezískali. Tito mudrcové nemají žádného práva, ti kteří se zajímají o zrušení pro sokolskou jednotu nedůstojného nemocensko-podporujícího závazí posílají a poukazovati, aby si založili jednotu jinou. Míni-li pokračovati na takové drsné, neurovnanné cestě, tož necht' ze své firmy vymažou "Tělocvičná Jednota Sokol" a dají v ta místa "Nemocensko-podporující spolek Mladočech." T. J. S. Mladočech, jak se na její založení a začátek pamatují, byla založená v myšlenky čistě sokolské a účelům jejím a nebyti oné pochybné inkorporační listiny, nebyla by se stala konkurenčním spolkem "Národní Jednotě." Zakladatelové její nikdy nechtěli utvořiti spolek nemocensko podporující. Poukazovati na to, že tato jednot bez nemocenské podpory byla by se rozpadla, a jak jistý mudr — v jehož místnostech se u báru proti sokolské plánu snuly — praví, že ze 60 členů sotva polovice ostala. Jenže dobře ví, jako já a mnoho jiných, že tehdejší rozkol a roztržka svými neblahými následky se stala z neporozumění, neshody a sobeckosti, za příčinou přístavby Sokolovny, nynějšího jeviště a nálevny, které dle plánu vašich v smutnou upomínku jako zetlelá, nezdravá místnost vetchá podnes stojí a pro svoje nekonečné bezúčelné opravování vyssávajícím úpírem spolkové pokladny jest. A mimo to za sebou jako černý stín vleče se nedůslednost, které se mnozí žel dopustili zvrácením pravoplatného usnesení ku znovu přistoupení do "Národní Jednoty Sokolské", čímž před Sokolstvem americkým poškozeno tehdy dosti zvůně jméno Těl. Jed. Sokol Mladočech a čistý štít sboru poskvřněn.

Em. Dvořáček.

Cleveland, O., 28. listopadu.

Po celém Clevelandu se již povídá, že v nevěli jste upadli bratři v pořadatelstvu, zejména vrchní pořadatel a tentokrát jest prý celý sbor, jenž zapoměl, co stojí na 60. a 61. stránce našich stanov N. J. S., kde jedná se o vedení časopisu našeho. Stojí tam cosi o "důležitých zprávách z národního života Čechů amerických s připojením případných úvah", kdežto na 61. stránce píše se něco jako o humbuku. List náš v tom ohledu, že nebál se nikdy pověditi až úzkostlivě svůj vlastní ráz, že nebál se nikdy pověditi pravdy, nebral nikdy oznamek závažných, usiluje o očistu v každém směru, práci národní a poučení lidu, postavil se vedle listů, jako "Collier's Weekly", "Ladies' Home Journal" a listů odborných, zdravotních proti všeliké otravě a vždy jak vidět přímě udržoval styky odborné s orgány úředními a tu ten háček! Káral, nabádal a řezal často do vlastních řad, kde bylo třeba a to hlavně asi dopálilo ně-

kteřé sokoly i zde u nás. Místo, aby jak slušnost, bratrství a upřímnost lidí našich káže, psalo se pořadatelsvu a žádalo za vysvětlení, sesmolil se dopis na podnět místních agentů a poslal prý V. V. a tak udalo se to pořadatelsvu nyní zase, jenže žel z Clevelandu. A to na podnět jednoho jediného člověka, jehož slovo stačilo, aby se zapomělo, že byl to sbor v Cedar Rapids, Ia., jenž znaje místní poměry, proti soukromému rázu Matice Vyššího Vzdělání své doby vystoupil, proti tak zvanému "kolku národnímu" atd. pracuje a v časopise uveřejnil podrobnou v tom smyslu resoluci, kdežto 40 čelných občanů z téhož města (nikoliv sokolů), vydalo protest proti sbírání peněz lidu českého, kterému v tom podivném pouze jednotlivci vedeném podniku nedává se zastoupení žádného. Tot' celé provinění "Sokola", jenž zaznamenal, co zatím pořadatel, lékaři, jen osobní zájmy a obchodní se předhazují, a přec promluvily o věci této již dosti jasně dva veliké sjezdy české, svobodomyšlný v Chicagu a Západní Jednoty v Milwaukee a nyní přichází Cleveland, snaže se podlomiti dobrou práci dobrých lidí našich. Kdo asi napraví?

Na zdar!

J. Novák.

Chicago, 29. listopadu.

Stále mi něco leží na srdci, o čemž bylo by třeba psát, a podle toho se i řídit. Byl jsem však pořáde na váhách, mám-li upozornit, či nic. Konečně jsem se rozhodl, a myslu, když to pořadatelsvu již tolik dovedlo vydržet, dovedu snést i sám, co zatím se ten starý rok již shrbeně ku svému konci bere. Doufejme, že v novém roce ještě více se naučíme, že budeme rozumovati, volně přemýšlet a uvažovati, vedeni tou krásnou a mocnou přírodou, i v práci naší veškeré prospívati. Naše vlastní přičinění, naše práce a vůle, tot' celé to štěstí člověka a při tom uvarujeme-li se zla, jako jedinici získáme a s námi ten celek. Pro dnešek upozorníme jen na jedno: Tak, jak bylo by prospěšné a vhodné, kdybychom si všude zařídili, aby se ve schůzích našich rozhodně nekouřilo, nejen že prospěli bychom si na zdraví, ale naučili bychom se trochu slušnosti. V zimě, kdy všechna okna jsou zavřena nesedí se to moc pěkně v dýmu a výparech, ba někdy ani starosta v těch oblacích kouře uvidí, jakž mnozí sotva se ohlíží, aneb zaplatili spěchají jinam kde na ně čekají již soudruzi ku kartám. A tak znovu se bafčí, znovu se těla kříví, nakloňují a drahocenný čas se utrácí, ne-li za často i těžce vydělané peníze. Lidé, již po celý týden v dílnách těsných a uvnitř týchž pracovatí musí, jakoby ani neznali pokladu svého jediného, zdraví, jakoby nevěděli, že procházka venku na čerstvém vzduchu, návštěva parku, nějakého toho místa zábavného na venku lepší jest, nežli stálé to dřepění v místnostech uzavřených, vlhkých a plných dýmu. Takovéto zneužívání tělesných orgánů, zejména plíce se na člověku dosti často vymstí a měli bychom vědět.

Také měli bychom znát, že přímo jest urážkou starosty a činovníků, když neomluvení jednoduše se ze schůze vzdalíme před vlastním zakončením. Takovéto jednání těch mnoha pohodlných sotva celku prospívá, tak jako ve evičitelském sboru pouhá mnohá, dobrá předsevzetí mnoho nepomohou, nepřikročí-li se také ku skutečnému jich provádění. Bratři naši, již byli na sletu v Praze patrně si ještě dost neodpočinuli a tak se mi zdá, že máme s těmi svými borei zrovna takovou potíž jako jinde. Na zdar!

J. Vorel.

Bruno, Neb., 30. listopadu.

Tímto kvitujeme ssbory, jež přispěly nám na naši Sokolovnu a knihovnu. Dle posledního výkazu dostali jsme celkem \$65, k tomu přijde dnes od sboru T. J. S. South Omaha, Neb. \$5, T. J. S. Plattsmouth, Neb. rovněž \$5, čili v celku \$75. Děkujeme vřele, však jak jest poměrně málo,

povážíme-li, že máme přes \$3,000 dluhu. Den ode dne očekáváme nějaké ty milodary, ale ono se to jen pomalu schází, snad právě proto, že byl zrovna sbor náš, když lépe se nám vedlo, že jiným jsme pomáhali. Jak neradi připomínáme, dobře vědouce, že lépe by byla svépomoc, ale kde vzít, když tak mnohý nám odešel, tak mnohý zapoměl slibu svého, opustil řady naše. Kdo zná jen poněkud ty naše poměry jsem jist, že pomůže, již proto že děje se pro věc nad jiné dobrou, pro tu naši školu tělocvičnou. Nezapomeňte nás ve schůzích výročních a pomocte, třeba dárečkem sebedmenším.

Do konce tohoto roku Sokolna bude hotova, mohlo být tak již dříve, ale někteří dělníci nám přestali pracovat a hlavní stavitel se také vzdal práce, bezpochyby se bál do výšky. Nu jaká porada. My nezaháleli však a za pomoci bývalého sokola Jakuba Zeleného budeme mít přec jen dílo záhy hotové.

Činovníky na příští rok zvolili jsme tyto: starosta Fr. Haškovec, náměstek J. Sedláček, tajemník V. Blatný, účetní Fr. E. Čapoun, pokladník H. J. Šabata, náčelník V. Blatný, praporečník H. J. Šabata, důvěrníci: Stanislav Haškovec, J. Sedláček a Václav Koza. Cvičitel Jos. Vondra, sbor evičitelský: V. Blatný st., Fr. Hoškovec, V. Hasík, J. Vondra a F. A. Štech. Jest u nás málo členů, ve schůzi bylo jich ještě méně a tak mnohý zastává práci dvou. Přejí vám mnohý zdar a pořadatelsvu listu našeho, aby v nový vešlo rok s novým nadšením a obětavostí i dobrou vůlí.

Václav Blatný, st.

Cleveland, O., 30. listopadu.

Stále ze všech stran čteme jak se všude pracuje, jaká pilnost počala po letních prázdninách v Sokolovnách. Ale co to? Že o nás nic, vždyt' my také pracujeme, jest to vina dopisovatele anebo členstva, které tak jak se říká, trochu živoří.

Nechtěl bych nahlédnouti do vnitřní práce v některých jednotách, kdy často dopisovatel tlustými písmenami oznamuje co se vše dělá. Ale málo kdy vidíme co se má dělat a nedělá se, aneb co se dělá a nemá se dělat, málo kdy kritizují dopisovatelé tu malou činnost u sboru a právě tím se stávají nečinnými. Chci jednoduše podotknout, že ta činnost sokolská zde vůbec pokulhává asi ve všech sborech. My víme z přesvědčení, že náš sbor Cleveland není v činnosti zrovna nejposlednější, at' jest to v tělocvičce, v závodech, ba i trochu v přednáškách, ale přece nejsme spokojeni. Jsou některé sbory starší, bohatší na členstvo i finančně ale častokrát jejich mohutnost se nemůže rovnat s naší činností.

Celé léto se říkalo, že jest již třeba abychom nějakou práci započali, čím bychom mohli povzbudit myšlenku sokolskou zde v Clevelandě. Ne jen u našeho sboru ale i od druhých sborů zdejších nám byla slibovaná činnost větší, že budeme pořádat přednášky jednotlivě i společně. Ale s politováním čekáme a myslím, že budeme čekat celou zimu, a možné, že nepříjde ani dotaz na který den chceme přednášku pořádat. Nechci odsuzovat nikoho dříve, ale jest přáním naším, aby se nám dostalo nějakého překvapení. Máme častokrát mnoho návrhů a řečí, ale obyčejně málo skutků.

V měsíci říjnu jsme pořádali večírek, kde nám br. E. Šlapák a sokolka E. Bernhardova, účastníci na V. sletu sokolském v Praze, chtěli povědět o dojmech svých. Sokolka Bernhardova nebyla přítomná a br. Šlapák, který se účastnil také závodů, vyprávěl co vše pěkného i smutného zažil na té dlouhé cestě. Návštěva při večíru jako vždy slušná: 12 sokolů, 2 hosté a asi 12 sokolek, úhrnem 26 osob navštívilo večírek pořádaný na uvítání našich zástupců na V. sletu. Také činnost co? Nyní máme na programu veřejné

cvičení, které se bude pořádat jako vždy na nový rok odpoledne. Tentokrát bude pořádáno ve Slovenské Síni, která jest nově postavena a bude nám lépe vyhovovat ku veřejnému vystoupení, nežli naše Sokolovna, která byla vždy příliš malou pro veřejná.

Ale máme zase tutéž bolest jako při všem jiném, my chceme vše od náčelníka a on k tomu vystoupení žádá si cvičence. Víím, že náčelník náš žádá mladé členy, ba i starší, aby hlavně i prostná cvičení se naučili, tak aby bylo vidět, že jest náš sbor spolkem tělocvičným, aby nemuselo se vystoupit v tak prostorné místnosti s jedním nebo dvěma čtyřstupy. Ale vše to pobádání jest marné a liknavost zůstane naším hešlem.

Obdivuji se častokrát, že někteří rodiče uznávají tělocvik jen pro mladé, ano že jest tělocvik zdravý, ale při tom zapominají na své vlastní zdraví.

Myslím, že již jest nevyšší čas, abychom to stálé ukazování jeden na druhého, že nepracuje, zanechali a všichni se chopili práce, at' jest již práce jakákoliv, jen když bude sloužit pro dobro a čest sboru našemu a celé myšlenky sokolské. Nemysleme, když se necháme zapsat ku sboru sokolskému, že již jsme sokoly a tím že jest vykonáno vše. Sokolské sbory vyžadují členy pracovitě a obětavé. Budou-li všichni členové takové vlastnosti mít, pak bude každý sbor sokolský jedním z nejlepších spolků vůbec.

Paže tuž, vlasti služ!

Na zdar!

Polda Vsetečka.

Chicago, 30. listopadu.

Drahý bratře: Mám toho v sobě hodně zadrženo, tolik, až mne to dnes po přečtení útoku v "Rozhledech" na Tebe skomponovaném přinutilo psát, ač jsem se tohoto výkonu po více než rok skoro štítil. Vina ovšem je také trochu na Tvé straně. Proč jednoduše "zkrátka a moudře" nenapíšeš prof. Masaryk, protestant, člověk poutaný svým protestantstvím — které u porovnání s katolictvím a jinou lidstvo ujařmující pověrou jest čert jako ďábel — není a nemůže býti pro nás svobodomyšlné či dle nové mody "volné" lidi žádnou autoritou a jen pošetilý člověk mohl by od něho očekávat poučení nějakého o tom pro nás důležitém předmětu. On jsa členem církve (at' ta se již jmenuje jakkoli) stojí docela mimo naše řady, jest nám cizí a cizí mu tím jsou následkem toho i cíle, k nimž my chceme se dopracovati. Bláznovstvím čirým bláznovstvím musí proto býti očekávati od něho nějakého ujasnění, správného výkladu neb dokonce poučení o svobodomyšlnosti. Jeho přednášky zde jsou vším jiným než tím. To co v nich pověděl mohl přednésti před jakýmkoli shromážděním, buď smíšeným neb třeba nějak pravověrně věřícím. Však pro shromáždění lidí svobodomyšlných to nebylo to pravé a tudíž vhodné. Proto také nebylo vhodným, aby Svaz svobodomyšlných přednášky jeho tiskem vydal, když peněz není nadbytek, i mohlo by se za ten náklad poříditi, co by myšlenku naši důrazněji fedovalo.

Pokládám to vůbec za nešťastný nápad chtít, aby páni z Čech nám vyjasňovali zde naši svobodomyšlnost, když přece ta naše zde dávno nad jejich doma vynikala a vyniká. Mám za to, že mělo by se dít naopak, že v Čechách potřebují od nás mnoho poučení i že my jsme jim příkladem (ne oni nám), jehož měli by následovati. Co byla v Čechách svobodomyšlnost a čím tam posud jest a kdo byli a jsou její tam vyznávači? A jak vypadá to v tom ohledu zde? Krátká na to jest odpověď. V Čechách se svobodomyšlností sáhají, koketují a baví, vážně ji však nebrali a neberou, až na velmi řídké ojedinělé výjimky. Prakticky k životu vážnému, účelnému a zušlechťujícímu a vychovávajícímu ji tam nepřivedli.

My zde běheme svobodomyšlnost z vážné a praktické stránky a dle toho také snažíme se život svůj a veškeré své konání řídit.

Státními zákony v Čechách zaručena jest svoboda vyznání náboženského. Nikdo tam není nucen býti katolíkem či něčím jiným. Každému tam dovoleno a svobodno ohlásiti příslušnému úřadu vystoupení z církve a státi se člověkem volným. Sám jsem tak před lety učinil a procedura ta byla velmi jednoduchou a rychlou.

Nuže, kolik těch svobodomyšlných pánů v Čechách se již zřeklo příslušenství katolické církve? To by snadno spočítal.

Náš Vojta Náprstek a nedávno zemřelá Josefina Náprstková, byli čestné výjimky mezi těmi pouze ústy a pro efekt vyznávající svobodomyšlnosti. A byl to nepopíratelně právě vliv pobytu Vojty Náprstka zde v Americe, že bral svobodomyšlnost vážně, po americku, abych tak řekl, i že dal svému přesvědčení celým svým životem výrazu, pro který však páni "svobodomyšlní" v Čechách neměli porozumění, aby jej následovali, za to měli pro něho dosti posměšků, pokládali jej za krenka. Vzorem těch pravých "starokrajských" svobodomyšlníků jsou jiní, již velmi často pro efekt hřímali proti Římu, vytahující jako starý Kopecký na komedii dřevěné panáčky, staré Husity a Tábory, a při tom zůstali po celý život pravověrnými katolíky a v poslední své vůli si vyžádali, aby byli pochováni na katolickém hřbitově u katolického kostelíčka — a tedy po katolicku.

Porovnejte Vojtu Náprstka s nimi a tím jste porovnali českého člověka svobodomyšlného zde v Americe a české lidi mnohé také svobodomyšlné v Čechách. Proč ti páni svobodomyšlní v Čechách nedají si radši název rejparů katolíci, ale jen příležitostně rejparů, a to jen tak daleko, aby si tím neškodili; věru my zde, kteří bereme vážné věci vážně, nepochopujeme.

A od takových pánů měli bychom my zde žádati poučování, tot' bychom už museli býti úplně zbankrotělí, aby nás co podobného mohlo napadnouti.

Kdo jsa Čechem, pozná dějiny národa českého v patnáctém, šestnáctém a sedmáctém století a zůstane přes to vše katolíkem, ten své Češství bere na velmi lehkou váhu, a je-li při té lehkomyšlnosti ještě tak pošetilý, že dovolává se Husa, Žižky a Komenského, a jiných, ten se jim jednoduše rouhá co Čech i rouhá se zároveň co katolík. Jest to jednoduše člověk pleva, ani pulec ani žába.

Takových také svobodomyšlných se chraíme, ti jsou příkladem odstrašujícím a hnusí se nám přímo.

Oproti takovým jest nám nevědomý, nepravými výklady českých dějin na scesti svedený katolík, který věří, že církev katolická byla požehnáním a spásou pro český národ, člověkem úcty a vážnosti hodným, mužem charakterním.

Tolik na vyjasnění té naší česko-americké svobodomyšlnosti, jež nepotřebuje pro poučení žádných protestantů neb nějakých jen příležitostně rýpavých katolíků z Čech.

Dr. K. Štulík.

New York, 30. listopadu.

Mnohdy člověk zapomene i na to nejdůležitější co ve schůzi naší pečlivě přetřásati by se mělo. Tak zejména měl jsem svatosvatě v úmyslu, že v nejbližší schůzi podám návrh, aby jednota naše vyzvala Výk. Výb. N. J. S., by podal jménem všech sokolů protest od Washingtonu proti vládě uherské, která od 6. října uvěznila a dosud v žaláři drží borce Fr. Polakoviče z Chicaga, který ač opatřen průvodním i občanským listem Spoj. Států, i s penězi vše to mu odňato bylo, když navštívil nemocnou matičku svoji ve Slanicích v Uhrách, u příležitosti 5. všesokolského sletu v naší zlaté Praze. Jak pravím, v bouřlivé debatě, která ve schůzi ná-

sledovala a jak had k nekonečnosti se protahovala, rozmrzen opustil jsem schůzi o tak se stalo, že i na důležitý návrh jsem úplně zapomněl. Však prozíravý a vždy všude k službě sokolské ochotný pořadatel "Sokola Amerického", bratr Dr. Rudiš-Jičínský, jak právě se z denních N. Y. Listů dočítám, pozvedl první protest ve prospěch uvězněného nevinného sokola-Slováka, a zaslal jej na příslušné místo jménem všech našich i slovenských sok. jednot ve Spoj. Státech. Za mužný a v pravdě sokolský čin zasluhuje uznání i dík Dr. Jičínský, který rázně zakročil tam, kde jednoty pozapoměly.

Jako dopisovatel jsem povinen každou schůzi sledovati, abych mohl stručně a správně o nás se rozepsati a tak obrázek činnosti naší i jiným jednotám ukázati. Pokládám schůze sokolské za úplně volné, kde každý člen bez rozdílu úplně má právo volně se vyjadřovati, kde každý bez urážlivosti může proto komukoliv i třeba proti všemu mluvit, zdali mu rozum tak velí, on může kritizovati kterýkoliv výbor aneb odbor, může se směle a přímo tázati na vše, co se mu v hlavě nesrovnává, ale tolik každý sokol měl by míti na zřeteli, že vše to bez urážek celku aneb jednotlivců, bez špiček a narážek na někoho se díti musí. Jsme bratři volní a řečneme si do očí co na srdci máme, a po vysvětlení bud' me opět nerozluční. Nenechme to své já na sobě tak viděti a nepokojujme třeba i žertem jiné, mohlo by to celku někdy škoditi. Kdo v posledních dvou schůzích byl, dá mi za pravdu . . . !

Jsme nuceni okolnostmi nalahavými upustiti od zamýšlených přednášek až do konce února. To však by nám nevadilo, jestliže přednáškový výbor se o řečníky postará, aby nám v některé schůzi přednášeli. Tak náš dlouholetý člen, sok. V. W. Wojtišek, hned z jara přislíbil přednáseti o "Tomáši Jeffersonovi" a že sok. Wojtišek jest přednášeč dobrý, těšili jsme se naň. Jednu schůzi byla návštěva členů slabá, druhou schůze příliš dlouho trvala, a tak stalo se, že jsme o přednášku jistě zajímavou přišli. Pozveme-li řečníka do schůze, ohlasme to v časopise a zkrát' me po nejdůležitějších řízeních schůzi tak, aby od 9. do 10. hod. čas věnován byl pouze přednášce i nám. Však nahradili jsme našim krajanům již v letě to co v zimě postrádali budeme. Přednášky prof. Masaryka jakož i dra. Bartoška jsme měli a tak, že každý bez platu mohl je slyšeti. A přednáškový výbor jistě si pojistí, kdyby některý vynikající Čech nás opět navštívil.

Každý pátek před evičením na nářadí jest evičení reje a každý sokol, který se zavázal slovem svým účastniti se reje, musí zkoušky pravidelně navštěvovati, tak aby krásná složitá rej sestavená br. náčelníkem pro sokoly a br. Martynem pro sokolky, společně bez vady provedena býti mohla na maskárním plesu našem. Půl hodiny týdně věnovati může každý člen, který ples náš navštívit hodlá, a platně tak přispěje k velkolepému dílu, na které i sta jinonárodově se rádi dívají.

U nás zvolili jsme výbor, který by přemýšlel a projednal všechny důležité otázky, které na příštím sjezdu v Detroit projednati se mají. Že velice důležité změny se stanou, jest jisté a proto zvoleni naši nejlepší činovníci, aby přinesly do jednoty hotové návrhy týkající se celku a po schválení pak, aby podány byly tisku našemu. Čas kvapí, chutě k dílu!

Tento měsíc pořádána bude opera "Žebravý student" 25. pros. a sylvestrovský ples Příznivkyň a manželek sokolů 31. prosince. Na dny ty každý jde s rodinou se pobavit a chce-li ušlechtilou zábavu zažít, jdi do shora uvedených zábav a spojiš tak příjemné s užitečným. Též novoroční divadlo bude jistě členy našimi hojně navštěveno.

Vánočnímu výboru severočeskému povoleno v poslední

schůzi 25 korun pro dívky chudé a i listina sběrací, která je v Sokolovně vyložena, zajisté nebude poslána zpět prázdná. Též \$25 povoleno co vánoční dar spolku "Lidumil", který každoročně v roce novém odevzdává dary a příspěvky různých spolků nemocnicím, kde trpí Češi vždy obsluhu i lékařskou pomoc žádají. Náš malý příspěvek měl by hodně býti následován spolky českými.

Na zdar!

Michael Kafka.

VI. ZPRÁVA CVIČITELSKÁ

za dobu od 26. srpna do 9. října 1907 z jednoty Bruno, Prague a Brainard, Neb.

Výkaz o návštěvě v Bruno.

Zapsaných evičenců 6, úhrnná návštěva ve 14 evičeních 56, průměrná na 1 evičení 4 evičenci.

Cvičenci účastnili se počtu evičení následovně: Ant. Blatný 14krát, V. Blatný 10krát, Ad. Hlaváč 12krát, V. Novotný 10krát, Jar. Máca 7krát, Albín Novotný 3krát.

Zapsaných evičenců v Prague 16, úhrnná návštěva v 15 evičeních 159, průměrná na 1 evičení 10 evičenců.

Zapsaní účastnili se počtu evičení následovně: Fr. Brož 15krát, Jan Jiřík 14krát, A. Vlasák 14krát, A. L. Vlasák 14krát, K. Kotek 13krát, Aug. Kašpar 13krát, T. Vlasák 13krát, Mil. Pabian 12krát, J. Drozda 9krát, Fr. Tichý 8krát, Ot. Texl 8krát, Fr. Vlasák 8krát, Jos. Palenský 6krát, Jos. Kučera 5krát, Václ. Pop 4krát, Ferd. Bělý 3krát.

Zapsaných v Brainard 12, úhrnná návštěva v 9 evičeních 61, průměrná na 1 evičení 6 evičenců.

Zapsaní evičenci účastnili se evičení následovně: Fr. Kostka 9krát, Vinc. Pejda 8krát, E. Sobota 6krát, Fr. Fiala 5krát, E. Krepčik 5krát, K. Kavalec 5krát, P. Piny 4krát, H. Auspach 4krát, M. Piny 4krát, Fr. Veleba 4krát, Jiří Smrč 4krát, J. Sedlák 3krát.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb., čítá nyní 20 členů. Sbor dříve počtem byl silnější, však stavba nové tělocvičny zastrážila mnohé studenější a ti rychle od sboru odstoupili až zbyl jen skrovný počet těch věrných. Divno mně bylo počínání toto — stavbu ve schůzi odhlasovat a nyní ze sboru utíkat, tot' věru jednání nesokolské.

Počet evičenců jak ze zprávy vidno, byl skrovným. Cvičení odbyval jsem nejdříve venku, později laskavostí br. Kříže popřáno nám trochu místočka v jeho skladišti kočárů.

Z nářadí mají hrazdu, bradla, koně, vše ku skokům prostým, vyjma do hloubky, skok o tyči a kužele. Činovníkem jedním z nejlepších u sboru toho jest br. V. Blatný, jenž nešetří námahy, ani času a hledí, aby stavba Sokolovny byla co nejdříve dohotovena.

Těl. Jed. Sokol Praha, Neb., čítá 50 členů. Z nářadí mají následující: hrazdu, 2 bradla, koně, kužele, břemena, pár končírů, vše ku skokům prostým, vyjma do hloubky a skok o tyči. Před příjezdem mým se u jednoty té delší dobu neevičilo. Nyní jak ze zprávy lze viděti, počet evičenců i návštěva dosti obstojná a vyhlídka do budoucna příznivá. Vždy před evičením členstva odbyval jsem evičení žáků v průměrném počtu 12. Poměry u jednoty té jsou spořádané — jen jedno jest si přát, aby členstvo ve evičení zase neocháblo, což při schopnosti cvičitele br. T. Vlasáka státi by se nemuselo.

T. J. S. Český Lev, Brainard, Neb., čítá nyní 20 členů. Z nářadí mají: hrazdu, bradla, koně a kruhy. Cvičení s nimi odbyval jsem pouze 9krát, z příčin, jež nerad zde uvádím. Předně konal jsem tam mnoho cest nadarmo, za druhé členstvo tamnější vyjma snad dvou o evičení nedbá. Špatná vyhlídka do budoucna pro jednotu tuto — v místě,

kde již cit pro češství odumírá a členové sami o zachování ho se nestarají. Stěžují-li si na malou návštěvu cvičení, vždy dostávám odpovědi, jež i veřejně v listu se udává, "že hoši zaměstnaní celý den na poli, u večer do cvičení nemohou přijít." To vyhlíží tak, jako by tělocvik byl jen pro ty, již něčeho nedělají.

Často také slyším "mám mnoho práce, nezbývá mi času na cvičení". Bratři, za ten čas co zde působím, naučil jsem se znáti poměry bratrů zdejších, takže mohu směle říci, že jsou to "vyhýbavé odpovědi."

Jest však třeba více lásky, více citu k tělocviku, a ty až každý bude mít, zařídí si svou práci tak, aby dvakrát týdně cvičení navštívit mohl. Jen lásku a pochopení k věci naší, pak činnost dostaví se sama a tělocvičny budou plny.

Na zdar! Franta Slavětinský, spol. cvič. Záp. Ž. Wilson, Kans., 25. října 1907.

ZÁPIS Ú. V. ŽUPY SEV.-VÝCHODNÍ.

Schůze mimořádná, dne 24. dubna.

Schůze tato byla svolána za účelem vyslání boreů k V. sletu všesokolskému, kteří se museli podrobit zkoušce 21. dubna dopoledne tohoto roku.

Schůzi zahájil starosta Jos. Štíbr za přítomnosti všech členů. Do zkoušky se nedostavil Vác. Štíbr, omluven, Al. Urbanec, Gus. Kašpar, neomluveni.

Též se účastnil náčelník Vác. Třeška z Detroit.

Zkoušce se podrobili: Emil Šlapák od Sokola "Cleveland", Václav Hořica od Sokola "Čech" a Ant. Kos od T. a P. J. Budivoj. Cvičily se výkony vyššího oddělení, a shledáno, že ani jeden výkon nacvičený nemá, pouze sok. Šlapákovi možno ony výkony docílit, a tudíž po velké debatě usneseno, vyslati ony bratři do nižšího oddělení a sok. Šlapák, že zná svoji povinnost.

Dále se má dopsati T. a P. J. Budivoj, že br. Ant. Kos byl zvolen boreem, též i oněm boreům se má dopsati, že jsou zvoleni s tou podmínkou, zdaliž by své povinnosti nedostáli jsou nuceni náhradu zpět Župě navrátiti, kterou obdrží. Br. jednatel má ihned na ložní listek peníze zaslati.

Pak dán návrh a jednohlasně přijat, aby se zároveň odbyla řádná schůze, jelikož se neočekává důležitého jednání, a br. starosta nařizuje přečtení zápisu minulé schůze.

Schůze řádná, dne 24. dubna 1907.

Zápis minulé schůze čten a přijat s opravou br. Voťpky, protože bylo psáno, že byl neomluven. Jakož že usneseno bylo pořádat místní závody v období a sice vnitřní.

Pak čten dopis Vác. Třešky z Detroit, v kterém oznamuje, že náčelnictví přijímá. Další informace, jež žádá, má jednatel vysvětlit, zároveň se má požádat br. Třeška, aby zápisky z cvičitelského sjezdu vyzvedl od br. Eisnera a zaslal sám na patřičné místo, zdali br. Eisner tak dosud neučinil.

Dopis od V. V. N. J. S. čten a přijat, jakož i zasláný diplom pro T. J. S. Tyrš v Newburg, O., která má býti uvedena do N. J. S. Uvedení má na starosti Vác. Štíbr 27. května t. r.

Druhý dopis od V. V. N. J. S. čten a přijat, stranou zvolení zpravodaje místního. Nežli se zpravodaj zvolí, má se dopsati V. V. zdali má na starosti místo, aneb celou Župu. Zvolen výbor: Jos. Štíbr, Fr. Cais a Gus. Kašpar, který má na starosti zakoupit americký prapor, který od našich dítek v pozdrav má zaslán býti mládeži české do vlasti.

Vác. Štíbr a Jos. Jílek oznamují, že našli knihy v úplném pořádku.

Příjem: žádný.

Vydání.

Na ložní listky pro tři borece.....	\$300.00
Dennice Novověku za papíry a obálky.....	4.75
Náhrada boreům vyslaným na V. slet.....	119.10
Cestovné br. Třeškovi do Clevelandu ku zkoušce boreů	5.50
Cestovné br. Jos. Štíbrovi do Lorain, O.....	1.00

\$431.25

Emil Šlapák.

Ze dne 20. července.

Schůze musela být dvakrát odložena pro nedostatek členů tak i tentokrát byla odložena a sice těmito členy: Jílek, Panka, Urbanec a Jísy. Ujednáno tolik, pakli se nedostaví členstvo v čas a všichni, aby byly požádány sbory zvoliti si činovníky schopné této práce.

Na zdar! Frank Jíše, zástupce tajemníka.

Schůze řádná, dne 29. srpna.

Schůzi zahájil starosta Jos. Štíbr.

Náměstek Vác. Štíbr vítá nadšenými slovy navrátilivší se bratry ze staré vlasti, a žádá je, aby rozšiřovali jejich poučení co nejvíce, které jen pro dobro a blaho všem nám k další činnosti sloužit bude.

Br. Vác. Štíbr a Fr. Cais oznamují, že byli omluveni za nedostavení se do poslední schůze.

Jelikož st. Jos. Štíbr a jed. E. Šlapák odecestovali na V. všesokolský slet do staré vlasti, další župní výbor se usnesl, aby schůze řádné neodbyval.

Br. Ant. Panka jako pokladník podává záruku na \$200.

Br. V. Hořica odevzdává župě lípový věnec, II. cenu, již obdržela četa na V. všesokolském sletu v Praze sestavená z následujících bratří: V. Hořica, Cleveland, Vilh. Hruška, Cedar Rapids, Fr. Říha, Omaha, M. Ryska, St. Louis, Ant. Kos, Detroit, Fr. Vůch, St. Louis. Četa tato získala v nižším oddělení 392 bodů.

Br. starosta přijal cenu s největší radostí, a výbor župní děkuje celé četě co nejvřeleji.

Usneseno, aby se onen věnec dal za rám, což má V. Štíbr na starosti.

Zároveň děkuje st. Jos. Štíbr br. Hořicovi za dobytí diplomu jako jednotlivce.

Br. Hořica a Šlapák děkují Župě Sev.-Východní za vyslání jich na V. slet a slubují, že na dále budou v našich kruzích pracovat a se přičiňovat na prospěch věci sokolské. St. Jos. Štíbr oznamuje, že odevzdal prapor co pozdrav dítkám Č. O. S., který byl velice nadšeně přijat, a bude uschován v naší Slovanské Praze.

Pak dán návrh a přijat, aby se odbývaly župní schůze čtvrtou středou mimo neděle na nějaký čas.

T. J. S. Tyrš splatila \$50 na mářadí, které Župa zakoupila. Příjem \$50. Na zdar!

E. Šlapák, jednatel.

Schůze řádná, dne 25. září.

Schůzi zahájil st. Jos. Štíbr.

Zápis z minulé schůze přijat s opravou, že br. Hořica se uvolil cenu získanou na V. sletu zarámovat na svůj účet.

Dále čten dotazník z Kolína, kteréhož vyplnění má na starosti jednatel.

Dopis od klubu z Dillonvale, O., čten a přijat. Klub tento mní vstoupit do Župy Sev.-Východní jako sokolský sbor, a žádá nás zdali a jak bychom jim byli nápomocni, a též chce vysvětlení všech podrobností vůbec.

Br. jednatel má odepsat klubu, že nás těší práce jejich založení a požádat je, aby nám sdělili kdy odbývají schůzi, do které bude vyslán delegát a všechny podrobnosti jim

vysvětlí. Dopis jejich jest podepsán 35 členy. Co delegát zvolen br. Jos. Štíbr, a zdali by se týž z nějaké příčiny nemohl účastnit, zvolen br. Ant. Novotný.

Technický výbor podává zprávu, že se sešel a schvaluje, aby se odbývalo veřejné cvičení se závody někdy kolem března, což bude u sborů zdejších odhlasováno. Tímto míníme pouze clevelandské sbory, které výlohy si samy krýtí budou. Dále dán návrh, aby zdejší sbory odbývaly společně cvičení 4. neděli v říjnu u Sokola Nová Vlast odpoledne. Br. cvičitel u onoho sboru má vypracovat několik oddílů prostných cvičení a zaslat druhým cvičitelům.

Do této schůze se nedostavili Jos. Jilek; omluven, Al. Urbanec a G. Kašpar, neomluveni.

Na zdar!

Emil Šlapák, jednatel.

Zápis ze dne 23. října.

Schůzi zahájil st. Jos. Štíbr za nepřítomnosti následujících: Fr. Cais, omluven, Aug. Votýpka, Aug. Kašpar, Ant. Novotný a Fr. Jiše, neomluveni.

Zápis minulé schůze přijat jak čten.

Dopis V. V. N. J. S. čten a přijat. V témž nám oznamují, že T. J. S. Podlipný v Detroit žádá o přestoupení do Vých. Župy, jelikož župní výbor s nimi nejednal správně hlavně k vůli boreům atd.

Usneseno, aby se dopsalo V. V., že nevíme kdy jsme T. J. S. Podlipný jakýmkoliv způsobem se nezachovali, a tudíž žádáme jasné vysvětlení proč od Župy Sev.-Východní odstupuje.

Dopis náčelníka V. Třešky čten a přijat. V témž dává výrazu radosti, že bratři obstáli na závodě V. sletu.

Též různé pokyny nám br. Třeška poskytuje; zároveň se táže zdali župní výbor miní pořádat příštím rokem závody, aby jsme se mohli v čas řádně připravit a dokonale vystoupiti. Usneseno, aby br. Třeškovi byl zaslán vřelý dík za jeho ostrážité jednání. Br. jednatel má náč. br. Třeškovi oznámit co zde jest podniknuto o společném vystoupení, a že župní výbor žádá náčelníka o dobrozdání, zdali se mají pořádat závody neb veřejné cvičení o sjezdu v Detroit, aneb v Allegheny, Pa., kde tamnější bratři též podobné vystoupení si přejí, dle ústní zprávy br. Jos. Štíbra.

Dopis klubu z Dillonvale, O., čten a přijat. Sděluje se, že br. Jos. Štíbr se do jejich schůze nedostavil, jakž byl očekáván. Žádají tedy znovu. Usneseno, aby příští neděli 27., kdy klub odbývá zase schůzi, si br. Jos. Štíbr vzal tuto záležitost k vědomí. Na zdar!

E. Šlapák, jednatel.

ZÁPIS

Ú. V. Župy Stř. N. J. S., č. 43., ze dne 18. listopadu 1907.

Náč. V. K. Triska zahájil schůzi. Nepřítomni Šedivec, Vimr, St. L.; P. Pitha, Mt. Pl. Zápis z minulé schůze čten a přijat, jak zněl. T. J. Sokol E. St. Louis vysílá zástupce br. Plamínka, který v této schůzi byv přítomen, uvítán a lku celkové práci pozván byl. Společné cvičení v E. St. L. podloženo bylo na 1. prosince, jelikož nebylo lze na prvé datu obdržeti místnost. Výk. Výb. zasílá odpověď, kde jest nám ohledně mimoř. závodů řídit se dle hlav. stanov. Náčelník V. K. Triska učiní dotaz na V. V. ohledně diplomů N. J. S. pro ceny. Jednatel dopíše Sok. Praha na jich dotaz ohledně určitosti a doby pořádání mimoř. žup. závodů. Usneseno, by jednatel odepsal sboru Sok. Tyrš v Cedar Rapids, že závody zmíněné konány budou v první polovině měs. června 1908 a že sbor ten jest pověřen určití výbor, jenž by ustanovil datum a místo pro závody a se řídil přesně dle stanov N. J. S., připomínaje si správnou šetrnost a obezřet-

nost u počínů všech, příprav a prací; br. župní náčelníci budou spolupracovati. Zástupce sboru E. St. L. přebírá 50 sletových pohlednic k rozprodeji; 60 jich posud na ruce. Po té rozpředen hovor o nových závodních způsobech na podnět br. Fr. Vucha, náč. Sok. St. L., a o založení tělocvičné školy v E. St. L. — Slovanská Lípa zasílá poplatek za I. a II. půlletí 1906 v obnosu \$17.85. Vydej žádný.

Na zdar!

Frant. Široký, jednatel.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC LISTOPAD 1907.

Listop.

Příjem.

4. T. J. S. Crete, Neb., za III. 1907.....	\$20.40
4. T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y., za III. 1907....	22.20
4. T. J. S. Svornost, N. Y., za III. 1907.....	17.40
4. Za deset zpěvníků od br. Št. Kostky.....	1.60
4. Za vstupné od T. J. S. Horník, Dillonvale, O.....	10.00
6. T. J. S. Hvězda Záp. v Black Wolf, Kans., za II. a III. 1907	26.20
6. T. J. S. Timken, Kans., za II. 1907.....	2.20
7. T. J. S. So. Omaha, Neb., za III. 1907.....	27.60
8. Za ohlášku v "Sok. Amer.".....	8.00
8. Za ohlášku v "Sok. Amer.".....	8.00
8. Za ohlášku v "Sok. Amer.".....	6.00
12. Za těl. knihy od M. Getting, Allegheny, Pa.....	1.83
12. Za ohlášku v Sok. Amer.	10.00
12. T. J. S. Ord, Neb., za II. a na III. 1907.....	9.40
14. T. J. S. St. Louis, Mo., za II. a na III. 1907.....	71.40
14. T. J. S. New Bedford, Mass., za III. a na IV. 1907	15.00
14. T. J. S. New Bedford, Mass., do fondu pro sjezd za r. 1907	2.90
19. T. J. S. Newark, N. J., za II. a III. 1907.....	35.40
19. Za předpl. na S. A. od D. A. Sok. v Elisabeth, N. J.	75
19. T. J. S. E. St. Louis, Ill., za III. 1907.....	12.40
19. T. J. S. Mt. Pleasant, St. Louis, za II. a III. 1907..	24.70
20. T. J. S. Westfield, Mas, za II. a na III. 1907.....	13.60
23. Předpl. na Sok. Am. od M. Poláčka, Pittsburg, Pa.	75
23. Za ohlášku v Sok. Amer.	10.00
30. Za Památník N. J. S. od P. Churaň, Chicago.....	1.25
30. Za těl. knihy, br. Kar. Šindeláře, N. Y.....	18
30. T. J. S. Prague, Neb., za II. a na III. 1907.....	31.30
30. T. J. S. Lorain, O., na duh z r. 1906 za I., další zpráva není	24.60
30. T. J. S. Tábor, Chicago, za II. 1907.....	46.90

\$ 461.96

Hotovost z minul. čtvrtletí.....\$5,704.71

Úhrnem \$6,166.67

Listop.

Vydání.

4. Za cuty z měsíce března pro S. A., Knoxville Engr. Co.	\$ 7.60
4. Doplatek za cuty pro S. A. na účet ze dne 7. srpna t. r.	40
4. Za cuty pro S. A. ze dne 2. října t. r. Powers Photo Engr. Co., N. Y.	25.60
4. Za cuty pro S. A. ze dne 31. říj. t. r. Powers Photo Engr. Co., N. Y.	16.41
4. Náhrada za 9 cest do schůze V. V. br. Vinc. Zvoníkovi	2.34
4. Náhrada za 8 cest do schůze V. V., br. Štěp. Kostka	2.08
7. Za 5056 výtisků S. A. s výpr. a pošt. pro říjen t. r. \$257.87 a za 300 psacího papíru a 250 obálek s tiskem, Národ. Tiskárna, Chicago.....	261.12

4. Za 3 dny s 27 kresbami obrazů pro rej, br. F. Lierovi	9.00
4. Za desky pamětního listu pro republiku francouzskou a dva věnce na hrob Fuegnera za Tyrše v Čechách	94.30
4. Za ztrátu času a cestovné při uvedení T. J. S. Vyše- hrad do N. J. S., br. J. Pecivál	8.50
25. Vrch. poř. S. Am. za listopad, Dr. J. Rudiš-Jičínský	30.00
25. Výp. poř. S. Amer. za listop., Ant. Haller	10.00
25. Výp. poř. S. Amer. za listop. t. r. Jos. Čermák	10.00

Úhrnem\$477.35

Příjem \$6,166.67

Vydání 477.35

Hotovost\$5,689.32

Fond pro příští sjezd v Detroit, Mich.	\$1,245.22
Fond pro běh cvičitelský	42.85
Na darech T. J. S. San Francisco, Cal.	11.50
Základní fond Nár. Jed. Sok.	300.00

Na Germania Savings Banku.....\$2,450.00

Na Dry Dock Savings Banku..... 2,450.00

Hotovost v pokladně Nár. Jed. Sokolské.... 789.32

Úhrnem\$5,689.32

Následující sbory žádám, aby mně zaslaly zprávy za druhé a třetí čtvrtletí: T. J. S. Howells, Neb., T. J. S. Omaha Neb.; T. J. S. Oklahoma City; Sokol Lorain, O.; Wilber, Neb.; T. N. P. Sb. Paní a Dívek v New Yorku. — Za I., II. a III. T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, Ia. Za III. čtvrtletí T. J. S. Dodge, Neb.; Plzeňský Sokol, Chicago; Brainard, Neb.; T. J. S. Tábor, Chicago; Bruno, Neb.; Philadelphia, Pa.; Timken, Kans.; Praha, Okla.; St. Paul, Minn.; Sokol Čech, Cleveland, O.; Sokol Cleveland, Cleveland, O.; Nová Vlast, Cleveland, O.; Plattsmouth, Neb.; Sokolky Omaha, Neb.; Long Island, N. Y.; Newark, N. J.

Doufám, že jmenované sbory tohoto vyzvání si náležitě povšimnou a zprávy v čase nejkratším zašlou.

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

FINANČNÍ ZPRÁVA ZÁBAVNÍHO VÝBORU ZE ZÁVODŮ ŽUPY VÝCHODNÍ,

ze dne 1. a 2. září 1907.

Newark, N. J., 21. října.

Příjem:

U vchodu za vstupenky v neděli a v pondělí.....	\$134.00
Za lístky od členů.....	59.00
Za nálevnou v neděli a v pondělí.....	337.35
Za občedy, zákusky a večeře.....	182.25
U kola Štěstěny v pondělí.....	152.86
Za zmrzlinu v neděli a v pondělí.....	32.50
Z kuželníku v pondělí.....	55.56
Za povolení stanu s cukrovím, hůlkami a střelnice..	10.70

Činí dohromady\$964.22

Vydání:

Za hudbu, koncert, průvod a letní zábava....	\$184.00
Za park Theo. Kemper.....	90.00
Br. Fr. Lier za tisk vstupenek a plakátů.....	33.25
Buob Bros. za tisk 2000 oznámkových lístků.....	3.75
Oznámka "Newyorských Listů".....	15.00
Zpravodaj "Evening Star".....	1.00
Za velký oznamovací nápis Ch. Links.....	3.20
Za nápoje Theo. Kemper.....	113.15

Za doutníky J. B. Mojžíš.....	21.00
Za doutníky Theo. Kemper.....	1.50
Za 20 gal. zmrzliny C. Rickershauser.....	20.00
Povolení města (License).....	20.84
Obsluhovači při výčepu v neděli a v pondělí.....	28.50
Strážník v neděli a pondělí.....	9.00
Dovoz náradí G. Gritchett.....	6.00
Za roznesení plakátů a oznámkových lístků.....	2.40
Za ceny a lístky ku kolu Štěstěny.....	80.40
Za občedy borců, sokolek, soudečů a počtářů.....	42.70
Maso, uzenky, grocerní a zelenářské zboží, pečivo atd.	104.19

\$790.18

ZÁPIS O SCHŮZI VÝK. VÝB. N. J. S.

New York, dne 2. prosince.

Starosta F. Martyny zahájil schůzi. Ze členů scházeli: V. Zvoník a sestra A. Veselá.

Zápis o minulé schůzi čten a přijat.

Jednatel oznamuje, že obdržel rozličné tělocvičné knihy z Čech a předkládá účet za tytéž v obnosu \$14.83, který byl vyplacen.

T. J. S. Říp, Allegheny, Pa., žádá rozličné tiskopisy a tělocvičné knihy; ponecháno jednání k vyřízení.

T. J. S. Cleveland zasílá dopis, v kterém vyslovuje svou nevůli proti rozličným článkům v "Sok. Am." a sice prý stran nějakých osobních polemik a nájezdů a obzvláště proti článkům týkajícím se prý Matice Vyššího Vzdělání a žádají V. V. N. J. S., by hleděl zamezit. Usneseno dopsat T. J. S. Cleveland, aby záležitost tuto ponechal do příštího sjezdu.

Vrchní pořadatel br. J. Rudiš-Jičínský zasílá obšírný dopis, v kterém žádá V. V. N. J. S., aby mohl zpracovat brožurku s rozličnými vyobrazeními do osvětové a národopisné výstavy do Prahy. Usneseno žádosti této vyhověti.

Vrchní náčelník br. A. Haller zasílá obšírný dopis, ve kterém se rozepisuje o pracovníku pro zakládání sokolských sborů v Texas. Zároveň si stěžuje na rozličné sbory a obzvláště na Župu Západní stran zasílání zpráv, udává, že ze Župy Západní neobdržel ani jedné zprávy náčelnické a tak je liknavostí tou v uveřejnění své zprávy náčelnické zdržován. V. V. N. J. S. souhlasí s br. Hallerem a vyzývá Župu Západní, aby sbory její povinnost svou lépe konaly a se dle stanov vůči zasílání náčelnických zpráv řídily, již vzhledem na poskytnutou jim pomoc V. V. vysláním společného cvičitele. Zachováním povinností svých jen ocenily by vlastní práci celku.

Děl. Am. Sokol z Baltimore zasílá dopis, v kterém žádá V. V. N. J. S., aby jim laskavě oznámil, zdali obě J. J. Král, těsnopisec při posledním sjezdu sokolském v St. Louis, Mo., svou práci řádně vykonal a zdali opis jednání při onom sjezdu V. V. zaslal. V. V. může dát jen jednu odpověď a sice, že obě J. J. Král obdržel honorář jím požadovaný od V. V. N. J. S. Obě J. J. Král se uvolil a zavázal, že zašle V. V. N. J. S. řádný opis jednání z onoho sjezdu, což ale do dnešního dne, ačkoliv již byl o to mnohokrát požádán a sice soukromně i veřejně V. V. neučinil tak a jen vždy odbyl slibem. Uznáváme, že bylo by již na čase, aby obě J. J. Král svému úkolu a závazku, zasláním správného opisu jednání onoho sjezdu učinil za dost a dané slovo a smlouvu vyplnil.

Národní Tiskárna zasílá účet za tisk a výpravu "Sok. Am." za měsíc listopad v obnosu \$208.40, který k vyplacení odkázán.

Vrchní pořadatel br. J. Rudiš-Jičínský oznamuje, že zaslal dopis do Washingtonu v záležitosti br. A. Polakoviče,

Slováka, který vyslán byl jako borec na pátý slet všesokol-
ský do Prahy. Týž byl v Ružemberku uvězněn, ačkoliv se
vykázal, že jest občanem Spoj. Států. V. V. schvaluje kroky
učiněné br. J. Rudiš-Jičínským i souhlasí se zastáním se
onoho bratra.

Br. J. Čermák zasílá účet za rozličné kresby a vyobraze-
ní, jež k vydání knihy jím spracované upotřebiti míní a sice
v obnosu \$61. Účet přijat a k vyplacení odkázán.

Br. F. Martyny oznamuje, že byl požádán vrchním po-
řadatelem, aby vypracoval cvičení sokolek, jež bylo při 5.
sletu v Praze provedeno, tak aby se mohlo v "Sok. Am." uveřejniti. Br. Martyny žádá V. V., aby mu bylo povoleno
obstarat vyobrazení onoho cvičení a pak že milerád žádosti
naš vznesené vyhově. Přijato a br. Martyny si má vy-
obrazení jím požadovaná obstarati.

Následující jednoty zaslaly zprávy a poplatky: Black
Wolf \$26.00; Timken \$2.20; So. Omaha 27.60; Or, 9.40; Tá-
bor \$46.90; St. Louis \$71.40; New Bedford \$15.00, na sjezd
\$2.90; Westfield \$13.60; Prague, Neb., \$31.30; Lorain \$24.60;
Newark \$35.40; East St. Louis \$12.40; Mt. Pleasant \$24.70.

Na to schůze skončena.

M. Grabenstein, zapisovatel.

LISTÁRNA REDAKCE.

J. V. Chicago: Přišlo pozdě do tohoto čísla.

New York: Práce ve fysice jest součin síly a dráhy, po
které síla přemáhá odpor.

V. Tábor: List uzavíráme vždy poslední den v měsíci.
Látky jest nával značný. Odpust' tedy. Ostatně natno
i vyčkati z ohledu, aby soupeř se měl příležitost hájiti. Roz-
umíš doajista.

Sokolka: Ano, přednáška naše ze sjezdu svobodomysl-
ných v St. Louisu, Mo., vyšla v plném znění ve "Western
Medical Review". Opatříme. V úředním záznamu sjezdu
jest pouze v pořadu, naší vinou se však nestalo.

K. L.: Není pochyby, že jedná se o chorobu duševní,
jež se připojuje k záchvatům padoucnice. Odporučíme ti
specialistu v městě vašem, pošli jen známku na odpověď.

R. N.: Jest podivné. Však o tom najdeš dnes doklad
mnohý v tomto čísle. Jest vždycky zajímavé, když z toho
bahna vytáhneš kapra, jenž na vlastní se chytí léčku. To
co posíláš jest trochu "silné", dovolíš-li pozměnit, aby
v souhlase bylo se stanovami uveřejněme i tuto "hádanku".

L.: Ano, zavedl indukci a definici, háje platnost pro-
stého rozumu proti dialekt. podskokům. Proto měl Sokrates
tolik nepřátel mezi sofisty a rhétory i žáky jejich. Asi
470 let před K. Cvičení tělesná znal ovšem též. Pošli a
uveřejníme, však udej plnou adresu.

NOVÍ, ODSTOUPILÍ A VYLOUČENÍ ČLENOVÉ

Bratři tajemníci jsou žádáni, aby zasílali veškerá ozná-
mení nových, odstouplých neb vyloučených členů v čas,
abychom je nejdéle do 6. každého měsíce obdrželi, mají-li
býti v následujícím čísle uveřejněna. jinak bude odloženo
do příštího měsíce. Zasílejte všechna podobná oznámení
přímo tiskárně.

— Do Těl. a Podp. Jed. Budivoj v Detroit, Mich., při-
jati byli: Karel Matyáš a Jakub Sluka.

— Do Sok. Jed. Blesk v Baltimore přijat byl Vlastimil
Šlaich.

— Od T. J. S. Tyrš, Newburgh, O., vystoupili Jan Tu-
háček a Frant. Zborník.

— Z T. J. S. Podlipný v Detroit vyloučen byl Anton
Eisner.

— Do T. J. S. Omaha přijati byli: Martin Šitera, J. Em.
Kroupa, Vác. Vančura, August Drahoš, Václav Kašpar, Jiří
Janovec, Alois Kašpar, Jos. Kobes, Fr. Čadek, Bedř. Bárta,
Method Hruban, Václav Fuks; s přestupní listinou z Okla-
homa City Ant. Petr.

— Do T. J. S. Ord, Neb., přijati byli: Stara Josef, Wis-
da Albert.

— Od T. J. S. East St. Louis odstoupil Jos. Konečný.

— Do Sok. Jed. Philadelphia přijat byl Ferdinand Do-
biš. Vyloučen pro neplacení příspěvků byl Karel Ka-
houn.

— Do T. J. S. Newark přijat byl Frant. Poduška ml.
Odstoupil Fr. Malík.

— Do T. J. S. Fugner, L. I. City, přijati byli: Karel
Polák a Jaroslav Černovský.

— Do T. J. S. New York přijat byl Adolf E. Vlk. Po
vyrovnání odstoupili: Jiránek Václav, Štolba Boh., Hašek
Josef, Nikl Max, Skalník Josef, Woel Henry. Vyloučení
pro neplacení: Vinc. Hejtmánek, Kohout August, Schwarz
Anton, Kostka Frant. Zemřel Antonín Nekola.

— Do Plzenského Sokola v Chicagu přijat byl Josef L.
Tupý. Odstoupil Jos. Biskup.

LISTÁRNA VÝPRAVČÍHO.

Následujícím br. nemůže býti "Sokol Americký" zasí-
lán, dokud nám nebudou správné jejich adresy oznámeny.

Cedar Rapids: Karel Dvořák, 717 S. 1st St. W., nehlásí se.

Detroit: Fr. Kočovský, 568 — 23rd St., od sboru Podlipný,
odejel z města.

Allegheny, Pa.: K. Fridrich, 123 Return Street, odejel
z města.

New York: W. Malinka, 1297 — 1st Ave., od T. J. S. New
York, přestěhoval se.

Fr. Poutník, 640 E. 154 St., od T. J. S. Svornost, pře-
stěhoval se.

Clarkson, Neb.: Václav Dudicha, Marion, Kans., přestě-
hoval se.

Slovanská Lípa, Chicago: Vác. Kejř, 189 W. 12th St., není
takové číslo.

Plzenský Sokol, Chicago: B. V. Nejedlý, 823 So. Harding
ave., není tam.

John Chleboun, 1145 W. 13. St., není takové číslo.

Čechie, Chicago: Jos. Jirásek, 1276 S. Spaulding Ave., není
tam.

T. J. S. Chicago: John J. Svoboda, 729 Douglas Blvd., není
tam.

T. J. S. Tábor, Chicago: Jos. Blažejovský, 835 So. Hamlin
ave., přestěhoval se.

Jos. Schindler, 2007 So. 40. Ave., není tam.

DO DETROIT, MICH.!

Jet' mojí povinností Vám všem, kteří jste mě v mém
neštěstí hmotně i morálně pomohli a podpořili, zejména ct.
spolku Tělocvičné Jednotě Sokol Podlipný srdečně podě-
kovati. Děkuji Vám, jak za spolkovou podporu, tak i za
tu mimořádnou sbírku, kterou jsem od členů Tělocvičné Jed-
noty Sokol Podlipný obdržela, i za Váš zájem, jaký jste
vůči mně i dětem mým projevíli. Přijměte všichni mé srdečné
díky! V úctě Zdeňka Ondříčková.

ADRESÁŘ NÁR. JED. SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku: Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — F. Martyny, starosta, 1329 First Ave.; K. E. Hrbek, nám., 418—420 E. 55. St.; N. Y., Jan Cerný, jednatel, 437 E. 71. St.; Max Grabenstein, taj., 3202—3rd Ave., F. Lier, pokladník, 410 E. 71. St.; výbor tělocvičný: V. Hampl, A. Jahoda a Jan Pavlík; výbor účetní: St. Kostka, Anna Veselá a V. Zvoník. Náčelník A. Haller, 845 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.; podnáčelník Aug. Pesař, St. Louis, Mo. a Fr. Filip, Cedar Rapids, Iowa.

8

Župa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ustřední výbor: Starosta Vác. Linhard, 303 E. 70. St., N. Y. C.; náměstek Josef Rižáček, 3052, 3rd ave., N. Y. C.; jednatel Vojtěch Filip, 19, 3rd ave., Long Island City, N. Y.; pokladník Fr. Malý, 1383 ave A., N. Y. C.; náčelník Ed. Vokál, 167, 3rd ave., Long Island C. podnáčelník Fr. Malý; finanční výbor: Jan Beníšek, Josef Veselý. Schůze od-
bývá se každé 3. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St., New York City. Dopisy necht' jsou zasílány na jednatele.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 815 Monford Ave.

T. J. Česko-Slovanský Sokol v Bayonne, N. J., taj. Jos. Rezanka, 130 Ave. F.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu ve Volkerts Hall, 270—272 Prospect St.; taj. Jan Cervený, 240 3rd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. Sokol, Newark, N. J.; 2. pondělí v místnosti H. Pfeifera, roh 15. Ave. a 9. ul., taj. Al. Rovenský, 52 21st St., Irvington, N. J.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y.; schůze 1. sobotu v měsíci v Národní Budově, 700 E. 166th St.; taj. J. Kolman, 3712 — 3rd Ave.

T. J. Sokol, New York; 2. a poslední pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Jos. Mrstík, 327 E. 71st St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Josef Ladislav, 619 Westmont St.

T. J. Sokol, Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Václ. Kyliš, 6 Sycamore St.

T. J. S. New Bedford, Mass., taj. Josef Krupka, 24 Peckham St.

T. J. S. Horymír v Curtis Bay, Md.; schůze 1. neděli v Národní síni C.S.P.S., taj. Fr. Novotný, 717 Penington Ave.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděli v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston St., taj. Rosalie Sticha, 1110 N. Wolfe St.

Těl Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St.; taj. J. Votříšková, 307 E. 69th St.

Těl Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. M. Soukup, 1 Skillman Ave.

Těl Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze každou druhou středu. Taj. Anna W. Peřina, 1 Berkshire Pl.

Sbor Sokolek Hvězda v New Bedford, Mass.; taj. Marie Sesták, 475 Coggeshall Street

Župa Sev. Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ustřední výbor: Starosta Jos. Stíbr; taj. E. Slapák, 8711 Capitol ave., S. E., Cleveland, O.; pokladník A. Pánka; náčelník V. Třeška, 709 Antoine St., Detroit, Mich.; 1. podnáčelník Jos. Stíbr, 2. podnáč. A. Pánka. Další členové výboru: Gustav Kašpar, Fr. Cais, Alois Urbanec, August Votýpka, Vác. Stíbr, Jos. Jílek, Karel Turek, Fr. Jiše, A. Novotný. Schůze 4. neděli odpol. ve 2 hod. u "Sokola Cech."

Sokol Cleveland, každou 3. neděli v měsíci ve 2 hod. odp. v Sokolně, roh Central Ave. a Plymouth St.; jednatel Frank Rebecka, 9006 Capitol Ave., S. E. Sokol Cech, Cleveland, O.: 2. neděli v Sokolovně, č. 6 Wendall Ave.; taj. Jan Podlipný, 4509 Czar St.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.: 1. čtvrtek v Sokolské síni; taj. Karel Kvarda, 3439 Carlisle Ave., S. W.

T. J. S. Tyrš, Newburg, O. Schůze každou 1. neděli v měs. v síni Vác. Soukupa na So. Woodland Ave.; tajemník Frant. Jiše, 9913 Sophia ave.

Těl a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Vác. Moudrý, 386 Mitchell Ave.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Fr. Frýzek, 871 Putnam Ave.; účetní Václ. Becker, 114 Lawton St.

Sokol Lorain, Lorain, O.: 4. neděli v měsíci, v síni Al. Stolby, 422 Charles St., taj. Václav Mužík, 502 Everet St.

T. J. S. Ríp, Allegheny, Pa., schůze 3. čtvrtek v Čes. Nár. Síni, 1000 Vinnal St., taj. Jan Aubrecht, 10 Brabec St.

T. J. S. Horník, Dillonvale, O.; tajemník Ceněk Doležal.

8

Župa Střední. Sídlo v St. Louis, Mo.

Ustřední Výbor: Starosta Vác. Sedivec; náč. V. K. Triska, 2039 A Russell Ave. Podnáčelníci: Jan Jiroušek, Chicago, F. Engelthaler, Cedar Rapids. Ustavovatel Aug. Tesař, 2334 So. 13th St.; jednatel Fr. Siroký, 3450 Itaska St.; pokladník P. Pitha; Jos. Janda. Mat. Ryska, Vimr Mich., Fr. Vůch. — Schůze v "Sokole", 9th a Allen Ave., každé 3. pondělí.

Plzeňský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, taj. Fr. Hartman, 1178 So. Kedzie Ave., účetník Wm. Bláha, 827 So. Ashland Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 1118 Kedzie Ave.; taj. Jos. Zeman, 1049 So. Troy St.

Těl Jed. Cechie, Chicago, Ill.; 1. a 3. pondělí v síni Cechie, 32—34 Emma St., taj. F. Cech, 2833 N. 41 Ave.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v nové sborové místnosti 1300—1302 41st Ave.; tajemník Stanislav Fajgl, 1321 So. 42. Ave.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill., — Town of Lake —: schůze 1. a 3. středu v síni: Patronátu C. S. P. S.; taj. Vojta Vorel, 4746 Honore St.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každý čtvrtek v Sokolovně, 106—108 De Koven St.; taj. Jindř. J. Hájek, 133 W. Taylor St.

T. J. S. East St. Louis, Ill. Schůze každý 1. čtvrtek v měsíci v 8 hod. večer v místnosti Josefa Ráhlho, 1116 N. 3rd St., taj. P. Plamínek, 1023 N. 7. St.

C. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni C. S. P. S., roh 7. a Western ave. Taj. Fr. R. Vaněk, 390 W. 7th St., St. Paul, Minn.

Ces. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu, v síni Slov. Lípy; taj. Fr. Vraney, 628 N. 9th St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze každé 1. a 3. úterý v Čes. Amer. Síni; jednatel Fr. Hrdlička, 764 — 15th St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolně, roh 9. ul. a Allen ave., taj. Mich. Wimr, 1028 Geyer Ave.

T. J. S. Mount Pleasant, St. Louis, Mo.; schůze 1. středu v Sokole, Minnesota Ave. a Neosho St. Tajemník Fr. Siroký, 3450 Itaska St.

Tyrš C. R. Sokol, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v Sokolovně, roh 3. ul. a 7. Av.; taj. Václav Janda, 622 S. 4th West.

8

Župa Západní. Sídlo v Omaha, Neb.

Ustřední výbor: Starosta J. J. Mik, taj. Oldřich Jelen, 1231 So. 14th St., pokladník Jan Mathauser, náčelník Jos. Stěrba, 2014 Q St., So. Omaha. Další členové výboru: Frank J. Říha, Jos. Vanásek, Marie Chval, Pavlína Michal. Schůze 3. čtvrtek v měsíci, večer, v Sokolně v Omaze, Neb.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.; 1. neděli; taj. Wm. Johannes.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. neděli; taj. Jos. F. Macek, R.F.D. 2., Wilson, Kans.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; 1. neděli; taj. Václav Blatný.

T. J. Sokol, Crete, Neb.; 2. neděli ve své síni; taj. Jos. Pařízek.

T. J. Sokol, Milligan, Neb.; 2. neděli v Central Hall bratří Jichů; tajemník Karel Smrha.

T. J. Sokol, Omaha, Neb.; 2. středu: taj. Rud. Fibinger, 2417 So. 13th St.

T. J. Sokol, Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. Filip Roučka.

T. J. Sokol, Prague, Neb.; 2. pondělí; taj. A. L. Vlasák.

T. J. Sokol, Schuyler, Neb.; 2. středu v síni C.S.P.S.; taj. Chas. Mastný.

T. J. S. Wilber, Neb., 1. pátek v Sokolovně. Taj. Jos. J. Novák.

T. J. S. So. Omaha, Neb.; 1. pondělí; taj. Fr. Radil ml., 252 So. 17th St.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kansas; 2. a 4. neděli; taj. K. L. Jadrníček.

T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb. Schůze 4. pondělí v měsíci v 8 hod. večer v místnosti Z. C. B. J.; taj. Jan W. Koza.

Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb., 2. neděli. Tajemnice Jiřina Matouš.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; 2. neděli v Národní síni, 21st & U Sts.; tajemnice Ludmila Dienstbier, 164 So. 21st & Q Sts.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb.; tajemnice Marie Chval, 1260 So. 16th St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. čtvrtek v síni Div. Družstva; taj. Jindř. Studnička.

T. J. S. San Francisco, Cal.; taj. Vláda Jirsák, 69 Portola St.

T. J. S. Český Lev, Brainard, Neb.; taj. Sylv. Drbal.

T. J. S. Howells, Neb., taj. Frant. Boháč.

T. J. S. Timken, Kans., tajemník Jan Vesecký.

T. J. S. Oklahoma City, tajemník A. J. Capek, 219 Reno St.

T. J. S. Praha; taj. F. J. Sefčík, Prague, Oklahoma.

T. J. S. v Ord, Neb.; taj. Ant. Bartůněk.

T. J. S. Bratři Osvěty, Scio, Oregon, taj. Adolf Groulik, Crabtree, Oregon.

Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb., taj. Anna St'astná.

T. J. S. Seattle, Wash., taj. Vác. Plesnivý, 900 Yesler Way.

T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans., taj. Jarosl. Sládek.

